

My Girl and I

By: SGwannabe

© April 2007

Characters:

Lance Kristofer Dy = "Dylan" or "Tofer"

Bianca Marie Velo = "Bianca"

Ryan Lee = "Ryan"

Niña Angeline Hernandez = "Niña"

Nathan Dizon = "SangMin" or "Nathan"

Carla Gamboa = "Carla"

Mae Aduna = "Mae"

Stephany Ablir = "Steffi"

Kristofer Dy - Bianca and Dylan's son (season 2)

Kris Dy - Dylan's brother

Larry Dy - Dylan's dad

Kristy Dy - Dylan's mom

Mar Velo - Bianca's dad

Chapter 1

After 3 years and 6 months

Grabe, after three years at ilang months andito na ulit ako.. nasisinghot ko na naman ang pulusyon ng pilipinas! Haaaayy grabe.. ang tagal ko din palang nawala, ang tagal kong nag bakasyon.. ang dami kong namiss dito. Pero ok lang rin, pala gi naman akong updated kay Mae at Ryan eh. Ayon, ano pa nga ba? Nalaman ko na la ng na nagpakasal yung dalawa! Pero 'secret' lang daw yun, sayang daw at wala ako.. s i Carla at Vander may baby Bella na. Ako? Ano nga bang balita sakin? Wala.. ganu n pa rin. Nag stay lang kami ni Sang Min sa Korea for 8 months tapos nag punta n a kami sa London para tapusin yung mga kelangan tapusin. After nun bumalik ulit kami sa Korea kasi yung dad niya namimiss na daw kami!

Tama, kami. Kami na nga ni Nathan. Siya ang nag palakas ng loob ko para makalimu tan si Tofer.. ay hindi na pala dapat Tofer ang tawag ko sa kanya, Dylan na lang dapat. Pero ang tanong ko lang minsan sa sarili ko.. nakalimutan ko na nga ba s iya? O in denial lang ako.. oh well. Ayoko na lang isipin yun. Eto ako, naka upo sa may airport ng pilipinas, nag hihintay ng sundo... samantalang sila--

"MOM! MOM! Looky looky, uncle Sang Min bought me a wowipop!"

Si Kristof, siya ang aking buhay ngayon.. siya nag papalakas ng loob ko sa araw araw na dumating.. pag namimiss ko ang pilipinas, iniisip ko lang na kung hindi ako umalis ng pinas, siguro.. wala sakin si Kristof..

"A lollipop? Wow! Did you thank uncle Sang Min?" nag nod lang ang baby ko.

"Hun, parating na siguro yung driver, sabi kasi ng maid kanina pa raw umalis, so a ndito na yun in a minute." Sabay kiss sa pisngi ko. "Hindi mo ba tatawagan sila Carl a at Mae para sabihing andito ka na?"

Carla.. Mae.. Oo nga pala.. kelangan ipaalam ko sa kanalina na nandito na ko sa pilipinas..

"Hinde, wag na muna. Baka magulat lang sila pag nakita nila si Kristof eh.. tsaka na lang siguro pag handa na ko mag pakita sa kanila.."

Hinawakan lang ni Nathan ang kaliwang kamay ko at ngumiti.

"Mommy.. im hungry.. di pa tayo kain?" binuhat ni Nathan si Kristof

"What do you want to eat naman?"

"Mmm...MCDONALDS!!"

"Okay! Then we'll eat at McDonalds, ok?" haay. Spoiled talaga si Kristof kay Nathan. H aay pero masaya ko kasi alam kong mahal ni Nathan si Kristof.

Dumating na yung driver nila Nathan after ilang minutes. Dumiretso kami sa unang Mcdonalds na nadaan namin para makakain. Pagtapos naming kumain umuwi na kami sa bahay nila Nathan sa may.. BF Parañaque. Masyado kaming malapit sa mga kakilala namin, baka mamaya kumalat na nandito na ko sa pilipinas. Kelangan ko gumawa ng par aan para walang makakilala sakin.

Nakaupo ako sa may sofa sa may living room. Nagiisip.. nagmumunimuni. Si Nathan at Kristof naman nasa kwarto, nag lalaro.

Ang tagal ko rin pala talagang nawala dito sa pilipinas.. ang daming nag bago. W ala akong halos masabi. Nung dumating kami ni Nathan sa Korea, naculture shock a ko eh. parang ako lang magisang taga earth dun, kasi lahat sila nag kokoreano! A ng alam ko lang naman na salita is Sa Rang Hae.. dun nung ipinakilala ako ni Nat

han sa Dad niya grabe tuwang tuwa. Sabi ni Tito mabuti daw at pilipina na tipuhan ni Nathan, at maganda pa raw napili niya. Syempre ako naman tuwang tuwa! Mahal ko na kagad tatay ni Nathan nung sinabi pa lang niyang maganda ako! Hehe! Yung mom naman niya pure Korean, nakakatuwa kasi nag tatagalog na rin siya. English tagalong Korean dun sa bahay nila.

8 months.. for eight months parang nag bakasyon lang kami ni Nathan dun. Halos n alibot ko na buong Korea. Panalo sa yaman sila Nathan eh! parang akala mo wala n ang bukas kung pag gastusan nila ako. Si Nathan naman sobrang inalagaan ako nung nasa Korea kami.. akala mo responsibilidad niya ko.. parang asawa yung trato ni ya sakín dun, sobra sobra yung mga ginagawa niya para lang mapasaya niya ako.. at dahil dun minahal ko siya.

Eto ako nasa pilipinas na.. nandito na ulit ako.. kung nasasaan yung mga taong mahal ko.. mahalaga sakín.. kung saan iniwan ko yung mga ala ala ko..

"Bianx? You okay? Parang ang lalim ng iniispin mo ah.."

"Huh?" sabay lingon ko sa kanya.

"Wala lang.. parang ang lalim ng iniisip mo.. may problema ka ba?"

"Wala.. mall tayo! Kelangan ko ata mag bago ng style, kelangan ko mag parlor.. what do you think??" sinisimulan ko na and aking transformation, para naman hindi na ko mangamba pag nakita ako ng mga tao.

"You don't have to change anything.. Hun, you look great.. bakít naisipan mo naman mag bago ng style?"

"Bored na ko eh, parang hindi ako umalis ng bansa.. and to think na ang mamahal ng damit sa UK at Korea!"

"Ano ka ba, trust me, mas bagay sayo ang ganyan. if you want I'll go with you na lang sa parlor.. AY TEKA! Iwan ka na lang pala namin ni Kristof sa parlor.. wait, are we gonna bring Kristof with us??"

"Wag na lang siguro, pagod yung bata.. next time na lang natin siya isama" wag talaga.. baka makita nila may anak na ko, isipin si Nathan pa tatay dahil hawig sila sa mata at kulay.

"Okay, so ano? Tara na?" nag nod ako.

Nagbihis lang kami ni Nathan tapos dumeretso na kami sa Mall. Syempre sa ATC kami pumunta. Parlor kagad ang unang pinuntahan naming, ang plano ko mag pagupit ng buhok medyo maiksi..pano ba ever since bata ako mahaba na buhok ko, mag papacol or din ako then medyo I papawav yung buhok ko.

After 2 hours

Lumapit ako kay Nathan, nag babasa siya ng newspaper.

"Hun.. what do you think?"

Nakatingin lang siya sakín. Tinititigan niya lang ako ng matagal.

"Well..? Ang pangit ba? Hindi ba bagay?"

"ARE YOU CRAZY?! TINGNAN MO KAYA YUNG SARILI MO SA SALAMIN!!!!"

Pasigaw niyang sinabi sakín. So it means hindi bagay..

"HONEY, IT'S PERFECT! I love it." Tumayo siya at hinug ako. "You look more beautiful."

"Akala ko hindi mo nagustuhan eh.. tara let's shop for clothes na!"

Hinila ko siya papalabas ng salon.

Nagikot ikot kami sa mall, tumingin ng mga damit, nag try at binili. Nagsukat din ako ng salamin dahil medyo lumalabo na yung paningin ko. natutulad na ata ako kay Dylan, kaya lang masyadong mataas yung grado ng mata niya.. bulag na nga halos ata yun eh! Marami rami rin kaming nabili. Para sakin sa kanya at kay Kristof. Grabe ang laki ng pinagbago ng ATC, nagkaron na ng Mango na store dito, meron na ring All Flipflops, at iba pa. Ganun ba kong nawala? Bakit andaming nag bago? Siguro kelangan ko lang talaga mag adjust.

"O san na tayo? Pagod ka na ba? Gusto mo kumain o manood ng movie?"

"Kahit ano.. ano ba gusto mo?" ako kasi ang gusto ko lang.. makita si Dylan dito.. gusto ko siya makita kahit isang minuto lang.. hindi ko alam kung bakit pera ang bilis kasi ng tibok ng puso ko.. feeling ko nandito lang siya sa paligid ko..pero baka naman mali lang ung nararamdaman ko.. baka natatakot lang ako kasi baka may makakilala sakín dito.. tama. Wala lang to. Hindi ko siya nafifeel.

"Tara nood na lang tayo ng movie." Hinook ko na lang ung arm ko sa arm nya. Asa sigla na tara na. tapos nag smile ako.

Habang nag lalakad kami nakita ko ung neoprint na booth, hinila ko si Nathan dun.

"Hun!! Pa neoprint tayo! Namiss ko to eh.." kinurot niya lang ng mahina yung pisngi ko tapos kinausap ung babae

"Miss, magkano?"

"150 pesos po." Kinuha ni Nathan yung wallet niya at inabot niya yung pera dun sa babae.

Habang nasa loob kami nung booth pabilis ng pabilis ung tibok ng puso ko ang weird.. ano ba meron? Mamamatay na ba ako? Bakit ganito..

Dylan's POV

"Dylan!! Manood naman tayo ng movie.. ang tagal na nating hindi na nonood ng movie! 5 months na tayong mag-on pero ung huling nood natin ng movie was 2 months ago!" demand sakín ni Steffi.

"o sige sige, tara na. baka mamaya mag mukmok ka pa dyan eh.." sabay ngiti.

Habang nag lalakad kami papunta sa may Cinemas medyo bumabagal ung tibok ng puso ko.. parang may kakaibang feeling.. ewan ko. habang papalapit kami ng papalapit sa may neo print booth parang mas lalong bumabagal yung tibok, ang bigat ng feeling.. binubutterflies pa ko. ano ba..may mangyayari bang kakaiba ngayon?

"Game pose na!" narinig ko yung babae sa may neoprint booth.

Familiar yung boses.. parang si Bianca.. sinilip ko kung yung babae sa loob ng booth. Maiksi medium length yung buhok, brown kulay ng hair at medyo wavy.. Bianca?! Hinde.. nasa kung saan mang bansa siya ngayon pati bakit naman iibahin ni Bianca yung buhok niya, gaya nga ng sabi niya.. mahal niya ang kanyang 'long black s

hinny hair' kaya napaka impusibleng maging siya yan. Pero bakit ganun.. nung tinin gnan ko yung babae, parang mas grumabe yung bagal ng tibok ng puso ko.. pero hindi talaga sya yun.. naka eye glasses eh.. impusible. Napaka impusible ng iniisip ko.

After ng pagalis ni Bianca dito sa pinas, nag shift ako sa ng course, Business Management. Since ako na rin naman yung mag aasikaso ng business ni daddy. Wala naman akong sama ng loob kasi sinabi rin sakin ni Bianca na subukan ko muna itry yung course since hindi naman daw kami nagmamadli makagraduate.. ginawa ko yung sinabi niya, tama siya.. nasiyahan din ako sa management, kaya eto ako 5th year ko na sa ateneo. Bianca.. haaay.

Tatlong taon na simula nung iniwan niya ako..at aminado ako na hanggang ngayon hindi ko pa rin siya makalimutan. Masakit para sakin yung ginawa niya.. minsan halos akala ko lahat ng makita kong babaeng kahawig ni Bianca siya na. napadalas pag iinom ko, dumating din sa point na gusto ko na isuko studies ko para lang hanapin si Bianca.. mahal na mahal ko siya, yun nga lang hindi ko nasabi sa kanya.. hindi ko nasabi na kaya kong gawin lahat dahil sa sobrang pagmamahal ko sa kanya. But then, everything has come to an end.. she left me. And now, I have Steffi. Nag date kami for ilang months, then I've decided to ask her kung pwede ko ba siyang maging girlfriend since palagi siyang nandyan sa tabi ko. oh baka dahil lang para makalimutan ko si Bianca.. I don't know.. ang alam ko lang mahal ko si Steffi. And I'm wishing na hindi niya gawin yung ginawa sakin ni Bianca.

Pero ngayon.. pinagdadasal ko pa rin na sana.. kahit saglit lang.. magkausap kami ng dalawa.. gusto kong itanong kung bakit niya ko iniwan ng ganun ganun na lang.. kung bakit hindi niya ko pinakinggan.. kung bakit kelangan umabot sa ganito yung problema namin.. gusto ko siya kamustahin, kung anong mga nangyari sa buhay niya habang nasa ibang bansa siya, habang wala na ko sa tabi niya.. kung may iba na ba siya.. ang dami kong gusting sabihin sa kanya, ang dami kong gustong marinig mula sa kanya..

Pero siguro hindi muna ngayon.. hindi pa uli mag cocross yung landas naming dalawa.. hindi ko alam.. siguro baka hindi na talaga mag cocross yun..

After namin manood ng movie ni Steffi nakasalubong naming sila Ryan at Mae labas ng cinemas, pareho kami ng pinanood na movie. Nag kayayaan tumambay sa may star bucks. Ang tagal ko na rin kasi silang hindi nakasama simula nung naging kami ni Steffi.

"Grabe Dylan!! Ang tagal na nating hindi nag kita ha! Kamusta ka na? Ano na ba balita sayo?? Kelan ka ba gagraduate? Grabe.. alam mo bang namiss ka nitong ni Mae!! Lagi kang hinahanap sakin! Nagseselos na nga ko eh!!"

"Hahaha! Kayo talaga! Kasal na kayo pero para parin kayong bata kung umasal! Ganun na ba katagal simula nung huli tayong nagkita? Eto ok lang naman ako.. medyo busy sa school kasi graduating na. sa march sure na kong gagraduate. Kaya kelangan pumunta kayo dun ha!!"

15 mins ang nakalipas bago ko naalala na kasama pala namin si Steffi. Hindi ko pala nasasabi sa kanila na kami na.. hindi ko rin pala alam kung pano ko sasabihin, baka mabigla sila.. isipin nila na ganun ko kadaling nakalimutan si Bianca.. kung alam lang nila..

"Ay Ry, Mae.. Kami na nga pala ni Steffi.."

"Ka..kayo na? Wow.. kelan pa?" tanong ni mae sakin.. bakit parang nag bago mood niya? Sa bagay.. kaibigan niya si Bianca.

"Dylan, wait lang ha. Nandito kasi sila kring eh, puntahan ko lang sa may cinemas."

ngumiti at tumungo lang ako, "Excuse lang, puntahan ko lang friends ko."

pag alis ni Steffi dun na ko dinayo ng mga katanungan.

"KELAN PA KAYO?! ANO KA BA! Buti na lang at hindi ka na nagmumukmok dyan! Teka, mahal mo ba?? Pano pag bumalik si Bianca? "

"Mae, ano ka ba! Pabayaan mo na si Dylan, matanda na siya.. alam na niya ginagawa niya.. hayaan na lang natin siya maging masaya.."

"5 months na kami. So mga june. Si Bianca? Iniwan na niya ko diba? Pati nakalimutan ko na siya."

Hindi ko ineexpect na magiging ganun reaction niya, medyo ok naman sa kanya na kami ni Steffi.

"Nakalimutan? Talaga lang ha! Sinong niloko mo? Si Ryan? Kasi pareho kayong uto ut o? Hahaha! Hay nako."

"Seryoso! Nakalimutan ko na siya!! Matagal na!"

Matagal ko na siyang hindi makalimutan.. hindi ko pa kaya.

"Talaga? Eh ayun si Bianca oh! BIANX!!!!!!" tumayo siya at kumaway.

Si Bianca??? Napalingon kagad ako sa direksyon na kinakawayan ni Mae, hinanap ko kagad kung nasasaan si Bianca.

"Nakalimutan pala ha." Sabay tumawa si Mae at Ryan.

Humarap ako sa kanila, "Hinahanap ko lang si Steffi!! Tssss. Nakalimutan ko na talaga yun! Wala na lang siya sakin."

"Sure. Whatever you say Dylan.." hinawakan niya yung braso ni Ryan "Hun, tingnan mo.. si Bianca oh!! Siya yun diba???" sabay turo niya. Luminging na naman ako.

ANAK NG TIPAKLONG NAMAN MAE!! KANINA MO PA KO NABIBIKTIMA HA!!

Tumawa na naman sila ni Ryan.

"Hun tama na. kawawa naman si Dylan eh. kanina pa nag three three sixty yung ulo n iya eh. haha!" 360!? Sira ulo talaga tong mag boyfriend na to ha..

"Ayaw kasi umamin na hindi pa siya over kay Bianx eh.. pinagpipilitan niyang nakalimutan na raw niya. Tsss."

"Totoo naman eh..." hindi na lang umimik si Mae.

30 minutes ng nakalipas at hindi pa rin bumabalik si Steffi.. kaya eto quality time talaga kaming tatlo. Nakatira na pala sila sa iisang bahay. Sa bf parañaque. Ang dami kong namiss sa mga tao tao. Masyado akong nakafocus kay Steffi at sa studies ko. syempre kelangan ko na matapos sa pag aaral noh.

"Mae.. tingnan mo yun..si Nathan yun diba? Yung kasama niya kamuka ni Bianca.. nakauwi na ba si Bianca dito sa pilipinas?" tumingin si may sa direksyon na tinuturo ni Ryan..

"Oo nga noh.. tingnan mo Dylan!! Kamuka ni Bianca.. nakauwi na ba sya dito?"

Hindi na ko mag papaloko sa inyo.. bwiset.

"Hindi niyo na ko maloloko. Kung si Bianca yan bahala na siya."

Ayoko na mauto noh! Tama na yung dalawang beses akong pinag tawanan. Pero bakit ganun? Parang ang wardo na naman ng tibok ng puso ko.. may sakit na kayak o sa puso? Ganito ba sintomas nun? Oh baka..

Nafifeel ko lang na baka si Bianca nga yon..

Chapter 2

Mae's POV

3 weeks na nakalipas simula nung nakita namin si Nathan sa mall. I swear kamukha ni Bianca yung kasama niya.. kaya lang may iba eh, parang hindi rin si Bianca yun kasi gaya nga ng sabi ni Ryan 'Hindi mag papagupit ng buhok si Bianca ng ganun, hindi siya mag papacolor, hindi siya mag papa kulot. Kilala natin si Bianca, mahal niya yung buhok niya, wala siyang gagawin na kahit na anong makaka damage sa buhok niya.' May point nga naman si Ryan.

"Mae! Ano na naman yang iniisip mo dyan?"

"Ryan, hindi ako mapakali eh, naalala ko si Bianca eh. feeling ko siya talaga yun. Si Nathan kasama niya diba?? Impusibleng umuwi mag isa dito si Nathan at iwanan dun sa Korea o sa UK si Bianca."

"Oo nga noh. Pero hindi naman nagsabi si Bianca na uuwi siya, sa tingin mo siya talaga yun? Ano ba sabi ni Tito Mar?"

"Tito Mar? hindi ko pa siya nakakausap eh.."

"Sus! Yun naman pala eh! Tawagan mo kaya siya. Tanong mo kung nakauwi na ba si Bianca."

"Oo nga noh.. sige.."

Nung tumawag ako kay Tito Mar, wala naman daw sinasabi si Bianca na uuwi na siya. Nangumusta lang daw siya. Ewan ko ba.. bakit nagiging ganun na si Bianca, ang laki ng pinag bago niya. Hindi na siya masyadong nag online, hindi na rin siya nag text at tumatawag. Busy nga lang siguro yun sa work. Ayoko na nga lang isi pin na nakalimutan na niya kami eh. kasi alam kong hindi siya ganun. Lalo na't alam kong makikibalita yun tungkol kay Tofer.

Eto namang asawa ko napaka kulit. Magtatanong ng magtatanong sakín kung si Bianca ba yung nakita naming pero siya rin naman kokontra sa sarili niya. Hay nako, kung hindi ko lang to mahal siguro sinapok ko na to.

"Wala daw sinasabi si Bianca kung kelan siya uuwi eh.."

"Edi meaning, hindi siya yun. Period. Pati ibang iba talaga yung girl eh. hindi siya yun."

"Hun, lahat ng tao pwede magbago.. ng ugali, pananamit, at itsura lalong lalo na kung nakapunta siya ng ibang bansa."

"Oo nga, pero si Tito Mar na mismo nag sabi na hindi pa umuwi si Bianca."

Ano ba to. May point talaga siya. Matalino nga. Oo nga pala, kasal na kami ni Ryan, pero 'secret marriage' lang. si Carla at Vander yung witnesses namin. Nasa iisan

g bahay na rin kami nakatira ni Ry, since legal naman kami. Alam naman ng parent s ko, ok lang sa kanila since ikakasal naman daw kami ni Ryan soon. Haay. Kung a lam lang nila. Wala pa naman sa plano namin ni Ryan ang magkababy, hindi katulad nila Carla, naaksidente! Pero natanggap na rin ng parents ni Carla yung mga pan gyayari.

Nag tatrabaho na si Ryan. Nagpatayo ng school dad ni eh, syempre School of Music yung name nung school. si Ryan nag mamana ng school, nag tuturo rin siya dun. Maganda naman ung takbo ng school kasi madaming nag eenroll. Kaya eto buhay na buhay ako kay Ryan. Ako naman, sa bahay lang. Minsan sinasamahan ko siya sa work , pero madalas dito lang ako sa bahay. Gusto ko nga sana mag trabaho pero ayaw n i Ryan. Baka mapagod lang daw ako, mag kasakit, mawalan ng time sa kanya. Kaya t uloy ang libangan ko, si baby Bella, yung anak nila Carla.

"Ryan, sa tingin mo seryoso si Dylan kay Steffi?" napatingin sakin si Ryan

"Bakit mo naman natanong yan?"

"Just because.. I don't know.. he's been denying kasi na hindi na niya mahal si Bianca eh.."

"Eh malay mo nakalimutan na nga niya si Bianca. Hun. Look, umalis si Bianca ng hin di nagsasabi kay Dylan, cinancel niya yung marriage nila dahil lang sa mababaw n a reason, lastly sumama siya sa isang guy papunta sa ibang bansa..ang matindi pa dun hindi alam ni Dylan ung last part. Diba?"

"Hun.. big deal sa isang babae yung man two-time ung guy.. lalo na't alam ni Bianca yung past nilang dalawa.. yung mga nangyari nung prom namin, yung nag propose si ya kay Niña, yung nagkiss sila. Ryan lahat ng mga occasions pinag handaan ni Bianc a noon, at ni isa sa mga yun hindi nakarating si Dylan, mapa birthday ni Dylan o anniversary. And the worst part is, kasal sila nung ginawa ni Dylan yun. LEGALL Y MARRIED."

Tahimik lang si Ryan

"Come to think of it, dapat matagal ng na-fed up si Bianx sa mga ginawa ni Dylan e h, but she insisted. She fought for him instead. Tapos malalaman na lang niya na naging sila habang kasal sila ni Bianca.. ewan. Ang gulo kasi eh.."

Tumabi sakin si Ryan sa couch at hinug ako

"I won't do that to you. You trust me, right? I'm sorry.. I love you Mae."

Kiniss ko lang si Ryan sa cheek at hinug.

Ganyan! dapat maging ganyan si Dylan kay Bianca. Pero wala na eh. pinalagpas niy a si Bianx. Yung nagiisang babae na nagkagusto sa kanya for 6 years.

Bianca.. nasan ka na ba?

Bianca's POV

"PA!!!"

"SANDALI LANG.."

"PAPA?? NANDITO NA KO!!"

Bumukas yung pintuan at tumakbo papalabas si papa.

"Anak kelan ka pa umuwi?? Oo nga pala tumawag si Mae dito. Hindi ka na daw kasi tu matawag sa kanya. Tara! Pasok pasok!" pag hila niya sakin nakita niya sa likod ko si Kristof.

"Si-si-sino.. sino to???"

"Pa sa loob ko na lang ikukwento. Tara pasok na tayo." Hinawakan ko kamay ni Kristof at pumasok na sa loob ng bahay.

Nakwento ko na kay papa lahat lahat, si Kristof, yung tungkol samin ni Nathan at yung nangyari sakin sa UK at Korea. Nung nalaman ni Kristof na si papa yung lol o niya, tuwang tuwa siya. Papsi pa tawag niya kay papa! Kasi daw ako ang tawag k o papa dahil ako ung anak, at siya daw anak ko kaya daw papsi daw tatawag niya. Matalinong bata talaga tong si Kristof ko..

"Oo nga pala pa, wag mo muna ipapaalam yung tungkol samin ni Kristof sa mga Dy ha. . hindi pa ho kasi ako handang makita sila eh.. nahihiya pa ko sa mga nangyari."

"Ano ka ba anak, mahal ka ng pamilya ni Dylan, alam mo yan. Lagi ka nga nilang kin akamusta sakin eh.. hinihingi pa nila yung address mo dun, eh hindi ko naman ala m kung san ka nakatira kaya hindi ko mabigay bigay. Si Kris naman binata na! ang gwapong bata. May girlfriend na nga eh."

"Si Kris may girlfriend na???"

"Oo!! At hulaan mo kung anong pangalan!"

"Ano??"

"Sinabi ng hulaan eh. hulaan mo!!"

"Ayoko na manghula! Na bibitin ako sa kwento mo eh! bilis! Ano na??"

"Bianca! Bianca yung pangalan ng girlfriend niya."

Napangiti ako nung sinabi niyang Bianca yung name nung girlfriend ni Kris. Si Kr is talaga.. kamusta na kaya siya..

"Bianca! Im sleepy.. I want milk!"

"Kristof. Wag mo tatawagin ng Bianca mommy mo, ok?"

"Wae? Pewo yun name niya..and tawag mo rin si mommy ng Bianca eh.."

[wae = WHY in korean]

"Wae? Ano un? Kasi mas matanda ako sa mommy mo, kaya Bianca tawag ko." humarap sakin si papa "Anak dudugo ilong ko dito sa batang to eh, bakit parang ibang lengwahe n iya?"

Natawa ko sa sinabi ni papa. Hindi parin talaga siya nagbabago.

"Pa, sa korea yan lumaki. Mga tao dun nagkokoreano. Malamang madadamay yan. Ang ib ig sabihin ng 'wae' bakit."

"Ay nako. Tuturuan ko to ng purong tagalog! Para hindi na ko inglisin at koreanuhi n! Leche. Pahihirapan pa ko nito! Baka maging anemic ako bigla."

"Papa??"

"Pa may anak ka na na lalaki??"

"Wala tange!" sumigaw siya bigla "SINO YAN??"

"Papa si Dylan to!"

Si...si...si Dylan?!

Chapter 3

Si Dylan.. nandito.. OMG! Anong gagawin ko? mag papakita nab a ko? kasi.. ewan.. ang gulo.. ano ba..

"PA!! anong gagawin ko???"

Natataranta na rin siya "HA? Ewan.. ano, ganito.. dito dito! Teka, san ba? Doon!!"

Tumigil siya sa kakapanic tapos humarap sakin sabay nag kamot ng ulo

"Ano nga ba ulit ang kelangan nating gawin? Bakit nga ba tayo na tataranta?"

"SI DYLAN!!!!"

"Mommy,,who's Dylan?"

"Pa, hindi nya pa kami pupwedeng makita ni Kristof, hindi pa ko ready, hindi pa si ya ready, at lalaong lalo na si Kristof.."

"Halika dito anak" hinila niya ako papasok sa kwarto ko dati. "Dyan muna kayo, wag kay ong lalabas hangga't hindi ako kumakatok ok?"

Tumungo lang kami, "Papa yung mga gamit naming nasa labas pa ng kwarto!"

"AY! O nga pala! Teka teka!" agad agad niyang kinuha yung mga maleta namin at ipinas ok sa kwarto.

"Kristof.. wag ka muna maingay, ok? There's a bad guy waiting for us outside.. he might eat us alive if he hears us."

"Ne. Mommy, bakit lolo labas? The bad guy might eat him.." pabulong na sinabi ni Kristof.

"Basta just keep quiet baby.." tinakpan niya yung bibig niya tapos tumungo.

Ano kaya kelangan ni Dylan kay papa.. nakita niya kaya kami ni Nathan sa mall..?

FLASHBACK

"Hindi masyadong maganda ung grudge 2 noh? Parang ang corny.."

"Corny pero natakot ka? Ang weird mo rin talaga noh?" hinampas ko lang braso ni Nathan.

Papalabas na kami ng movie house ng bigla akong may nakitang familiar na mukha..

"Nate, kilala mo ba yung girl na yun?" sabay turo ko sa girl

"Ewan.. ngayon ko lang nakita yan eh.. kilala mo ba?"

"Kaya nga kita tinatanong eh.. parang kilala ko yan eh.. baka naman friend siya ni Tofer.. ay Dylan pala.. pero sino.." isip "AH!!!! OO! Siya nga!! Si Steffi!"

"AH!! Oo nga! Naaalala ko na siya. Bakit anong meron sa kanya?"

"Wala.. Nakit--

"DYLAN!!! OH MY GOD!! KAMUSTA NA???"

Teka, boses ni Mae yun ha! Dylan!? Nandito si Dylan sa mall na to?! Iisang movie lang pinanood naming dalawa??!

"Tara na hun."

"WAIT! hindi pwede.. maya maya na.. palabasin na natin ung mga tao.."

Nakita ko na si Dylan.. si Mae at Ryan.. paalis na sila tapos biglang hinawakan ni Steffi yung kamay ni Dylan.. teka.. bakit ganun.. are they dating? Iba feelin g.. teka.. dapat masaya ako for him.. tama. Masaya ko for him.

Nag last round kami ng ikot sa mall tapos umuwi na rin kami. Pag daan naming sa may starbucks nakita ko sila Mae Ryan Dylan at Steffi, napansin ko na nakatingin sakin sila Mae at Ryan. Tinuturo turo pa ni Ryan si Nathan.. hinampas ni Mae si Dylan para siguro tingnan kung si Nathan nga yung kasama ko at baka sakaling ako yung kasama.

END OF FLASHBACK

Siguro nga nakita nila ako nun.. siguro nakutuban niya na ako yun, baka sinundan niya kami.. baka may nakakilala sakim ni Nathan.. hinde.. hinde.. imposible nam an yun eh.. ano kaya pakay niya... mag tatanong kaya siya kay papa tungkol sakin.. kung kamusta na ko.. kung ano ano number ko dun.. kung kelan ako babalik.. kung m ahal ko pa ba siya.. haay. Dylan.. bakit ba kelangan magpakita ka pa ulit sakin. . nahihirapan tuloy akong kalimutan ka..

Dylan's POV

Inutusan ako nila Mommy na pumunta kela Papa Mar para ibigay yung invitation sa darating na 25th anniversary nila ni Daddy 3 weeks from now. 5 years na dapat ka mi ni Bianca kung siguro andito pa rin siya.. eto ako. Nasa tapat ng bahay nila , nagbabakasakaling si Bianca ang magbubukas sakin ng gate.. Bianca.. nasan ka n a ba..

"Papa??"

Walang sumasagot

"SINO YAN??"

"Papa si Dylan to!"

Ilang minuto pa ang nakalipas bago siya lumabas.

"Oh anak, bakit napadaan ka? Tara, pasok ka."

Pumasok kami sa loob ng bahay, umupo at nag kwentuhan. Wala pa nga siguro siya..

"Ay oo nga po pala. Pinapabigay nila Daddy. Anniversary po kasi nila 3 weeks from now. Sa Westin po gaganapin kasi dun lang yung available. May room rin po kaming pinareserve sa inyo, and counted rin po si Bianca pati pwede rin po kayong magdala ng isa pang tao."

"Ah ganun ba.. salamat anak.. sige, sasabihin k okay Bianca pag tumawag siya. Bihi ra lang kasi siya tumawag eh.." sabi ko na nga ba.. wala pa talaga siya dito.. mas yado lang kaming naghinala na nandidito na siya.

"O nga pala Pa.. kamusta na nga po pala si Bianca..?"

"Ah si Bianca? Ayun! May Kris--

"Kris..??" napakamot siya ng ulo

"AH mabuti naman. Masaya naman siya sa buhay niya dun.. yun nga lang palagi daw siyang pagod."

"Ah.. mabuti naman. Paki sabi naman sa kanya na wag niyang pagurin masyado sarili niya, alam niya naman na sakitin siya eh. pati mag vitamins sya palagi."

"Sige anak, sasabihin ko yun.. Ah.. matanong ko lang Dylan.. mahal mo pa ba anak ko?"

Mahal ko pa nga ba si Bianca.. kahit ako tinatanong ko rin yan sa sarili ko eh..

"Pa.. alam niyo naman siguro sagot dyan.. hindi ko naman siya makakalimutan ng ganun ganun lang eh. hindi siya mawawala sa puso ko.."

"Masaya ako at nalaman kong ganun mo siya minahal nun.. napatunayan kong tamang sa yo ko siya ipinagkasundo at tama rin na ikaw yung tat-- tatayong tatay sa magiging anak niya.. yun nga lang.. masyado akong umasa."

Ngumiti lang ako sa mga sinabi niya. Pero bakit ganun? Bakit parang bitin lahat ng sasabihin niya. Ang labo. Parang may mali, parang may tinatago siya sakín. Ano ba yun? Meron ba akong kelangan malaman? Ewan ko.. naguguluhan na ko.

"Sige pa, alis na ko. susunduin ko pa si Kris at yung girlfriend niya sa mall eh."

"Ahh si Bianca."

"Po???" Bianca?? May sasabihin ba siya tungkol kay Bianca??!

"Yung girlfriend ni Kris. Diba Bianca pangalan nun?"

"Ah. Opo Bianca nga.. Ianne (i-anne;a-yan) po kasi tawag namin sa kanya. O sige po, mauna na ko. bisita na lang ho ulit ako."

"Oh sige sige, mag ingat ka anak."

Ngumiti ako at lumabas na ng bahay.

Pag sakay ko sa kotse, dun ako napaisip, nalungkot, nabigo. Akala ko pag pumunta ko dito sa bahay na to, makikita ko na siya, akala ko makakapag usap na kami, akala ko mayayakap ko na siya ulit.. hindi pa pala.. masyado akong umasa.

Bakit ko nga naman ba kasi kelangan pang itanong kung nasasaan siya. Kung gusto naman talaga niya akong makita, makausap.. ako naman tatawagan niya eh. teka, pa no nga naman ba niya ko macocontact kung nag bago ako ng number? Ano ba to. Mata lino nga ako, pero minsan hindi ko nagagamit ng tama ung isipan ko.

Bianca's POV

Philippine Westin Plaza?! Dun yung prom naming ha..kung san unang gumuho mundo ko.. pero teka.. Mahal niya pa ako..? sa dami ng ginawa ko sa kanya.. mahal niya pa rin ako? Pano kaya kung nalaman niyang may Kristof na ko, mamahalin niya parin kaya ako? Malamang hindi na.. teka, hindi nga sumagot yung tao eh! pinapaasa ko lang puso ko. kahit dati, hindi niya sinabing mahal niya ko, ano pa kaya ngayon.

Noone's POV

Nagriring yung telepono nila Bianca sa bahay, wala siyang choice kung hindi ang sagutin niya eto.. nakahawak na siya sa telepono, nagdadalawang isip kung sasagutin niya ba ito.

"He..hello?" sabi niya.
"BIANCA?!"
"Me..Mae.."
"Walanya ka! Kelan ka pa bumalik!?"
"Ha.. ah..eh.."
"SABI KO NA NGA BA! SIGE INTAYIN MO KO! BYE!"
"Teka Mae! Mae!!!"

Binaba na ni Mae yung telepono.

"Umma!! Let's play.. Kristof is bored!" nagulat si Bianca sa sinabi ni Kristof

[Umma = mom, mommy, mother]

"You're what!?"

"I'm..BORED!" bored daw oh.

"Alam mo ibig sabihin ng bored, baby?" tanong ni Bianca

"No.. pero lagi ko rinig sayo un pag wala ka gawa. Wala ako gawa! IM BORED! Ikaw mummy, bored ka?"

"Palagi naman akong bored anak. ~walangya ano bang klaseng bata to!? Pati bored si nasabi na rin. mag tthree years old pa nga lang siya tapos ganito na siya mag sa lita at isip. Wow! Ibang klaseng bata.~"

After 10 mins dumating si Carla at Mae.

"Sira ulo kang babae ka!! Bakit hindi ka man lang nagsabing uuwi ka?! Sana nasundo ka namin sa airport, o kaya naman umalis sana tayo! Dinner sa labas, o kaya dinner dito."

"Oo nga!! Hinayupak ka! Pinag taguan mo pa kaming dalawa! Anong problema mo? Bakit kelangan mag tago ka pa?"

"Sorry na.. Grabe!! Namiss ko kayong dalawa!!!" sabay hug sa kanilang dalawa.

"Ano ba kasi nangyari sayo?? Bakit bigla kang umuwi ng walang pasabi samin?"

"Gusto ko kasi kayong surpresahin! Ano ba, wag na kayo mag tampo. Andito na ko oh."
."

"Grabe yang surpresa mo! Epektib!"

"OO! Epektib talaga! Halos himatayin ako nung marinig ko boses mo eh!"

"Kayo talaga."

"MOMMY MOMMY!!"

Napatingin sila Carla at Mae kay Kristof

"Uh-oh.." sabi ni Kristof

"MOMMY?!"

Napangiti na lang si Bianca kela Carla at Mae. 'Hehehe' na lang ang nasabi niya.

"Come here Kristof." Lumapit si Kristof kay Bianca, habang hawak yung bote ng milk n iya. "This is your Ninang Carla and Ninang Mae, say Hi!"

"Hi..." tapos nag wave siya.

"Aww. You're so cute!! Kiss ninang Carla!" lumapit si Kristof sa kanya at kiniss siya sa pisng. "Sakto! May boyfriend na si Bella! At gwapo pa!"

"Gaga! Isang taon pa lang anak mo at mag tatatlong taon na ung akin noh! Boyfriend ka dyan. Tsaka na pag malalaki na sila. Haha!"

Nagtawanan silang tatlo, sa tagal ng pagkawala ni Bianca sa pilipinas ngayon lang ulit sila nag kasama sama ng sila lang tatlo, walang mga lalaki sa tabi nila.

"Baka gusto mong ikwento si Kristof samin? Sino ba daddy niya? San siya ginawa?!?
I mean, Local ba siya o international??"

"Walangya ka! Anong San siya ginawa?! Ginawa mo namang bagay yung anak ko eh!"

"Oo nga naman Carla!" sabay hampas kay Carla tapos timingin kay Bianca "UK, Korea o Philippines? Ano sa tatlo? Bongga kung UK baby yan!"

"Loko! Korea!"

"OMG! Si Nathan? Siya yung Daddy???"

"Bakit naman si Nathan?!"

"Oh! Uncle Nathan? Sang Min??"

"Yes baby, Sang Min. go to your room muna, tawagin kita pag tapos na kami mag usap nila ninang."

"Ne!" tumakbo papasok ng kwarto si Kristof.

[ne = yes, ok]

"Si Nathan nga ba daddy? May hawig kasi silang dalawa eh.. parehong singkit, medyo maputi pati putik nag kokoreano!"

"Naaalala niyo ba yung nag party kami dun sa bahay nila Dylan sa alabang?"

"Oo naman.. yung nag truth or dare tayo, tapos sumayaw kayo ni Dylan at nagkalasin gan kayong dalawa!! Hahaha! Grabe yun!"

"Oo nga! Ibang klase yung party nay un! Ang saya! Except yung part na kiniss ni St effi si Dylan. Anyway, bakit mo naman natanong?"

"Pag tapos nun, dun nabuo si Kristof."

"OMG! Dalawa tatay ni Kristof?! Sabi mo made in Korea!!!"

"Sa korea ko siya nilabas! Duh. Si Dylan.. siya yung daddy. Di pa ba halata sa Pan galan?! KRISTOF.. KRISTOFER"

"Oo nga. Pero bakit kamuka ni Nathan? Teka na guguluhan na ko.. ikwento mo na nga!"

"Basta nung tapos na ung partu, dun na nangyari yung lahat. Nalaman ko na lang na buntis ako sa Korea na, dalawang buwan pa lang kaming nag sstay dun, so mga Apri l. Pati ako nagulat, gusto ko sana bumalik ng pilipinas nung nalaman kong buntis ako. Gusto ko tawagan si Dylan, gusto ko siyang mayak at sabihing 'Labby! Mag kak ababy na tayo!' pero natatakot ako, baka hinde niya tanggapin..baka magalit siya.. baka against siya sa pagbubuntis ko.."

"Bakit naman ganun kaagad inisip mo?"

"Kasi he never said that he loves me! Alam niyo bang nung nasa airport ako.. kahit na hindi ko ipinaalam sa kanya na aalis ako, ineexpect ko na tatawag siya at pi pigilan ako, kasi alam kong may magsasabi sa kanya eh.. iniwan kong bukas fone k o nun.. pero wala. Kahit na mag text man lang siya ng 'I love you bianca' wala pa ri n. alam niyo ba kung gano kasakit yun?"

"Bakit ba kasi ikaw nakipag hiwalay ng ganun ganun na lang? ano ba kasi problema m o?"

"Feeling ko kasi hanggang like lang talaga yung nararamdaman niya sakin.. parang rebound..kasi nagbreak sila ni Niña.. ewan ko. ang gulo ko rin eh. kahit isang bese s hindi ko narinig sa kanya na mahal niya ko, kahit bulong wala. Kahit pabiro wa la pa rin eh.. parang ang hirap. Kaya habang nag bubuntis ako, hindi ko siya mas yadong iniisip.. ayoko ma stress. Kaya rin mukang Korean si Kristof, kasi ang gg wapo ng mga artista sa kanila! Yun ang mga pinag lihihan ko! pati si Nathan. Jus ko! Gwapo naman kasi yung tao eh."

"Oo alam naming yun! Pero teka, ano na pala plano mo? Ngayon na nandito ka na sa p inas.. ipapaalam mo ba kay Dylan na siya yung daddy ni Kristof?"

Napaisip si Bianca sa mga sinabi ni Carla..

"Hindi siguro.. sa tagal kong nawala, bigla bigla na lang akong susulpot na may da lang bata sa pamilya nila? Ayoko.. ayoko maranasan ni Kristof ang maitakwil ng s arili niyang ama.. ayoko masaktan ang natitirang buhay ko."

Chapter 4

"Bianx, may tanong ako.. kelan birthday ni Kristof?"

"November 10. 3 weeks na nga lang eh.. hindi ko pa alam gagawin ko sa birthday niy a. Wala naman kasi syang friends dito."

"November 10?! Ano ka ba!! Yun din ung anniversary ng parents ni Dylan noh! Ano ng plano mo?! Pupunta ka dun ng may dalang bata?"

"OMG! Oo nga noh!! Hindi ko pa alam.. bahala na lang.."

Lumabas si Kristof ng kwarto t lumapit kay Bianca,

"Ma.. i want to go out! Wala ko gawa dito eh..."

"Oh sige tomorrow punta tayong mall, okay?"

"Tomorrow pa? but ngayon ako walang magawa.. pano pag bukas may gawa na ko? mommy..."

"Spoiled to noh?"

"Oo, yung mga kamag anak ni Nathan sa korea masyadong na-spoil siya."

"Wag nga kayong ganyan!! si Bella rin spoiled eh!!"

"Expected na yun." Sabay na sinabi ni Mae at Bianca

Kinabukasan nag punta ng mall sila Carla, Mae, Bianx at Kristof gaya ng napag usapan nila.

"Oh bakit hindi mo kasama si Nathan?"

"Nag tatrabaho yung tao! Sa hotel siya ng tito niya nag tatrabaho."

"OH?! Anong pusisyon?"

"General Manager." Nagulat yung dalawa nung sinabi ni Bianca yung pusisyon ni Nathan.

"Wag na kayong mag taka. TITO nga yung may ari eh. tara na! ikot tayo."

5 mins after dumating nila Bianca sa mall ay dumating din si Dylan kasama ni Steffi.

Dylan's POV

Nagyaya na naman mag mall si Steffi, minsan tinatamad na ko mag mall, kasi dito. dito sa mall na to palagi kaming pumupunta ni Bianca. Ngyon si steffi na kasama ko.. hindi na siay. Jesus. Siya na naman ang nasa ulo ko! girlfriend ko katabi ko.. wag na.. tama na ang kabibianca ko.

"Hun I wanna watch a movie" movie? Wala ako sa mood eh..

"Wag na lang.. mag shopping ka na lang wala ako sa mood manood eh.. baka makatulog lang ako."

Sumimangot si Steffi.

"Nakakaasar naman. Sige na nga!"

Nag ikot ikot kami ni Steffi, pasok dito pasok dun. Sukat ng sukat hindi makapil i kung ano ba talaga yung bibilhin. Isang oras kaming nag iiikot para lang sa mga damit niya. Damit na hindi naman masyadong nagagamit.. mga babae talaga.

Dalawang oras kaming naglalakad kasshopping niya! Girls..

"Stef, bili lang ako ng inumin ok? Intayin mo ko dito.."

"Ok! Bilisan mo ha!"

Nagpunta ako sa may food choices para bumili ng inumin, ewan ko ba kung bakit ke langan dun pa ko pumunta eh pwede naman ako bumili sa jollibee o kaya sa subway. Pero dinala ako ng mga paa ko sa food choices.

Nakita ko yung bilihan ng fruit shake, at dun ako napabili ng di oras. Green man go ang inorder ko. yun kasi madalas bilhin ni Bianca, ayoko naman talaga yun eh. . maasim kasi. Ewan ko ba kung bakit yun yung binili ko.

Lumington lingon ako baka sakaling may makita akong kakilala.. pero sa pag hahana p ko.. iba yung nakita ko..siya na kaya talaga yun? Oh baka namamalik mata lang ako?

Yung babaeng naka eye glasses na maiksi buhok na medyo wavy na light brown yung kulay ng buhok.. yung nakita ko dati.. kamukha niya si Bianca..

Teka, possible naman yun diba? Na magkamuka lang sila.. kasi hindi naman sinasabi sakin ni Ryan na nakauwi na si Bianca.. kahit si Papa, walang sinasabi sakin. Si Mae at Carla wala rin..

Sinubukan kong tawagan si Mae, gusto kong itanong kung naka uwi nab a si Bianca.
.

"Oh napatawag ka?"

"Mae nasan ka?"

"Nasa mall, kasama ko si Carla at yung baby niya pati si Kris-

"Kris...?"

"Si Kris ata yung nakita ko kanina sa may cinemas.. teka nasan ka ba?"

"Nasa town ka ba?"

"Oo, bakit?"

"Anong ginagawa mo sa town? Kasama mo ba si Ryan? Anong gagawin mo sa town?"

"Si Ryan? Hinde eh, meet namin ni Carla yung highschool friend namin."

Highschool friend..? eh tatlo lang silang magkakasama nung highschool kami eh.. time out.. hindi ako makagalaw sa kinatatayuan ko.. ibig sabihin.. yung nakikita ko nga.. yung babaeng nakaupo.. siya.. yung babang yan.. siya si.. siya si Bianca..

"Dylan??? HOY! Nakatulog ka na ba?!?!?!"

"Ah! Loko hinde! Teka, anong oras ka uwi?"

"Siguro after 30 minutes?"

30 minutes? May oras pa ako para ihatid si Steffi.. tama.. tapos didiretso na ko sa bahay nila Bianca.. sa bf..

"Dylan?"

"Ok ok!"

"Teka, bakit mo nga pala natanong?"

"Wala wala. Sige bye na!"

Makakausap ko na siya.. Bianca.. intayin mo ko.. wag ka munang umalis ulit.. intayin mo ko..

Bianca's POV

Naghiwalay kami saglit nila Carla at Mae, tumingin ako saglitng damit sa topshop . Halos maiyak ako kasi ang mamahal, pero ang gaganda ng mga damit. Wala si Nathan, kaya walang manlilibre sakin! Habang tumitingin ako ng mga damit may babaeng lumapit sakin..

"Bianca.. kamusta ka na? it's been a long time.."

Medyo na gulat ako, kasi nakilala niya ako.. lumingon ako para harapin siya..

"Niña.."

Nag smile siya tapos napayuko,

"Nalaman ko yung nangyari sa inyo ni Dylan.. I'm sorry.."

Sorry?! too late.. actually dapat hindi ko na siya kinakausap,wala na rin kaming dapat pagusapan eh.

"Ah talaga? Ang bilis naman kumalat ng balita. Ano sinabi niya ba kagad sayo un? Nag report ba siya kaagad?"

"Bianca, mali iniisip mo tungkol kay Dylan.. pwede ba mag usap tayo?"

"Ano pa ba ginagawa natin? Diba nag uusap? Alam mo, kung gusto mo talaga ko makausap, kung nirerespeto mo ko, matagal mo ng ginawa yan. Matagal mo na sana kong hinanap para lang maayos tong gulo samin. Pero wala na. huli na ang lahat. Ano pa ba ang dapat kong marinig galing sayo? Galing sainyo?! Puro kasinungalingan?"

Napayuko na lang ulit si Niña. Siguro naman maliwanag na sa kanya na ayoko siyang makita at makausap diba?

Lumabas na ko ng store habang siya nakatayo pa rin sa loob.

"Dito na lang tayo mag usap." Pumunta ko sa may food choices at umupo dun.

"Bianca, ako may kasalanan ng lahat, ako unang nagtapat kay Dylan. Pinilit kong magustuhan niya ulit ako, alam ko naman na nung mga panahon na yun, nagiging close na kayo.. kahit alam kong napapalapit na loob niya sayo, pinilit kong magustuhan niya pa rin ako.."

Tumigil siya sa pag sasalita

"Sa totoo lang siya nakipag hiwalay sakin..naalala mo nung nag punta kayo sa resort nila ryan? I wasn't invited. pinilit ko lang ung sarili ko.. pinilit kong ayusin yung relationship namin.. pero dun..sa pool part.. tinapos na niya ang lahat.."

Pool part? Yun ba yung time na nakita namin sila ni Carla?

"Sinabi niya sakin na mahal ka niya kaya kelangan namin mag hiwalay.. hindi niya daw alam kung makakayanan niya na mawala ka.. halos mabaliw raw siya pag hindi ka niya nakikita.. Bianca, ako lang.. pinag pilitan ko lang talaga sarili ko.."

Ayoko maniwala nung una.. pero nagiging malinaw sakin ang lahat unti unti.. bakit ba kasi hindi ako nakinig kay Dylan? Bakit kelangan paabutin ko sa ganitong situation? Pero hindi talaga.. nag taksil siya sakin.. kahit sabihin nating iniwan niya si Niña para sakin.. nagawa niya parin akong i-two-time.

"Please Bianca.. sana naman magkausap na kayong dalawa.. give him another chance.. I promise you guys na lalayo ako pag nagkabalikan kayo."

"I have Nathan na, meaning hindi na kami mag kakabalikan pa. and I think he has a girlfriend na. so wala na talagang chance maging kami ulit."

"Ohhh.. oo nga pala.."

"Yeah. Hehe."

"Anyway, I have to go na rin, baka iniintay na ko ni Jason sa may starbucks eh. so rry sa lahat.. and thanks for listening.."

Nagsmile ako tapos nag nod.

Dito ko na lang inintay sila Carla, gusto ko na rin umuwi.
Pag dating nila, nag aya na kaagad akong umuwi. Si Kristof gusto sumama sa bahay nila Carla kasi daw gusto niya pa raw laruin si Bella at wala raw siyang kalaro sa bahay. Ako naman gusto ko mapagisa kaya pumayag ako.

Di-nial ko ung number ni Nathan. .baka isipin niya nakalimutan ko na siya.. umuw i lang kami dito sa pinas hindi ko na siya cinocontact..

"Hello hun!"

"Hey.."

"Oh bakit ka napatawag? Nasa work pa po ako.."

"I just..missed you Nate.."

"I missed you too Bianx.. oh yeah, I might go back to korea.."

"Really? When?"

"On Wednesday. Oct 31."

"Oh.. okay.. paki sabi na lang sakanila na namimiss ko na sila.. hang up na tayo b aby. Mag aayos pa po ako ng bahay eh.."

"Wait, si Kristof nasan? Pakausap!"

"Nakela Carla eh, ay oo nga, kasama namin sila kanina sa mall.."

"Ahh.. sige, next time na lang babe. Bye! I love you.."

"I love you too. Take care."

Nakaupo lang ako sa sala for one hour.. nag iisip.. iniisip kung bakit kelangan ngayon ko lang nalaman ung kay Dylan, kung maniniwala ako. Pero mukang sincere s i Niña sa mga sinabi niya eh.

DING DONG

May nag doorbell, baka sila Carla na yun, hinatid si Kristof.

"HOY TAMA NA KAKADOORBELL!!! NARINIG KO NARINIG KO! ETO NA BUBUKSAN KO NA YUNG GATE!"

Binuksan ko yung gate

"ANO BANG PROB..lema.."

Nagulat ako sa nakita ko...sa taong nasa harapan ko.

"Tofer.."

Chapter 5

"Tofer.."

Nakatingin lang siya sakin.. hindi siya kumikibo.. hanggang sa ngumiti siya.

"Bianca.. Bianca.. ikaw nga..." hinawakan niya ako sa may balikat.

"Oh kamusta? Long time no see ha! Sige pasok na ko! may nakalimutan kasi ako sa loob eh! hehehe! Sige next time na lang!" tinap ko siya sa balikat niya at tumalikod.

"Teka hindi pa tayo tapos mag usap." Hinawakan niya kamay ko.

Magusap? Hindi naman kami nag uusap ha..tapos na ang lahat. Wala ng dapat pang pag-usapan.

"Tara sa loob tayo mag usap." Hinila niya ako papasok sa loob ng bahay at isinara ang gate.

Kinakabahan ako sa paguusapan naming, feeling ko ang laki ng galit niya sakin.. feeling ko lahat ng sama ng loob niya sakin noon ngayon na niya ilalabas. Feeling ko pag sinabi ko na ngayon na may Kristof na kami... iiwasan na niya ko.

"Teka lang ha.. tatawagan ko lang sila Carla.." hindi niya ako pinansin. Tiningnan niya lang ako.

"Hindi ka parin nag babago leche."

"May sinasabi ka ba?"

"Ha? Sinasabi? Wala ah!" aba! Lumakas ata pandinig niya ngayon!

"Carla.. nandito si Dylan eh.. kung ok lang dyan na muna si ano.."

"Si Dylan?! Nandyan?! OMG! Pano niya nalaman? Anyway, dito na lang muna matutulog si Kristof para makapagusap pa kayo ng matagal."

"Hindi ko nga rin alam eh.. sure ka? Ok lang ba sayo? Kasi pwede ko naman siya sunduin eh."

"Sure ako. Magkalaro sila ni Vander ngayon.. BABE SUNDUIN NA LANG DAW BI BIANX SI KRISTOF LATER!" narinig ko na lang na pinass ni Carla ung fone "BIANX! Ano ka ba! Parang ang layo ng bahay namin ha? Nasa iisang pulo lang tayo noh! BF lang to. Pati naglalaro pa kami, pagbigyan mo na ko.. alam mo naman na gusto ko lalaki eh, pero babae inire nito ni Carla!" natawa ko sa sinabi ni Vander, at narinig ko na binatukan siya ni Carla.

"O sige sige. Dyan na siya. Sige bye na, nainip na ung manong dito eh. bye!"

"Bakit ang tagal niyong magusap? Sino ba ung susunduin mo don?"

"Bakit ba ang tanong mo, ha? Anong sino? Hihiramin ko sana si Bella. Ano masaya ka na?"

"Alam mo ikaw! Ang sungit mo!! Yan ba epekto ng UK?? Pati anong manong ang pinagsasabi mo dyan? Loko ka ha!"

"Alam mo kung makikipag talo ka lang sakin, pwedeng umalis ka na? madami pa akong pinag kakaabalahan dito eh. kaya kung ok lang, umalis ka na. nasasayang ung oras k--"

"Bakit ka ba umalis ng walang paalam sakin noon? Ganun ka ba kagalit sakin?"

Natahimik ako.. hindi ko alam isasagot ko. hindi ko naman pupwedeng sabihing sumama ako kay Nathan sa korea, kasi alam kong masasaktan siya.. teka bakit nga pala siya masasaktan.. eh naka move on na siya.

"Kasi..Wala lang. ayaw na kita makita eh. Oo. Ganun kalaki yung galit ko sayo. Uma lis ako ng pilipinas ng walang pasabi sayo kasi galit na galit ako."

"Hanggang ngayon pa ba galit ka pa rin? hindi mo na ba ko mapapatawad sa mga nagaw a ko? pinakita ko naman kung gano ka kahalaga sakin ha.. hindi pa ba sapat yun? Hindi ba pupwedeng isipin mo na lang yung masasayang araw natin dati, kesa yung panget na past? Bianx.. you just don't know how much I missed you.."

"Tofer, alam mo wala na sakin yun. nangyari na.. nung umalis ako dito iniwan ko la hat ng ala ala natin, lahat ng sakit, hatred at kung ano ano pang memories natin iniwan ko dito. Nung nasa UK ako, madaming nag bago.. madaming dumagdag.. at ng ayong nagbalik ako dito.."

"..."

"Narealize ko n matagal ko ng nabaon yung past ko matagal na, dahil mas naging mas aya ako sa UK.. napalitan lahat yung sakin ng nafeel ko dito ng happiness dun sa UK. "

"Bakit.. meron ka na bang iba?"

"Oo. Si Nathan. Siya nagpalakas ng loob ko, siya nagpagaan ng buhay ko. lahat ng p agkukulang mo sakin noon, siya ang nagpuno."

Medyo nag grin siya. Bakit kaya.. may nakakatawa ba?

"Bakit ganyan itsura mo?"

"Anong ganyan? ano bang ginawa ko na naman?"

"Nakakaasar yang smile eh! muka kang demonyo! Parang may balak kang gawin na masam a.."

"Ako? Bianca, hindi mo ata nagegets eh.. KASAL pa tayo. Hinde pa annulled yung kas al natin. You're two-timing me."

Ano daw?!?! Two-timing?? Sino kaya? Bakit naman ako naging two-timer!!

"AKO!? Tofer manahimik ka nga dyan. Nakakailang ka na eh."

"Labby, kasal pa tayo. It means ako pa rin ang asawa mo. Si Nathan, kabit.. hiram, sabit. Pinagtataksilan mo ba ko Bianca?"

"Ang kapal ng muka mo! Umalis ka na nga!!! Wala ka na naman magawa, guguluhin mo l ang buhay ko eh!"

Tumawa lang siya ng mahina. Labby.. natatandaan niya pa pala yun.. nung wala kay a ako.. nakayanan niya?

"Sige na labby! Alis na ako, alam ko namang naiinis ka na sa pagmumuka ko eh.. you don't miss me.. not even a bit. Sige! `Til next time!"

"Ha..ha? Ah.. sige! `til next time.."

Hindi ko siya na miss? Anong hinde.. mabuti pa sigurong ganun na lang ang isipin niya. Hindi ko siya namimiss.

Umalis na siya ng bahay. Til next time.. tama Bianca, naka move on na nga siya.. wala ka na sa paningin niya.. wala ka na sa puso niya. Gaya nga ng sabi mo, nak alimutan mo na siya, nabaon mo na sa limot yung alaala niyong dalawa.. tama. Tot

oo naman yun eh, I have Nathan and Kristof na diba? si Nathan na din ang halos t umayong tatay ni Kristof.. kaya parang pamilya na lang kami. Kulang na lang magp a annul kami ng kasal ni Dylan.

October 31 na, ngayon na ang alis ni Nathan papuntang Korea. Hindi na siya nag p ahatid sakin sa airport dahil baka daw hindi na siya umalis pag nakita niya ko. Nagkausap na lang kami sa cellphone, naiyak ako nung narinig ko boses niya.. nun g sinabi niyang.. 'Bianca, I love you so much..' ngayon niya pa lang kasi ako nasabi han ng 'I love you so much' eh, laging I love you lang, o love you. Nung sinabi niya yun.. ang nireply ko lang is 'I know..' hindi ko kasi alam kung 'so much' din ung nafif eel ko for him, kaya hindi ko masabing 'I love you so much'.

Nung nakausap ni Kristof si Nathan, umiyak din siya, bakit daw babalik siya ng K orea ng hindi siya kasama eh namimiss niya na raw yung mga kalaro niya dun! Hind i ko na masyadong naintindihan yung pinag usapan niya kasi Korean. Ewan ko ba ku ng bakit ang talino nitong batang to! Nagmana nga talaga sa tatay niya! Matalino ng makulit. Pero natutuwa ako at sa tatay niya siya nag mana, kasi kung sakin.. nako lagot na! pareho kaming magiging matalino sa math! Pati siguro hindi pa yan nagsasalita hehehe! Buti na lang talaga at matalino ang kanyang daddy!

Nagring yung telephone, ako ang sumagot since may ginagawa si papa.

"Hello?"

"Bianx, mag bihis ka. Aalis tayo ngayon."

"Tek-

Binaba na niya kaagad yung phone. Ano bang problema niya? Bakit nagkakaganun siy a? Nakakainis!

Wala akong choice. Naligo ako, tapos nag suot ng pangalis na damit.

"Oh saan ka pupunta? may lakad ba kayo ni Kristof ngayon? Teka natutulog siya eh.. gigisingin ko na."

"Hinde pa! Si.. si Dylan kasama ko.."

Napatingin kaagad siya sakin, "Ano kamo?? Si Dylan? Alam na niya? Kelan pa kayo na gkita?"

"Nung sabado pa ho, 27 yun. Nagulat nga din ako eh. hindi ko alam kung anong gagaw in ko sa kanya."

"Nasabi mo na ba yung tungkol sa bata?"

Umiling ako, "Hinde pa po eh.. natatakot ako. Hindi pa ako handa. Tsaka na lang si guro."

"Ikaw talaga.. ikaw bahala." Sabay may bumusina. "Oh sige na, nandyan na siya. Maginga t kayo ha."

Nag nod na lang ako, at lumabas ng bahay.

Nakita ko siya, nakatayo, nakasandal sa may kotse niya. Magsisindi ng sigarilyo.

"Kelan ka pa natutong manigarilyo?"

"..." hindi siya sumagot.

"HOY! Tinatanong kita, kelan ka pa natutong manigarilyo?"

Tumingila siya, "Simula nung umalis ka"

"Oh ano pang mga bisyo mo??? Alcoholic ka na ba, ha? Oh baka naman nag dodroga ka na rin?"

Habang nakatingin parin siya sa langit sumagot siya, "Oo. Tama lahat yan."

"Ano bang problema mo?? Bakit ka nagkakaganyan?!?!"

"IKAW." Napayuko ako sa sagot niya.

"Kung magbibisyo ka, wag mo na ko puntahan, wag mo na ko tawagan. Ayaw na kitang makita. sige papasok na ko sa loob, ayoko sumama sa isang patapon na lalaki." Tumalikod na ko sa kanya at nagsimulang mag lakad papasok sa loob ng bahay.

Hinawakan niya kaliwang kamay ko, "Sabihin mo lang na tumigil na ko sa bisyo ko, gagawin ko naman eh. wag mo lang akong tatalikuran basta basta."

"Itigil mo na yang mga bisyo mo, pwede?" ngumiti siya at tumungo.

Habang nasa daan kami, ang tahimik namin. Parang yung eksena dati. Yung nakakabing katahimikan.

Binuksan ko yung radio, pagkabukas na pagkabukas nagulat ako sa kanta,

****Even though it's been so long.. my love for you keeps going strong I remember the things that we used to do, a kiss in the rain 'til the sun shined through, I'd try to deny it, but I'm still in love with you.****

nung tumingin ako sa kanya, napaka seryoso ng itsura niya. Parang wala lang. hindi ako nakakarelate sa kanya. Hindi ako makagalaw. Feeling ko nanghihina akos kanta.. ewan ko ba parang KABOOM! Natapos na yung kanta, hindi pa rin ako makagalaw.

"Bianx, ok ka lang ba?"

"Ha? Oo naman, bakit mo natanong? Teka.. san nga pala tayo pupunta? bakit papunta tayo ng makati?"

"Kasi magpapatahi ka ng gown mo."

"Gown?!?! Para saan??"

"Sa wedding anniversary nila mommy. Siguro naman nabasa mo yung invitation."

"Ahh.. bakit kelangan magpatahi pa ko? pwede namang bumili na lang ako.."

"Kasi, alam ng lahat asawa kita. Kelangan kasama ka sa theme. Pati baka sakaling magka.. :-\alam mo na.. yun na yun."

Alam ko na? ang alin? Ewan. Ang alam ko lang, nakakakita ako ng traffic sa harapan ko! Siguro matatagalan pa kami. Ok lang, maaga pa naman eh.. matatagalan din pagsasama naming ngayon. Ano ba to.

Humarap si Dylan sa may bintana, "pwede mo rin palang isama si Nathan.. kung yun ung magpapapunta sayo dun.." malungkot yung tono ng boses niya habang sinasabi niya yun..

"Hinde ako sure kung makakapunta siya eh. nag punta kasi siya sa Korea ngayon eh..

baka matagalan pag balik niya."

Teka, mali ata na sinabi kong wala si Nathan.

Napaharap siya sakin, "Wag kang mag alala.. hindi naman kita kukulitin eh.."

Nabasa niya ata yung isip ko. "Ano ka ba. Wala nama nakong sinasabi na nangungulit ka eh."

Hinawakan niya yung kamay ko, "Gusto ko lang naman bigyan mo ko ng chance eh, itam a yung mga mali ko, habang wala si Nathan.. para lang mapafeel ko sayo lahat ng namiss mo nung wala ka.."

"..."

Binitawan niya kamay ko, "Pero kung iniisip mo yung mafifeel ni Nathan, ok lang rin.. chance lang naman yung gusto ko eh.. kung wala na talaga, at hindi ka na mas aya sakin, edi bumalik ka na kay Nathan."

"..."

"Sige, never mind na lang.."

Hinde naman sa ayaw ko siyang bigyan ng chance, natatakot kasi ako eh, natatakot na baka magkamali ng piliin. Baka si Nathan talaga yung gusto ko, yung mahal ko, yung destined para sakin. Although may feelings pa rin ako kay Dylan, hinde ko alam yung magiging decision ko.. tipong, 'should I cling to my past? Or should I let you pass?' yung nasa utak ko ngayon. Bahala na lang kung anong masabi ko.

"May 10 days ka para sa chance mo. Yung 10 days na yun, nag sstart na ngayon." Sinabi ko lang lahat ng nasa isip ko. Wala naman masama diba? Yung pang 10th day, yung day before ng anniversary at birthday ni Kristof.

"Seryoso?? Thank you! Thank you bianx!" hinug niya ko.

Hindi naming napansin na umandar nap ala yung mga kotse, binubusinahan na kami ng mga tao.

Nung nakarating na kami sa magtatahi ng gown, wala akong masabi, ang gaganda ng designs nung mga gowns. Parang well-known sya na mananahi dito sa pinas.

"Dylan, eto na ba si Bianca?? Grabe! Ang ganda niya, ibang iba siya sa picture niyo ha. Parang medyo malusog pa siya nun, pero ngayon.. tingnan mo! Ang sexy na! at ang ganda pa."

Nakangiti lang si Dylan, lumapit ako sa kanya at bumulong, "Anong picture yung nakita niya??? Baka naman muka akong tanga dun ha!"

Nilabas niya yung cellphone niya, at pinakita yung picture naming dalawa, yung nasa cable car kami..

"Bakit meron ka pa niyan.. san mo..nakuha yan?"

"Blinuetooth ko to galing sa cellphone mo."

"Tss. Ikaw talaga!"

"Dahil maganda ka, eto ang gown na isusuot mo!"

Pinakita niya sakin yung sketch niya nung gown, ang ganda.. hindi ko maexplain y

ung itsura pero maganda siya. Feeling ko ako yung may anniversary..

"Sige, yan ang gawin mo sa kanya. Siguraduhin mo lang magnda ang kakalabasan ha! A yoko mag mukhang ewan si Bianca sa party."

Sinukatan ako nung modista, si Tofer nasa may bintana, mukang nagiiisip.. ano kay a iniisip niya? Pati tuloy ako napapaisip..

Day 1 namin ngayon.. ano kaya mangyayari sa day 1? Siguro papalpak to! Hari ng s ablay tong lalaking to eh.. pero ayoko muna mag salita, baka mali yung sinasabi ko eh.. Day 1.. magiging special kaya 1st day ng date namin..?

Chapter 6

Dylan's POV

Nasabi ko na rin kay Bianca na ang gusto ko lang ay chance.. chance na maiprove sa kanya yung worth niya before.. yung mga hindi ko na padama sa kanya dati..gusto ko mapalitan ung panget na memories ng masasayang alaala. Para kahit hindi na kami magkabalikan, at least nakabawi ako. Para kahit piliin niya si Nathan ok l ang, kasi alam kong ginawa ko lahat ng makakaya ko. pero teka.. hindi ko naisip si Steffi..

Habang nag susukat si Bianca, nasa may bintana ako, naka tingin sa kawalan.. bak it parang nagiging unfair kami sa mga taong ng papasaya samin..? tama ba tong gi nagawa ko? dapat ba talagang ibalik yung nakaraan namin, oh mag stick na lang ka mi sa kung sino kasama namin ngayon.. wala naman kasi kaming dapat pang ipag lab an eh.. sapat bang ipaglaban yung pagmamahalan namin kahit pareho na kaming take n? Teka.. bakit 'pagmamahal namin' hindi na naman ako sigurado kung mahal niya pa ak o.. pero ganun pa rin eh. sapat pa nga ba yun?

Hindi ko alam.. sa mga nangyayari ngayon, ayoko munang isipin yung ibang tao, yu ng kung sino yung masasaktan ko, masasagasaan. Gusto ko muna maging maramot. Gus to ko kaligayahan ko na yung isipin ko.. kaligayahan ni Bianca.. alam ko mahal p a niya ako.. mahal niya ko. kahit sa tagal na nagkalayo kami, impusibleng makali mutan niya na lang ako ng ganunganun lang, impusibleng mawala yung pag mamahal n iya sakin, kahit konti alam ko mahal niya ko.

Pagtapos magsukat ni Bianca..

"San tayo? Gusto mo manood ng movie? Oh kumain muna?"

"Ano bang magandang palabas?"

"Hmm.. The Messenger? Ewan, mukha naman siyang ok eh, so u wanna watch that movie?"

"Okay. Sa town na lang para malapit, baka kasi tumawag si Papa eh."

"Ano naman kung tumawag si Papa? Alam naman niyang kasama mo ako ha?"

"Eh kasi.. baka kailanganin ako sa bahay.."

"Bakit naman?"

"Kasi.. basta malalaman mo rin un! Tara na! tumatakbo oras eh!"

We rode the car and went straight to alabang. Habang nasa sasakyan hindi ko mapi gilang titigan si Bianca.. ang laki ng pinagbago niya, hindi na siya yung dating

Bianca na nakilala ko, ung nakasama ko sa iisang bahay..

Parang isang malaking make over yung ginawa niya. Transformation. Ang iksi na ng hair niya, hindi na color black, tapos naka eye glasses pa. Kung manamit siya iba na rin, although ganun pa rin siya manamit, simpleng may dating. Pero iba eh. makikita mo talagang nagpunta siya ng ibang bansa.

Namimiss ko yung ganito, yung sinusundo ko siya sa school niya, nakaupo lang siya sa tabi ko, tahimik nakatingin sa may bintana, pero madalas nakatingin sa kin.. bianca.. bakit ba kasi kelangan pa tayong umabot sa ganito.. I missed you so much baby.. I need you here, beside me..

Pagdating namin sa ATC dumiretso na kami sa movie house. Bumili kami ng popcorn at drinks tapos pumasok na sa loob.

Hindi ko alam na nakakatakot pala yung palabas! Nakayakap sa braso ko si Bianca hanggat sa matapos ung palabas. Pag tapos na pagtapos nung palabas binatukan kagad ako ni Bianca

"Sira ulo ka!! Plinano mo yun noh?? Alam mo naman na nababading ako pag dating sa mga ganyang palabas tapos ayan pa pinili mo!!!"

"Hindi ko alam na ganyan!! pramis! Ano ka ba! Ako nga hindi ko matakpan mata ko kasi si hangga't matapos ung palabas naka yakap ka sa braso ko! "

Hinampas niya ko ng mahina sa may braso at ngumiti. Haaay. Iba talaga pag siya kasama ko, feeling ko anytime pwede na kong mamatay.

"Tara, kain na tayo, 6:30 na oh."

"Tara! Food choices na lang tayo para maraming pagpipilian!"

"Hanggang ngayon pagkain pa rin nasa isip mo noh? Tsktsk. Kaya hindi ka sumesexy eh! haaay. Tara papakainin ko na ung alaga ko!"

"ANONG ALAGA?!"

"Porky! Hehe! Tara na Porky!" nag lakad na ko papalayo sa kanya dahil alam ko sasaktan niya ko haha!

"BWISET!"

Habang naglalakad kami papuntang food choices, ang daming chumecheck out kay Bianca na lalaki. Hindi ako natutuwa. Dapat nga matuwa ako kasi alam kong maganda yung kasama ko, pero bakit parang ayokong tingnan nila si Bianca? Syempre. Ang layo ko kasi sa kanya. Ang iisipin nila solo lang siya. Badtrip talaga.

Habang kumakain kami, ang daming nakakita samin na mga high school friends. Tuwa ng tuwa sila kasi 'kami' pa raw. At effective daw pala ang high school marriage.

"Dylan! Kamusta?" sabay tingin kay Bianca, "Hi Bianca!"

Humarap ulit siya sa kin, "Ayos, kayo pa rin, ano na ba balita? Long time no see ah!"

"Ok lang kami, ganun pa rin, walang nag bago. Ay marami palang nagbago." Sabay tingin kay Bianca.

"Maraming nagbago? Ano naman?"

"May mga nangiwan at iniwan." Biglang kumunot noo ni Harry, tiningnan ko na lang bigla si Bianca, wala siyang reaction, naka smile lang siya kay Harry.

"Teka, hindi ko maintindihan.. ano ulit?" nagtataakang tinanong niya.

"Ah wala, ikaw anong balita?"

"Wala naman, AY oo nga pala! Balita ko tumira kayo sa iisang bahay nung nag college tayo ha?? Totoo ba yun??"

"Oo.. syempre kelangan namin tumira sa iisang bahay. Magasawa kami eh!"

"Talaga?! Ibig sabihin totoong may anak na kayo??"

Nabulunan bigla si Bianca sa narinig niya.

"WALA PA! ano ka ba! San mo nakuha yang balitang yan?"

"Wala. Nagbabakasakali lang. hehe! Bakit wala pa rin kayong junior?"

"Bata pa kami! Pati nag punta ng ibang bansa si Bianca, kaya ganun. Hindi naman kami nagmamadali eh.."

"Ahh.. sige pare. Una na ako. Baka naiinip na girlfriend ko dun. Goodluck na lang sa inyong dalawa!"

"Sige, ingat!"

Umalis na siya at nag patuloy nakmai ni Bianca sa pagkain.

"Loko talaga yun, bakit naman niya natanong kung may anak na tayo? Wala naman tayo ng dalang bata. Nag punta ka bang may batang dala dito sa mall?"

"Ha..? bata? Wa..wala.. baka yung baby lang ni Carla.."

"Ahh.. oo nga baka nakita ka niyang dala mo si Bella. Bayaan na lang natin yun. kung may lumabas na balitang may anak na tayo, hayaan na lang natin, wala naman ka si talaga diba? sige tara tapusin na natin to para makapag ikot pa tayo."

Pagtapos namin kumain, nag lakad lakad kami. Pumasok kami sa isang store ng mga damit, tumingin tingin si Bianca ng mga damit doon.

"Tofer, teka lang ha! Mag wiwithdraw lang ako ng pera! Babalik din ako!"

Lumabas na si Bianca ng store at pumunta sa may atm machine.

Pinuntahan ko siya baka bigla kasi siyang umalis at iwanan na naman ako. Pag tingin ko nakangiti si Bianca, hawak yung pera. Maya maya, may batang tumatakbo at natulak siya

"Aray.." tumakbo ako papunta sa kanya

"Ok ka lang ba?? San masakit??"

Hindi niya pa nasasabi kung san, nakita ko na dumudugo ung sa may tuhod niya

"Ayan kasi!!! Bakit ka ba kasi ng skirt?? Hindi mo ba naisik na pwede kang madapa anytime?? Tingnan mo tuloy! May sugat.."

"Bakit ka ba nagagalit?? Ako na ngatong nasugatan eh.. bitawan mo na nga ko!!"

Nagsisimula na siyang umiyak.

"Hindi ka kasi nagiingat eh!! nakita mo yung nangyari?? Nadapa ka!"

Hinampas niya yung kamay ko, "Sinabi ng wag mo akong hawakan! Kaya ko sarili ko!!" t uloy tuloy ang pag iyak niya.

"Uuwi na lang ako! Wag mo na akong ihatid!!!"

"Sorry.. sorry na Banca.. ayoko lang may mangyari sayong masama.. ayoko lang ng na sasaktan ka.. pag ganun kasi.. nasasaktan din ako.. sorry na.. ihahatid na kita, ok?"

Tumungo lang siya tapos nag punas ng luha. Binuhat ko siya papunta sa loob. Laha t ng tao nakatingin samin, binaba ko siya sa may upuan sa loob ng mall.

"Intayin mo ako dito, bibili lang ako ng band-aid pati gamut, tapos uuwi na tayo, ok?"

"Bilisan mo ha.."

Ngumiti ako at tumalikod na.

Pagbili ko ng gamot sa drugstore, agad agad akong lumabas para balikan si Bianca

"Tofer!" lumingon ako para tingnan kung sino yun

"Hon, bakit nandito ka? Sinong kasama mo?"

Si Steffi.. lagot na.. hindi ko naman pwedeng sabihing si Bianca yung kasama ko, kasi alam kong magagalit siya at masasaktan ko siya..

Pano na to..

Chapter 7

Bianca's POV

Natapos na rin ako sa pag susukat, nilapitan ko si Tofer habang nakatingin siya sa kawalan. Tiningnan niya ako at ngumiti.

"San tayo? Gusto mo manood ng movie? Oh kumain muna?" gusto ko sana manood muna ng movie! pero hindi ko naman alam kung anong magandang panoorin..

"Ano bang magandang palabas?"

"Hmm.. The Messenger? Ewan, mukha naman siyang ok eh, so u wanna watch that movie? " The Messenger?? Maganda kaya yun, alam ko narinig ko na yun somewhere.. im not sure kung saan..

"Okay. Sa town na lang para malapit, baka kasi tumawag si Papa eh." Teka, ano na man kung tumawag si Papa?? Potek! Alam nga pala niya na kasama ko si Dylan! Di b ali. Hindi naman niya siguro mapapansin yun.

"Ano naman kung tumawag si Papa? Alam naman niyang kasama mo ako ha?" ARGH! OO N A IKAW NA ANG MATALINO KRISTOFER!

"Eh kasi.. baka kailanganin ako sa bahay.. " ANO BA TO! BAKIT NGA NAMAN BA AKO KAKAILANGANIN?? KATULONG BA KO??

"Bakit naman? " Nagtatakang tanong niya. BAKA KASI HANAPIN AKO NI KRISTOF!

"Kasi.. basta malalaman mo rin un! Tara na! tumatakbo oras eh! "

Habang nasa kotse niya kami, hindi ko mapigilang mapaisip.. Ano kaya iniisip niya a kanina at parang ang lalim.. Bakit kelangan niya pang bumawi? Eh ni isang bese sa nga.. hindi ko narinig sa kanya na mahal niya ko.. puro 'i like you' teka, may bonus naman 'i like you a lot' haaay.. minsan naisip ko kung mahal niya ba ako, o sadyang gusto niya lang ako.. bakit niya ako gusto? Kasi mahal ko siya? Kasi alam niyang mamahalin ko pa rin siya kahit may mahal na siyang iba? Oh baka naman kasi natatakot siyang baka wala ng magmahal sa kanya kaya ako na lang ang pinili niya dahil alam niyang sobra sobra pagmamahal ko sa kanya.. mas higit pa yung pagmamahal ko sa kanya kesa sa sarili ko.. NOON. Hindi ko alam. Naguguluhan na ko.. feeling ko mali eh. I love Nathan. I love him more than anything else. I guess.

Ang gulo. Ang alam ko lang, mahal ako ni Nathan, at mahal ko rin siya.. Tofer, masyado mo akong pinapahirapan sa mga ginagawa mo.. kung gusto mo lang patunayan yung worth mo, ok lang.. Napatunayan mo na.. hindi mo na to kelangan pang gawin.. mas nahahirapan kasi ako eh.. I used to love you with all my heart.. but why do you have to make things so complicated now?

Sana sinabi mo na lang sakin na, kaya mo to gagawin kasi gusto mong bumawi, dahil mahal mo ko at hindi mo nagawang sabihin sakin at ipadama ng tuluyan kung gaano mo ko kamahal.. kung gaano ako ka-special sayo.. na ayaw mo akong mawala, dahil hindi mo kakayaning mabuhay ng wala ako sa tabi't paningin mo..

Siguro pag narinig kong sinabi niya yun, i might fall for him, again. Like how i fell for him when we were young. Pero hindi, gusto niya lang i-prove yung worth niya, ipa-feel sakin yung mga namiss ko raw nung wala ako, gusto niya lang daw itama yung mali niya. He's been forgiven. Ngayon ang feeling ko, parang.. ewan! Hindi ko ma-feel!

Buong biyahe hindi kami nagimikan. Siguro may iniisip rin siya.. at sana sinabi niya sakin kung ano yung iniisip niya! Ayoko naman manghula noh!

Pagdating namin sa ATC, dumiretso na kami para manood ng movie, at eto pa! Hindi ko alam na nakakatakot pala yang The Messenger na yan! Nakakapikon! Buong palabas tuloy naka kapit ako sa kanya! Planado siguro to! Nakakaasar talaga yang lala king yan!.. alam na ngang matatakutin ako eh, tapos eto pa pinapanood sakin!

Pagtapos na pagtapos ng palabas, binatukan ko kaagad siya.

"Sira ulo ka!! Plinano mo yun noh?? Alam mo naman na nababading ako pag dating sa mga ganyang palabas tapos ayan pa pinili mo!!!" Nagulat siya at napatingin sakitin

"Hindi ko alam na ganyan!! pramis! Ano ka ba! Ako nga hindi ko matakpan mata ko kasi hangga't matapos ung palabas naka yakap ka sa braso ko!"

Gusto ko sanang tumawa dahil napansin ko nga yun, takip na takip na siya ng mata pero hindi niya magawa kasi nakakapit ako. Hinampas ko na lang siya ng mahina sa braso tapos nginitian siya.

"Tara, kain na tayo, 6:30 na oh." Yaya niya sakin.

"Tara! Food choices na lang tayo para maraming pagpipilian! "

"Hanggang ngayon pagkain pa rin nasa isip mo noh? Tsktsk. Kaya hindi ka sumesexy eh! haaay. Tara papakainin ko na ung alaga ko! " SIRA ULO TONGO LALAKING TO HA!
!! ALAGA DAW?!

"ANONG ALAGA?! " Siguro baboy na naman sasabihin niya!

"Porky! Hehe! Tara na Porky! " I knew it. Hindi pa rin siya nagbabago! Kahit kelan masama pa rin ugali niya!!!

Pagtapos niyang sabihin yung 'tara na Porky' naglakad na siya papalayo sakin.

"BWISET!"

Habang naglalakad kami, napansin ko na wala sa tabi ko si Tofer, asan na kaya siya? Baka naman iniwan na niya ko.. Pero hinde, nafeel ko yung presence niya. nas a likod ko lang pala siya.

Sa may food choices, ang dami naming nakasalubong na HS friends. ang kukulit nga eh, natutuwa sila kasi daw kami pa. Yung iba nagtataka kung bakit magkasama pa raw kami, eh alam naman daw nilang hindi ako gusto ni Tofer, na ONE-SIDED love l ang daw yung nangyari. Haaay. Hirap talaga pag yung crush mo hindi ka gusto, wag silang magalala, naranasan ko yan kay Tofer. Masakit, i know.

Habang kumakain naman kami, may lumapit kay Tofer, si Harry classmate niya nung HS.

"Dylan! Kamusta?" tumingin sakin si Harry, "Hi Bianca!"

Humarap ulit siya kay Tofer, "Ayos, kayo pa rin, ano na ba balita? Long time no see ah!"

"Ok lang kami, ganun pa rin, walang nag bago. Ay marami palang nagbago." Tapos tumingin siya sakin, sira to ha!

"Maraming nagbago? Ano naman? " Naka smile lang ako kay Harry.

"May mga nangiwan at iniwan." Sira talaga tong kambing na to!!! Naka smile pa rin ako kay Harry.

"Teka, hindi ko maintindihan.. ano ulit? " UNGAS! WALA!!!

"Ah wala, ikaw anong balita? "

"Wala naman, AY oo nga pala! Balita ko tumira kayo sa iisang bahay nung nag college tayo ha?? Totoo ba yun?? " Napayuko ako tapos kumain na lang. Ayoko atang mag explain noh!

"Oo.. syempre kelangan namin tumira sa iisang bahay. Magasawa kami eh!" Tama tama. I Agree.

Haaaayy.. ano kaya ang ginagawa ni Kristof? Namimiss ko na siya.. sana kasama namin siya dito namamasyal.. I miss you baby boy..

"Talaga?! Ibig sabihin totoong may anak na kayo?? " HU UWAT?!? Nabulunan ako sa t anong niya.

Napatingin sakin si Tofer tapos inabot sakin yung iced tea.

"WALA PA! ano ka ba! San mo nakuha yang balitang yan? " Oo nga!! san mo ba nakuh

a yang balitang yan?? Baka naman nakita niy-- or not. Impusible... ata.

"Wala. Nagbabakasakali lang. hehe! Bakit wala pa rin kayong junior? "

"Bata pa kami! Pati nag punta ng ibang bansa si Bianca, kaya ganun. Hindi naman kami nagmamadali eh.. " OMG.. pano na lang pag nalaman niyang daddy na siya.. sy et.. hindi pala nagmamadali ha.. oh no..

"Ahh.. sige pare. Una na ako. Baka naiinip na girlfriend ko dun. Goodluck na lang sa inyong dalawa!" Nag smile at nag wave na lang ako sa kanya.

"Sige, ingat!"

After one minute, nagsalita si Tofer

"Loko talaga yun, bakit naman niya natanong kung may anak na tayo? Wala naman tayong dalang bata. Nag punta ka bang may batang dala dito sa mall? " Oo.. omg! oo..nakasama ko si Kristof dito sa mall.. yung kami kami nila Carla.. pero alam ko nadala na siya ni Nathan dito eh..

"Ha..? bata? Wa..wala.. baka yung baby lang ni Carla.." deny ko. sorry Kristof.. hindi pa time.. hinde pa.

"Ahh.. oo nga baka nakita ka niyang dala mo si Bella. Bayaan na lang natin yun. kung may lumabas na balitang may anak na tayo, hayaan na lang natin, wala naman kasi talaga diba? sige tara tapusin na natin to para makapag ikot pa tayo."

Nag ikot ikot kami. labas pasok kami sa mga stores, wala akong mapiling damit. may pinasukan pa nga akong pang bata na damit, siguro nag taka siya kung bakit akopumasok dun, ang sabi ko na lang 'para sa baby ni Carla

Wala masyadong magandang damit kaya lumabas na lang ako. Nag ikotikot pa rin kami hanggang sa umabot kami sa people are people.. dun may nakita akong magagandang damit, nagsukat ako sa loob, habang nasasaloob ako ng fitting room, naalala ko si Kristof.. napasmile ako. Naalala kong mahilig nga pala siya sa cake at ice cream..tiningnan ko kagad yung wallet ko to check kung may pera pa akong natitira, ayos. wala na. Lumabas ako ng fitting room para mag withdraw ng pera.

"Tofer, teka lang ha! Mag wiwithdraw lang ako ng pera! Babalik din ako!"

Tumakbo na ako papalabas ng store para makapunta sa may atm machine.

Habang nilalagay ko yung wallet sa loob ng bag ko

"Aray.." natulak ako ng bata. bakit ba naman kasi kelangan tumakbo eh.. ouch.

"Ok ka lang ba?? San masakit?? " Pag tingala ko si Tofer, nakatingin sa kin

"Ayan kasi!!! Bakit ka ba kasi ng skirt?? Hindi mo ba naisik na pwede kang madapa anytime?? Tingnan mo tuloy! May sugat.. "

Hello?? Malay ko bang maaaksidente ako! Kelangan niya bang sumigaw?!

"Bakit ka ba nagagalit?? Ako na ngatong nasugatan eh.. bitawan mo na nga ko!!"

Tumingin ako sa paligid, nakatingin sa mga tao., nakakahiya. Naiyak na lang ako.

"Hindi ka kasi nagingingat eh!! nakita mo yung nangyari?? Nadapa ka! "

Hinawakan niya ko sa may braso para tulungan akong tumayo, hinampas ko lang yung kamay niya sa pagkakahawak sakín. Kelangan niya ba akong ipahiya sa tapat ng mga tao?

"Sinabi ng wag mo akong hawakan! Kaya ko sarili ko!! "

Tumayo ako habang umiiyak. Ayoko na. Ayoko na siyang makita ngayon!

"Uuwi na lang ako! Wag mo na akong ihatid!!! "

Nagsisimula na akong mag lakad, pera napahinto ako. Masakit yung tuhod ko.. baki t ba kasi sa tuhod mismo ako kelangan masugatan eh.

"Sorry.. sorry na Banca.. ayoko lang may mangyari sayong masama.. ayoko lang ng nasasaktan ka.. pag ganun kasi.. nasasaktan din ako.. sorry na.. ihahatid na kita, ok?"

Tumungo ako habang umiiyak na nakatigil sa tapat niya. Pinunasan niya luha ko tapos binuhat niya ako papasok ng mall para makaupo ako sa may bench dun.

"Intayin mo ako dito, bibili lang ako ng band-aid pati gamut, tapos uuwi na tayo, ok?"

"Bilisan mo ha.."

Ngumiti siya at tumalikod na.

"Tof.. aray.." Hindi na siya lumigon, hindi niya siguro ako narinig. Sinubukan kong tumayo at maglakad para sundan siya, nagawa ko naman ng matagalan. Umupo ako sa upuan dun sa may labas para dun na lang siya hintayin.

Sinilip ko siya kung nakabili na siya, nakita ko na siya, papalabas ng store..

"Tofer!"

Lumigon siya sa likuran niya, tumayo ako at kumaway para makita niya, pero tumalikod siya..

"Hon, bakit nandito ka? Sinong kasama mo?"

Sinilip ko kung sino yung kinakausap niya, si Steffi.

"Kasama ko? Ah wala.. kaibigan ko. Ikaw, bakit nandito ka? "

Kaibigan..? Aba! Deden..ay tama.. hindi na nga pala kami. Tama. Magkaibigan lang kami.

"Ah, sasamahan ko lang si Kring, mimeet ko siya sa may Figaro. Sama ka? We're gonna watch a movie."

"Ha? Hinde na. May friend nga ako na kasama diba?"

"Ahh.. Sino ba kasi kasama mo??? Sinong friend? Jason? Alex? Ricky?? John? Troy? Sino ba? Ang dami mong friends! Sino ba dun?? "

Ricky??? Alex? Sino yung mga yun? Si Jason lang kilala ko sa mga nabanggit niya.
.

"Hinde.. Si.. "

"Sino?! Hon, come on tell me! Babae?? "

"Yeah."

"Then who!? Tell me!"

"Si Bianca. "

"BIANCA?!?! AS IN Bianca?! You're kidding, right? "

Oh bakit parang gulat na gulat siya? Ano bang akala niya, patay na ko? Alam kong nagibang bansa lang ako, pero buhay na buhay pa ko! FRESH!

"No."

"Then why the heck are you with her???"

"Wala lang to. Hindi kami nag de-date. Inaayos lang namin yung mgaproblema."

Problema? Meron ba? Ah oo nga pala..

"Pero pano ako? Hindi mo ba ako naisip? Ano na lang sa tingin mo ang iisipin ko. . niloloko mo lang ba ako all this time? Hon, do you even love me? "

Alam kong mali ang makinig sa usapan ng iba.. pero hindi ko mapigilan.. Tama si Steffi, hindi siya naisip ni Tofer, hindi ko naisip si Nathan.. hindi na namin s ila naisip.. Mali to.. mali yung binigyan ko siya ng chance.. maling mali.. Pero ano pa bang ginagawa ko dito? Bakit hindi ata ako makapag lakad.. hinihintay ko yung isasagot ni Tofer..

"Oo naman.. Hindi kita niloloko. Inaayos lang namin yung problema namin.. makiki pag annul na ko sa kanya.. "

Annul??? So ibig sabihin nitong mga to.. wala lang talaga? Annul? That's it? All this, just for that stupid annulment? Fine. Ibibigay ko yung gusto niya..

Naglakad na ako papalayo sa kanila, Pumara ako ng Taxi para makauwi na ko..

Grabe.. Ginagawa niya ito para lang sa annulment..dahil makikipag annul na siya. . bakit kelangan niya pa akong paikutin? Bakit kelangan umabot pa sa pag mamakaa wa niyang gusto niya ng 'chance' para ma prove sakín yung worth niya.. Wow Lance Kristofer Fuentes Dy, you never fail to hurt me.. thank you..

Annulment.. Jesus. Bakit sumisikip ata dibdib ko..

Calling
Pops

"Hello Pa?"

"MOMMY!!! Where are you???"

"I'm on my way home baby.."

"Where did you go?? Who are you with?"

"I was with your.. Dad.."

"Appa? Wae nun ne appa wa ham kke itt ji??" [Dad? Why are you with my dad?]

"Just because. He bought you a cake baby.."

"Jinja??? GO HOME NA MOM!!! I WANT CAKE CAKE CAKE!" [Jinja=Really]

"Yes, I'm on my way home na. I miss you."

"I missy you too mommy!"

"Kristof, do you labby mommy?"

"YES! VERY MUCH! Pag uwi ni mommy, i-lab lab ko siya!"

"Talaga? Sige, bibilisan na ni mommy, para pag uwi may lab lab siya!"
"LABBY MOMMY! BYE!!"

Binaba na ni Kristof yung phone.

Nakakatuwa, hindi na siya masyadong nag tatanong sakín tungkol sa daddy niya, da ti lagi niyang hinahanap tatay niya, pero inexplain ko naman sa kanya na nasa Pilipinas siya at nag tatrabaho. Kelan lang natanong niya sakín kung mahal bad aw ba talaga siya ng tatay niya kasi daw hindi daw siya binibisita, natanong din niya kung gusto ba talaga siyang makita ng dad niya.. hinde ko naman pwedeng sabihing 'Kristof, hindi niya alam na may baby siya eh..' kasi magugulo lalo.

Nagpababa ako sa Conti's para bumini ng cake, Mango tart ang binili ko, kasi nung natikman ni Kristof yun, tuwang tuwa siya. Masarap daw. Para talaga siyang si Tofer..

FLASHBACK

"Tikman mo to, masarap yan eh!!"

"Ayoko! Mukhang hindi masarap eh! tingnan mo nga, mukhang sobrang tamis!"

Binatukan ko siya.

"HINDI MO PA NGA NATITIKMAN EH! tikman mo muna!!!"

"Ang kulit mo! Ayoko nga eh! hindi naman ako mahilig sa matatamis gaya mo eh!"

"EDI DI WAG!!! Kung ayaw mo talaga edi wag! Binili ko to kasi alam kong masarap at magugustuhan mo, pero titikman lang ayaw pa. ang arte."

Tumayo ako para lumabas ng kwarto niya pero hinawakan niya yung kamay ko.

"Labby titikman ko na.."

Humarap ako sa kanya, "Wag na! alam ko naman na ayaw mo eh! akin na nga yan!" kukuni n ko na dapat yung plato ng cake pero inunahan niya ako.

"Kakainin ko na nga eh.. eto na susubo na ko!"

Kinuha niya yung tinidor, nag slice ng konting cake tapos sinubo.

"Ayos to ha! MASARAP!! Meron pa ba??"

"Syempre gawa ko yan eh! meron pa sa baba."

"Kapal mo. Narinig ko yung sinabi mong binili mo to. Wag ka na labby!" sumubo na naman siya ng cake. "Huy! Wag niyo kakainin yung cake ha! Akin yun, sabi mo bili mo sakin yun! wag mong kakainin!"

"Napaka damot mo talaga. Oo na sayo na!"

"Bibilhan na lang kita pag naubos na, ok??"

Nagsmile lang ako tapos umupo sa tabi niya.

END OF FLASHBACK

Simula nun, favorite na ni Tofer yung Mango tart ng Conti's. Mag-ama nga talaga si

la.. haaay. Pano na lang pag na-annul na ung kasal naming ni Tofer? Dy pa rin ba kaya family name ni Kristof? Oh ililipat ko na sa family name ko?

Annulment.. annulment.. Tofer, ano ba talaga kailangan mo sakin..?

Chapter 8

Nung nakarating na ko sa bahay si Kristof sinalubong kaagad ako sa may gate.

"UMMA! UMMA!! Where's my cake??" ang laki nung smile niya nung nakita niya yung box na hawak ko.

"Mommy lapit ka.. I will give you lab lab na!" nag bend ako tapos hinug ko si Kristof.

Iba talaga feeling pag may inuwian ka tapos ihuhug ka. Ganito sakin si Nathan, nung nandun pa kami sa korea, pag uwi niya galling work pupuntahan niya kaagad a ko sa kwarto tapos i-huhug. Si Kristof nahawa kay Nathan.. sabi kasi sa kanya ni Nathan na nagiging happy ako pag hinuhug. Kaya siya pag nakikita akong tulala h inuhug ako.. eto, eto ang sinasabi kong happiness.. si Kristof.

Habang nakahug pa siya sakin

"Umma, appa nun o di eh itt nun ga?" [Mom, where is dad?]

"Appa? Ahh.. umalis na eh.. may importanteng pupuntahan. Next time ka na lang niya daw vivisit."

Bumitaw siya sa pag kakahug niya sakin

"Kristof ba hindi important sa kanya?" Pag tanong niya sakin niyan, sumikip ung dibd ib ko..

Habang tinitingnan ko siya, naluha ako. Nakikita ko sa kanya na sabik na siyang makita yung dadniya.. makita.. mayakap.

"Important ka syempre sa kanya. Baby, busy lang talaga daddy mo.. al gett so?" [Al gett so = understand?]

"Ne~ OH! Mommy let's eat this!!"

Tumakbo siya papasok ng bahay.

Kristof... sorry kung nagsisinungaling si Mommy.. hindi pa kasi alam ng Daddy mo na nag-eexist ka.. hindi natin alam kung matatanggap ka niya. Ayaw kitang masaktan. . sorry kung nagiging madamot ako.. hindi ko alam gagawin ko pag pati ikaw masas aktan. Baby, sorry at bad si mommy.. pero sana maintindihan mo natatakot lang ta laga ako..

Dylan's POV

"Pero pano ako? Hindi mo ba ako naisip? Ano na lang sa tingin mo ang iisipin ko. . niloloko mo lang ba ako all this time? Hon, do you even love me?"

Mahal ko naman siya eh.. pero nandito na si Bianca.. hindi ko pa nasasabi na min ahal ko siya noon.. naguguluhan ako sa mga nararamdaman ko. hindi ko alam ang sa sabihin ko. bakit nga ba kasama ko si Bianca? Hindi naman pupwedeng sabihin kong

'Makikipag balikan na kasi ako sa kanya, hon.' Kasi hindi naman.

"Oo naman.. Hindi kita niloloko. Inaayos lang namin yung problema namin.. makiki pag annul na ko sa kanya.."

Napangiti si Steffi nung narinig niyang makikipag annul na k okay Bianca.. ganun ba talaga kaimportante sa kanya yung pag aannul namin?

"Talaga?? Hindi mo na ba siya mahal?"

"Oo. Hindi na. I feel bad lang kasi I wasn't able to prove to her na mahal ko siya. Gusto ko lang bumawi sa mga nagawa ko sa kanya. Kaya sana wag kang magagalit kun g umaalis kaming dalawa."

"Oo. Hinde ako magagalit.. pero, matatagalan pa ba yan? Hindi ko naman kayang magh intay ng matagal Dylan.."

"Mabilis lang to. 9 days? After nun, sasabihin ko na na gusto ko ng annulment.."

Ano ba tong pinagsasasabi ko.. parang lumalabas na pinapaasa ko si Steffi.. Kahi t naman mag annul kami ni Bianca, sa kanya at sa kanya pa rin ako babalik.. pero bakit ganito pinag sasabi ko? pwede naman akong umamin..

"9 days lang ok?"

"Ha.. 9 days? Basta.. bahala na.. uy sige! May kasama ko diba? tawagan na lang kit a pag nakauwi na ko!"

Nagwave na lang ako tapos tumakbo papasok ng mall. Pag pasok ko wala na si Bianca. Lumington lingon ako, pero wala siya.

Hinanap ko siya sa buong mall, nag babasakaling nandun pa siya, pero wala talaga .

"San ka na naman ba nag punta Bianca.. bakit ba lagi ka na lang umaalis ng walang paalam, yan na ba ang bago mong hobby? Ang umalis ng walang paalam?"

Calling..
..Ever After

Naka-off phone niya. Nasan na ba siya? Paano siya nakapag lakad kung may sugat s iya sa tuhod? Naka uwi na kaya siya? O baka naman may nangyaring masama sa kanya .

Hindi na ko nag dalawang isip na puntahan siya sa bahay nila.

Pag dating ko dun, 10 mins akong nasa tapat ng bahay nila, hindi ko alam ang sas abihin ko.. iniwan na naman niya kasi ako ng walang dahilan.

Lumabas ako ng kotse at nag doorbell.

Maya maya, lumabas na si Bianca.

Binuksan niya yung gate, pero hindi niya ako pinapapasok.

"Bakit nandito ka?" tanong niyang walang ka emo-emosyon.

"Nawala ka kasi bigla eh, pag balik ko wala ka na.. may nakasalubong lang kasi ako ng kaibigan.."

"Ah. Ok. Sino yung kaibigan mo na yun?" nag grin siya "Ay oo nga pala. Wala akong kara patan itanong yan sayo. Sige na, inaantok na ko eh. Wala naman tayong mahalagang paguusapan eh. umalis ka na." Tumalikod na siya pero hinawakan ko kamay niya

"Teka lang.."

Ano bang problema niya? What's with the attitude? Ok naman kami kanina ha! Bakit b igla na lang siyang naging ganito? Hindi nagiging moody na naman siya!

Hinila ko siya papalapit sa akin

"Alam ko nasa isip mo.. please wag mo ihinto ung 9 days pang natitira. Kahit ihint o mo pa yun, ipaparamdam ko pa rin sayo to.. Thank you.. masaya ako ngayong araw na to.." tinanggal ko na yung hug ko sa kanya at umalis.

Day 2

Bianca's POV

2nd day na.. ano kayang mangyayari? Mahaharap ko pa ba siya. Hindi maganda tulog ko kagabi eh.. hindi ko alam kung ano yung paniniwalaan ko.. kung yung annulmen t na sinasabi niya kay Steffi, oh yung ganitong feeling.. yung masaya. Pero pano pag nakilala niya si Kristof? Matatanggap niya pa kaya ako?

"Mom! Wake up! Wake up!"

"Yes baby? Gusto ni mommy ng lab lab baby.."

Hinug ako ni Kristof

"I labby you mommy.. and I labby daddy too. Kahit hindi ko pa siya kita.."

"Labby ka rin ni daddy baby. Busy lang talaga siya. Naiintindihan mo naman diba?"

"Eung." [Yes]

"Tara kain tayo!"

"Yay! Kain kain kain!"

Lumabas kami ng kwarto. Pag labas namin..

"Ate.."

Lumingon ako,

Si Kris.

Nakatingin lang si Kris kay Kristof. Si Kristof naman nakatingin kay Kris.

Feeling ko nasa telenobela kami, secrets were revealed.

"Baby, he is your Uncle. Kiss ka kay tito."

Tumingin sakín si Kristof, "Samchoon?" nag nod lang ako. [Samchoon = uncle]

Lumapit si Kristof kay Kris, "Annyounghaseyo samchoon" tapos nag bow.

Napa luhod si Kris, tapos kiniss siya ni Kristof.

"A-a-ate.. anak mo?" nag nod lang ako. "Ka..kay Kuya?" nag nod ulit ako.

Humarap si Kris kay Kristof tapos hinawakan sa muka.

"What's your name?"

"Kristofer Dy po.."

"Ilang taon ka na?"

"Mag three sa November 10. Punta ka po sa birthday ko samchoon!"

"Ate, bakit ganito? Para siyang alien! Ano yung samchoon? Naiisip ko yung Kim Sams oon eh! Korean ba language nito? Pati, November 10 yung party nila Mommy. Pupunt a ka ba?"

"Ah.. oo eh, sa Korea ko kasi siya pinanganak. Dun siya lumaki, tapos mga kalaro n iya Koreans, pero nag tatagalog yan. Parang si Tofer yan eh, matalino, magulang! Yung sa hotel? Oo, pupunta ko."

"Ahh. Oo nga eh, pati pangalan KRISTOFER! Yun! haha. Siya nga talaga tatay."

"Loko, pinag halong Kris at Tofer yun! kinuha ko rin sa name mo!"

"Ate, ganun din eh Kristofer pangalan ni Kuya, wag mo na kong lokohin. Ay teka, an o ba yung Samchoon na yan?"

"Tito yun." tiningnan ko si Kristof "Kristof, punta ka muna kay Lolo, play muna kayo. Mag uusap lang kami ni tito Kris mo."

"Ne~!" tumakbo na si Kristof papalabas. "Harabuji! Harabuji! Let's Play!!" [Harabuji = grandfather]

Umupo kami ni Krist sa may sala, "Kris, wag mo muna ipapaalam sa kuya mo.. natatak ot ako sa magiging reaction niya eh. biglaan rin kasi to, nalaman ko na lang na buntis ako sa Korea, kaya natakot na ko ipaalam sa kanya. Feeling ko pag nalaman niya to. Magagalit siya.. kasi nag desisyon ako ng hindi niya alam.."

"Hindi naman magagalit si Kuya eh, matutuwa pa nga yun eh. ata.. ewan."

"See. Masyado ka pang bata para sa mga ganitong bagay Kris."

"Anong bata! 16 na ko! accelerated ako noh! Hindi na ko nag grade 7.ay oo nga pala , may girlfriend na ko.. hulaan mo pangalan!"

"Oo, kilala ko! si Bianca!"

"Oh pano mo nalaman? Sinabi ni Kuya noh? Ianne tawag namin sa kanya. Ayaw kasi ni kuya na Bianca itawag namin. Alam mo ba ate, nung nawala ka, sobrang naging pata pon yun. hindi na nag aaral, madalas ng umiinom, naninigarilyo na, may inuwi ng a rin yung babae sa QC!"

WTF?! Babae?! Sa bahay naming sa QC?! Gag* yun ah!! Hate him. >_<

"Babae?? Inuwi niya? Pano mo nalaman?"

"Ano ka ba naman.. sa Ateneo ako nagaaral diba?"

"College ka na ba? Wala ka bang pasok??"

"4th yr highschool. Ate November 1 ngayon. Ano ka ba."

"Grabe.. ang tanda mo na.. gagraduate ka na sa march.. omg.."

"Oo, at kelangan nandun ka na, wala ka kasi nung grade school graduation ko eh.. "

Oo nga noh.. wala ako nun, yun yung biglaan na lang akong umalis. Nagsabi ng big laan sa kanila.

"Dapat, kasama si Kristof! Ay ate, kaya nga pala ko nandito kasi pinapasundo ka ni kuya sa driver, eh.. akala ko nag bibiro siya, kaya nandito ako."

"Bakit niya ko pinapasudo?"

"Ewan. MALigo ka na lang! Ay. Pwede ba kami umalis ni Kristof??"

"Ha.. Kris.. kasi.."

"Sige, ok lang ba dito ako matulog? PLEEEASE??"

"Oo naman." Hinug ko si Kris "Namiss kita.. Nung nasa Korea at UK ako lagi kita naiis ip, kung nag aaral ka, kung iniinom mo ung vitamins mo, kung malaki ka na.. grab e, ang saya ko nakita na ulit kita.. binata ka na.. hindi na kita tuloy baby.."

"Ate naman eh! Hindi porket may baby ka na, hindi mo na rin ako baby, syempre baby mo rin ako.."

"HINDE! AKO LANG BABY MOMMY!" tumakbo sakin si Kristof, "diba mommy ako lang baby mo?"

Binuhat ni Kris si Kristof, "Ikaw talaga! Sige na nga, ikaw lang baby ni mommy mo. Gusto mo ng ice cream?"

"Ice cweam?? Opo! Samchoon, buy me an ice cream! Kristof will take a bath muna tap os bili tayo ice cweam!" binaba ni Kris si Kristof tapos tumakbo na si Kristof kay Papa. "Harabuji! Harabuji! Ligo ko ligo ko! Ppal li!!" [Ppal li = faster]

"Sige na ate, maligo ka na. Mag trike na lang kami ni Kristof papuntang Ice crem p arlor."

Nagnod ako tapos pumasok na ng banyo sa kwarto ko.

After 45 minutes, naka ready na ko. Hindi ko alam ang plano ni Tofer, pero ready na ko sa kung ano man yun.

Sumakay ako sa kotse at dumeretso na sa pupuntahan.

After 20 mins, nandito na ko.. sa tapat ng bahay nila Tofer..

Nakatayo lang ako sa tapat ng bahay nila, hindi ko maigalaw yung mga paa ko, fee ling ko wala na akong karapatan pang pumasok sa loob dahil sa mga nagawa ko..

"Miss, pasok na ho kayo" sabi nung driver

"Opo.." Pero hindi pa rin ako pumapasok. Nakatayo lang ako sa tapat ng bahay nila.

"Papasok ba ko.. oh uuwi na lang ako? Wala na akong mukha pang maipapakita kela mo mmy at daddy eh.. nakakahiya naman kung bigla na lang akong susulpot sa paningin nila.."

Calling
Tofer Dy

"O?"

"Nasan ka? Pinuntahan ka ba ni Kris??"

"Oo.."

"Eh nasan ka na? Bakit ang tagal niyo?"

"Nandito na ko sa tapat ng bahay niyo.."

"Talaga? Teka, intayin mo ko."

"Teka Tof--

Binabaan na niya ko. sasabihin ko sana na sa ibang lugar na lang kami pumunta pero binaba niya bigla. Ano nang gagawin ko? Nahiihiya akong pumasok, 12 noon pa lang oh..

"Bianx!"

"Hindi ko kayang pumasok eh.. sa ibang lugar na lang tayo pumunta.."

"Ha? Bakit naman? Tara na.. hinihintay ka na nila eh.."

"Nila?? Tofer.. please.. kahit ako na ang anlilibre sayo, wag mo lang akong ipaharap sa kanila.."

"Bianx, tara na.. please?" inabot niya sakín yung right hand niya

Wala naman masama kung magpapakita ako eh, at least nagpakita na ko.. and hindi na sila magugulat kung pupunta man ako sa anniversary nila..

Humawak ako sa kamay niya.

Pagpasok namin, pina-upo niya ako sa may living room. Halatang inaayos nila yung place, may bouquet pa ng flowers.

Kinuha ni Tofer yung bouquet at inabot sakín, "Oh para sayo.. wag ka ng kabahan.. ok? Intayin mo ko dito."

Kinuha ko yung bouquet, nag smile sabay ng nod. Kinakabahan talaga ako..

After 2 mins naririnig ko na silang bumababa.

"Ano ba kasi yun Dylan? Bakit ayaw mo pang sabihin?" sabi ni Mommy

"Oo nga, gaano ba ka-importante to at kelangan itago mo pa samin? Wag mong sabihin g nakabuntis ka?!"

Nanlaki bigla yung mga mata ko. jackpot po kayo Daddy. Nalabas ko na nga po eh.

"Basta. Alam kong matutuwa kayo sa ipapakita ko, dahil matagal niyo na tong hinahanap."

"Baby, madami akong hinahanap! Yung tiffany na bracelet na gusting gusto ko, yung nawawala kong singsing, yung lacoste na bag na palaging out of stock sa mall at yung anak kong babae!"

Anak na babae? May kapatid ba si Tofer na babae? Bakit hindi ko alam yun..?

"Basta. Matutuwa kayo dito."

Naririnig ko na sila, papalapit ng papalapit sakín

Tumayo na ko kasi nakita ko na si Tofer

"Mom, Dad.. si Bianca."

"Kamusta po kayo." Tapos nag bow ako.

Teka bakit nga ba ako nag bow? Nahahawa na ko kay Kristof at Nathan! Mukhang nag iging Korean na rin ako ha.

Nakatingin lang sila sakin. Parang natulala, nagulat. Bakit? May dumi ba ko sa mukha? Oh dahil nag bow ako? May mali ba?

"Bianca.. OMG! Nandito ka na..Ok lang kahit hindi ko na mahanap yung nawawala kong singsing, o hindi ko na mabili yung lacoste bag.. ang mahalaga nandito ka na.." n aglakad papalapit sakin si mommy at niyakap ako, "ang tagal tagal na kitang gusto makita, kaya lang hindi namin alam kung ano yung address mo.. namiss kita. Sobra ng namiss kita anak." Binitawan na niya ako

Lumapit si Daddy sakin, "Welcome back anak. Mabuti naman at naisipan mong umuwi." Ni yakap ako ni daddy. Naluha ako sa mga pangyayari. Parang ang sarap nung feeling, yung tipong tinanggalan ka ng malaking tinik sa puso mo dahil ok na ang lahat.

"Mabuti naman anak at inuwi mo na ang nagiisa naming daughter-in-law. Kaya ba nag paayos ka ng bahay at nag paluto, dahil may espesyal tayong bisita?"

"Opo. Pero Dad hindi siya espesyal. Ordinaryong tao lang yan dito." Siro to ha! Hind i raw ako espesyal pero ipinaayos niya pa yung buong bahay! Tss. Ayoko nga maniw ala sa kanya. Dahil dito, may 20 points na sya. 80 more para maka 100 siya. Bini gyan ko siya ng 5 points para kahapon, kahit papaano natuwa ako at ngayon 15 poi nts binigay ko sa kanya dahil he did a great job.

Kumain kami ng lunch sa labas, nag libot libot sa mall saglit at umuwi ng mga 5 :30 sa bahay nila.

"Ma, we'll be back for dinner. May pupuntahan lang kaming dalawa. Importante."

"Okay, call your friends, tell them to have dinner here na lang para makapag usap na rin kayong magkakaibigan."

"Okay. See you."

Dumiterso na kami sa kotse, dumaan kami sa may BF pero hindi naman kami napadaan sa bahay naming. Saan kaya yung sinasabi niyang importanteng lugar? Meron pa ba ng mas iimportante kesa sa bahay? Ang weird niya talaga!

"RELAK! Hindi naman kita dadalhin kung saan saan eh. just trust me, ok?"

"Oh, wala naman akong sinasabi ha? Alam ko naman na hindi mo ako pababayaang masak tan eh."

"Buti alam mo."

"Tof.. yung nasa mall tayo.. sino yung kai--

"Wala yun. wag mo na lang isipin yun. Pag tayo yung magkasama, dapat sakin ka lang naka focus, wala kang ibang taong iisipin. Ako lang. At ganun din ako sayo.. ik aw lang ang iisipin ko.. sayong sayo lang ako."

Ngumiti ako at tumungo.

Para siyang yung Tofer dati, yung mga sinasabi niy.. patang gusto kong maniwala.
. gusto kong mag expect na may something pa, pero pano? May Steffi siya, may Na
than ako.

After 15 mins, nasa loob na kami ng Manila Memorial Park. Andaming tao.. Ano bang meron?

Teka, bakit nga ba kami nandito? My kamaganak bang namatay is Tofer kelan lang?

"Saan nga ba yun dito.. alam ko garden unit un eh.. eto na ba yun.."

Huminto siya kung saan malapit naka libing si Mama. Teka, alam niya kung saan na kalibing si mama? Impusible. Hindi ko naman nasasabing dito siya nakalibing eh..
hindi rin siya nakabisita dito noon nung kami pa. baka nga kamag-anak niya.

Pero nung bumaba na kami sa kotse, papalapit kami ng papalapit sa puntod ni Mama
.. Hanggang sa...

Huminto kami sa tapat nito.

"Tofer, bakit tayo nandito? Eto ba yung sinasabi mong importanteng lakad?"

"November 1 ngayon, oo.. hindi ba to importante? Hinde mo pa kasi ako napapakilala sa mommy mo eh.." tumingin sya sa puntod ni Mama, "Tita, ay.. Mama, ako po si Dylan pero Tofer po tawag sakin ni Bianca. Nakukwento ba niya ako sayo? Kung hinde niyo po pa po alam.. ako po yung asawa niya. Matagal ko nap o kayong gusting makilala .. pero hinde ako dinadala ni Bianca dito sa puntod niya.. Sige po, alam ko naman na gusto niyong mag-usap ni Bianca eh, iiwan ko na po muna kayo."

Habang nagsasalita si Tofer, hindi ko mapigilang ngumiti.. parang perfect son-in-law na siya.. kung ma-aannul yung kasal naming, napaka swerte nung magiging ba go niyang asawa..

Pagtapo niyang kausapin si mama, hinawakan niya ako sa balikat, "Maiwan na muna kita..alam kong kelangan niyong magusap eh.."

Tumungo lang ako.

"Ma, ang gwapo niya noh? Sayang hindi mo siya nakilala bago ka pumunta dyan. Ma.. siya lang yung lalaking nakapag paiyak sakin dahil sa sakit.. sakit dito oh.." tinuro ko yung part sa chest kung nasasaan ung heart. "Pero Ma.. may kasalanan ako.. alam mo naman yun diba? Sorry.. kung ng duwag ng anak niyo.. hindi ko pa po kas i kaya pang sabihin eh.. Pero wag kayong mag alala, dadalhin ko po si Kristof di to next time.."

"Ma anong tingin niyo kay Tofer? Sa tingin niyo po ba sincere siya sa mga ginagawa niya? Naguguluhan po kasi ako eh.. Hindi ko alam kung mahal ko pa siya.. oh hinahant lang ako ng past namin.. Ma may Nathan na kasi ako eh, siya yung tumatayo ng daddy ni Kristof.. Tulungan niyo po ako.. kung sa tingin niyong dapat akong maniwala kay Tofer at bigyan siya ng chance, magbigay ka ng sign.. Mama.. kelangan kita ngayon.. kahit isang malakaaaas na hangin, itatake ko na yun as a sign na 'oo, bigyan ko siya ng chance dahil alam kong sincere siya' sagot mo.."

Nag pause ako for 10 sec.

"Sige Ma.. alis na kami ni Tofer, mag didinner pa kami sa kanila eh.. I miss you sooo much.. I love you."

Tumalikod na ko at nasisisimulang mag lakad papunta sa kotse. Nakita ko si Tofer naka tayo sa may tapat ng pintuan ng passenger's seat.

"Tapos na? Tara na?" ngumiti ako at tumungo.

Nung binuksan ni Tofer yung pintuan nung passenger's seat biglang humangin ng mala kas. Napatingin ako sa mga puno, medyo nagssway na ang mga ito. Eto na kaya yun?

Habang humahangin pa, niyakap ko si Tofer, "Thank you Labby.." tapos kiniss ko siya sa right cheek niya at pumasok na ng kotse.

Habang pauwi na kami sa bahay nila hindi ko mapagilang tumingin sa kanya, napansin kong ganun din siya.. bawat magkakatinginan kami, napapangiti kami.. ang sara p ng feeling.. alam mong tama to.. tama yung ginagawa niya dahil masaya kayo par eh..

Pag dating namin sa bahay nila, naka ready na ang lahat, food, drinks, pati mga bisita!

"HOY!!!!!!! GRABE ANG TAGAL NIYO NAMAN!"

"Matagal? Saglit nga lang kami eh! Tara kain na tayo!"

"Carla, etong si Bianca gutumin noh? Grabe.." tapos tumawa silang lahat

"Hoy Vander narinig ko yun! SHATAP!"

"Pasensya na Vander, Pumayat kasi cupcake ko eh. kelangan niya ibalik yung nawala niyang.." napatingin siya sakín "HEHEHE! Let's eat!"

Hindi na niya tinuloy dahil alam niyang, hindi ako matutuwa. LOL

Kumain kami ng dinner sabay sabay. Ang saya. Kumpleto kami, si Ryan, Mae, Carla, Vander, ako at Tofer.

Napansin ko rin na close na rin silang 5.. ang dami nilang napaguusapan na hindi ko alam, medyo na feel ko na nakaka-op pero masaya ako kasi alam kong mas tumin di friendship nila kahit wala na ako.

Pagtapos naming kumain, pumunta kami sa may pool, nag pabili pala sila Mommy at Daddy ng mainom namin dahil alam daw nila na mapapatagal an gaming pag kukwentuhan.

Mga 8 o'clock nag start yung 'toma nation' namin.

"Buti naman at nagpakita ka na kay Dylan, Bianca! Akala namin ni Mae mag tatago ka sa kanya habang buhay eh."

"Carla, hinde naman pwede mag tago si Bianca habang buhay eh, maliit lang ang south.. makikita't makikita rin ni Dylan si Bianca."

"Korek! Kahit nga kay Ryan ayaw ipaalam eh! Ang hirap kaya mag tago ng secret sa t aong lagi mong kasama sa bahay.."

Ako na naman ang topic nila. Mas gugustuhin ko ata na OP na lang ako kesa ako yu ng pinag uusapan eh. Feeling ko kasi madudulas tong mga to about kay Kristof eh. . Sana wag naman.

"Oo nga. Maliit lang ang south. Pati hinde rin siya makakapagtago, dahil hahanapin at hahanapin ko siya."

Ganun? Tss. Tokis na naman.

"Talaga lang ha! Hanapin mo mukha mo. Balita ko madami kang inuwing babae sa QC? A no mo yung mga yun? "

Nagtawanan sila Ryan

"Baka akala niya ikaw yun kaya inuwi niya! Hahahaha!"

Ayan! Gusto ko tuloy makita yung mga yun! ano kaya itsura nila?? Kamukha ko nga kaya?

"Hoy! Hinde naman sila tumira dun noh! Overnight lang sila dun!"

"Bakit Dylan? Pagising mo ba, napansin mong hindi sila si Bianca??"

Tawa ulit sila. Ayang hot seat na si Tofer. Mabuti naman at hindi na ako yung topics. XD

"Manahimik na nga kayo!! Wala lang yung mga yun!!!"

Iniba na nila yung topic, baka kasi maasar pa si Tofer ng tuluyan

Mahaba habang kwentuhan yung nangyari. Nagreminisce kami.. ang dami talagang nangyari sa kanila habang wala ako, pero ang sabi naman nila sakín, hindi worth it yung mga memories na yung dahil kulang daw.. wala daw kasi ako.

Hindi namin napansin na 3:00 am na.

"3 na pala! Kelangan na namin umuwi ni Vander.. may anak kaming nag iintay sa bahay!"

"Oo nga pala. Putik nakalimutan ko tuloy na may anak na ko. haha! Masyado akong na g enjoy sa kwentuhan eh."

OMG ako rin pala may anak pang uuwian. Kristof, I miss you.. goodnight baby.

"Sige, pack up na tayo."

Niligpit na ng mga maid yung mga kalat namin. Umuwi na sila Ryan Mae Carla at Vander. Ako na lang ang natitira pa dun.

"Bianx.. dito ka na lang matulog.. tinatamad akong magdrive eh.."

Perooooo.. si Kristof! Namimiss ko na.

"Eh.. Wag ka ng tamarin.. hatid mo na ko.."

"Hehe.. halatang ayaw mo talaga akong makasama overnight.. sige hahatid na kita. K unin ko lang yung susi."

Sabihin niya na lang kasi sakín na gusto niya ako matulog dito, hinde yung gagawa pa siya ng reason na tinatamad siya mag drive. That's so lame.

Naglakad na papasok ng bahay si Tofer para kunin yung susi. Inintay ko lang siya . Dito ba ako matutulog? Oh mag papahatid pa ko..?

Pag balik niya, "Tara na. hahatid na kita."

"Sabihin mo na lang kasi sakín na gusto mo akong matulog dito, hindi yung sasabihi n mong tinatamad ka mag drive."

"Alam ko namang hinde ka papayag eh. bakit ko pa i-tatake yung risk na yun?"

"Bakit kasi hindi mo subukan."

"Gusto ko dito ka matulog.. ok lang ba?"

"Oo. Tara, inaantok na ko eh."

Nagulat siya sa sinagot ko. Pumasok na ko sa loob at umakyat para makapag hilamo sa na. Habang siya nasa baba pa rin gulat. Weird talaga nun.

Pag labas ko ng banyo nakta ko si Tofer nakaupo sa may couch sa taas. May hawak na towel at damit. Nilapitan ko siya.

"Oh eto ang damit, magshower ka na at pumasok ka na lang sa kwarto ko. Nasa kwarto mo kasi si Kris eh."

Kinuha ko yung damit at towel tapos nag shower na ko. pagtapos kong mag shower nakita ko si Tofer, nag papatuyo ng buhok. Pinag mamasdan ko lang siya mula sa may pintuan. Imaginin niyo, kung kami pa rin.. siguro palaging maganda yung panaginip ko kasi ganito yung view ko. I was dangerously in love, way back then..

Napansin niya akong nakatayo sa may pintuan, "Pumasok ka na. Mahiga ka na, alam ko ng pagod ka eh.."

Humiga na ako sa kama niya. Pinatay niya yung electricfan at binuksan yung aircon. Tapos tumabi na siya sakin..

"Ang weird ba ng feeling?" tumungo ako, "Sige dun na lang ako matutulog sa sahig."

Bumangon siya pero hinawakan ko yung arm niya, "Wag na. ang weird lang nung feeling kasi nakatabi ulit kita, ang tagal tagal na kasi nung last eh.. yun pa yung party dito.."

Party.. omg. Bakit ba inopen ko pa yung topic na yun!! dun nangyari si Kristof eh! sana hindi na siya mag tanong!

"Oo nga eh.. Bianx.. may nangyari satin nun.. ok ka lang naman diba? walang masamang nangyari sayo? Diba?"

"Masamang nangyari? Wala. Bakit? May aids ka ba?"

"Ah.. wala wala. Sige na tulog na tayo.."

Tumalikod na siya sakin. Hindi ko mapigilan yung sarili ko. ang saya saya ko ngayon.. parang napakababaw kung sasabihin kong SOBRA SOBRA yung nagawa niya for today. Pero ewan ko ba. Ang sarap nung feeling.

Hinug ko siya tapos bumulong sa tenga niya, "Labby, thank you talaga. I really missed you. Thank you for making me this happy today.."

Tinanggal ko yung hug ko at tumalikod na..

Labby.. hinde missed eh.. I really miss him.. sana ganito na lang palagi..

Day 3

Idinilat ko ang mga mata ko,

~teka, hindi ko to kwarto ha..~

Napaupo ako sa may kama pag tingin ko sa right ko, si Tofer. Natutulog pa rin, p
ara siyang bata kung matulog.. parang si.. Kristof.

Habang pinapanood ko siyang matulog naalala ko bigla, third day namin to. Napang
iti ako, iniisip ko kung anong next na mangyayari samin. Magiging special din ka
ya katulad kahapon? Oh papalpak na naman siya? Well, hindi naman sa pumalpak siy
a, pero sumablay lang. Ayoko na nga isipin. Nang gigilaiti ako sa galit pag naaa
lala ko eh. well, hindi naman dahil sa sila ni Steffi... nagagalit ako dahil si Stef
fi yun. Hindi kasi alam ni Tofer tunay na ugali nun eh. oh well. He'll find out so
on...uhh.. sooner? Lol

Tinititigan ko pa rin siya, haaay. Kelan ba yung huling araw na natitigan kita n
g ganito..? ang tagal na.. nakikita ko na si Kristof pag laki niya.. at kamukang
kamuka mo siya...

"Bzztbzzzt"

Nagvibrate phone ko

"Hello?"

"UMMA! O DI YA??" [o di ya = where are you]

Nako.. eto na naman si Kristof.. wrong timing tumawag, "Kasama ko si Daddy mo" pabul
ong kong sinabo.

"APPA????Kelan niya bisita Kristof?"

"Pupunta na lang dyan si Daddy next time, ok?"

"Okay! Teka, tulog ka kasama ni Daddy ko???"

"Mm-hmm."

"Kristof!! Play with samchoon!!" narinig ko si Kris sa background.

"Nandyan pa si Samchoon?"

"Eung. Dito siya tulog eh. Mom I'm hanging! I will play with samchoon! LABBYYY!!" [eun
g = yes]

"Oh eto ang damit, magshower ka na at pumasok ka na lang sa kwarto ko. Nasa kwarto
mo kasi si Kris eh."

Nasa kwarto ko pala si Kris ha! Hahampasin ko na dapat siya samay dibdib pero, n
ung napatingin ako sa mukha niya.. :-\wala, eto nahuhulog na naman ata ako.

"Bakit mo ba ko pinapahirapan ng ganito Tofer..?" nag pause ako "Tuwing nakikita kita,
hindi ko mapigilang hindi ma-in love ulit sayo.." Mahina kong sinabi.

Humiga ulit ako at ngayon, nakaharap na ko sa kanya. For 5 minutes naka tingin l
ang ako mukha niya.

Pinikit ko mga mata ko, sinubukan kong matulog ulit, since 9:30 am pa lang yung
huling kita ko sa oras.

Naramdaman kong gumalaw si tofer, bumangon ata siya. Pero biglang naramdaman ko
yung kamay niya nasa may waist ko na. napadilat ako bigla.

Pinagmasdan ko ulit siya, pero bigla siyang napangiti.

Bumangon ako, at bigla siyang nagsalit, "Grabe, an gaga aga tinititigan mo na ko k

agad. Baka naman matunaw na ko nyan." Biro niya.

"Kanina ka pa ba gising?"

"Hindi naman, nung humarap lang ako sayo, dun na ko nagising."

"Tss. Teka! ikaw!! Sabi mo si Kris natutulog sa kwarto ko!! Eh sa bahay naming siy a natulog kagabi eh!"

"Alam mo pala na wala siya dito eh, bakit pumayag ka na dito ka matulog?" Nako, baka isipin niya, gusto ko siyang makasama sa iisang kwarto.. well, totoo naman eh. ay teka! hinde hinde! Mali pala!

"Kanina ko lang nalaman! Ikaw talaga! Palagi mo kong niloloko!"

"Hoy, minsan lang kaya! Teka, kain na tayo, kung gusto mo maligo may mga damit ka pa dyan na hindi mo pa nagagamit."

Nag grin lang ako.

Bumaba kami at dumeretso sa may living room, "Manang paluto naman kami ni Bianca n g pagkain oh."

"Ser, mamamalengke pa ho ako, ok lang po ba kung iintayin niyo ko?"

"Ha? Matagal pa ba?" humarap siya sakin, "Ok lang ba?" nag nod ako.

"Sige po, intayin ka na lang namin."

Sa may living room lang kami, nanonood ng tv habang hinihintay si manang. Naglil ipat lipat lang kami ng channel, anong oras na ba? 10:30. nilipat ko ulit yung c hannel, nanonood lang kami ni Tofer..

Nag lalakad yung girl papalapit sa isang guy, solo lang nila yung daan.

"I've been looking forward to this day for a long time ."

"Ive imagined so many possible answers and outcomes"

May mga students ng naglalalakad.

Inabot na nung babae yung sulat niya, habang papalapit na ng papalapit yung lala ki.

Tiningnan lang siya sabay dumiresto na ng tingin.

Nagulat yung babae at napahiga.

Tinawag nung lalaki si Michael para may itanong, nilapitan ni Michael yung babae at sinabing,

"Could it be that you have nothing else better to do in you life?"

Tapos umalis bigla.

Natulala kami ni Tofer sa palabas.

Napatingin ako sa kanya, "Parang ikaw yung lalaki oh!!! Grabe! So cold!"

"Oo, at ikaw naman yung babae! Parang tanga."

Nag pout lang ako at tuloy tuloy pa rin sa panonood. Hindi na namin halos napansin na nakarating na si manang. Nung natapos na yung palabas, sakto tinawag na kami ni manang para kumain.

Habang kumakain kami, hindi ko mapigilang mag tanong kay Tofer, "Uhm.. Tof, ganun ba talaga pag sobrang matalino yung lalaki? Ayaw sa babaeng bobo?"

Umiling si Tofer, "Sa totoo lang hindi ko alam, yung iba siguro ganun.."

"So kasama ka dun sa 'iba' na yun?" napatingin siya saakin

"Hinde ah! Bakit? Nagustuhan naman kita ha!"

"Nagustuhan mo ko kasi wal ka ng choice! Tss. Plastic."

"Nagustuhan pa rin kita." ^_^ <--Tofer >_< <-- Bianca

bzzztbzzzt
Nagvibrate phone niya

"Hello? Oh? Ngayon na? 1? Si-sige.. ok.. hindi ba pwedeng ikaw na lang? Ganun.. si ge.." Yumuko siya tapos tinuloy ang pagkain niya.

"Sino yun?" tanong ko.

"Kaibigan ko, May kelangan daw kaming gawin eh, pinapauwi ako sa QC.."

Uuwi siya? Eh.. diba 3rd date namin to?

"Uhm..hindi kita makakasama ngayon eh.. babalik muna ko sa QC.. ok lang naman sayo yun diba?" OF COURSE ok lang! I'll be spending my time with Kristof.. ok lang naman eh..

"Ha.. ah. O-oo naman." Oo ok lang..

Nag smile siya ng pilit, "Ihahatid na lang kita after natin kumain, dun ka na lang maligo sa inyo.." nag nod lang ako.

Sino kaya yung tumawag sa kanya? Bakit kaya siya pumayag na umuwi ng QC, bakasyo n naman eh.. Oh well, at least I'll be spending my day with Kristof.

Dylan's POV

Earlier.

Hindi ako makatulog, naiisip ko kasi na katabi ko si Bianca.. 30 mins. Ng nakali pas nung matulog si Bianca. Humarap ako sa kanya pero nakatalikod siya saakin.. gustong gusto ko siyang yakapin, pero pinipigilan ko sarili ko, 'Dylan, hindi pwede. May Nathan na siya. Hindi ka na niya mahal' sabi ng utak ko. eh what if kung mahal niya pa ako? Pero malamang hinde, sasagutin niya ba si Nathan kung hindi niya gusto yun? hay Dylan. Ang hirap maging matalino, madami ka masyadong naiisip na 'possibilities' minsan naisip ko na sana katulad na lang ako ng iba, nag sstruggle para lang makapasa. Para no worries. Easy easy lang, babawi na lang pag tumatabi ngi.

Biglang gumalaw si Bianca at yung pusisyon niya, nakaharap na saakin.

"Labby, alam mo ba kung gano kita ka-mahal? Hinde? Alam ko.. pero, gusto mo ba malaman?" nag pause ako saglit, "Sige sasabihin ko sayo, pero wag kang magagalit ha? Hm mm.. " nag pause na naman ako..

"My love for you is bigger than all the universe combined. Baby, you just have no clue.."

Nag smile siya. Narinig niya kaya? Siguro hinde.. Mantika to kung matulog eh.

Tumalikod na ko sa kanya, hanggang sa hindi ko namalayan.. nakatulog na pala ako .

Bzzzzztbzzzt

~Ang tindi naman mag vibrate ng phone na yun~

"Hello?"

nagmurmur ata siya

"Pupunta na lang si Daddy dyan next time, ok?" kahit medyo mahina narinig ko. Dady? Si Papa kaya yun?

"Mm-hmm. Nandyan pa si Samchoon?" Iniintay ko ulit siyang magsalita pero, wala n a. binaba na ata niya.

Nafeel ko na nakatingin siya sakin, kaya hindi ko dinilat mga mata ko

"Bakit mo ba ko pinapahirapan ng ganito Tofer.." na..hihirapan na siya?

"Tuwing nakikita kita, hindi ko mapigilang hindi ma-in love ulit sayo.." nung si nabi niya yung last sentence, nakafeel ako ng weird feeling sa tiyan ko.

"Tuwing nakikita kita, hindi ko mapigilang hindi ma-in love ulit sayo.."

Pa-ulit ulit kong naiisip..

Humiga ulit siya, naramdaman ko. Gusto ko siyang yakapin pero baka magalit siya. Nag palit ako ng pusisyon at humarap sa kanya, dumilat ako at nakita kong nakap ikit na siya. Natulog ulit ata.

Nilagay ko yung kamay ko sa may waist niya, nafeel kong gumalaw siya. nabigla at a. Pumikit ako, nagbabakasakaling baka dumilat siya. Nafeel ko na naman na tinit itigan niya ko. Hindi ko na mapigilang ngumiti. Bumangon siya, at nag salita na ako, "Grabe, an gaga aga tinititigan mo na ko kagad. Baka naman matunaw na ko ny an." biro ko.

"Kanina ka pa ba gising?" Oo, narinig ko lahat.. LAHAAAT!

"Hindi naman, nung humarap lang ako sayo, dun na ko nagising."

"Tss. Teka! ikaw!! Sabi mo si Kris natutulog sa kwarto ko!! Eh sa bahay naming s iya natulog kagabi eh!" Nako, nalaman niya.

"Alam mo pala na wala siya dito eh, bakit pumayag ka na dito ka matulog?" Aminin mo na kasi, gusto mo rin akong makatabi.

"Kanina ko lang nalaman! Ikaw talaga! Palagi mo kong niloloko!"

"Hoy, minsan lang kaya! Teka, kain na tayo, kung gusto mo maligo may mga damit k a pa dyan na hindi mo pa nagagamit."

Niyaya ko siyang kumain, pero sabi ni manang mamamalengke pa raw siya. Pumayag n

aman kami ni Bianca na mamalengke muna siya, syempre. Wala kaming choice eh.

Nasa may living room kami nanonood ng tv. Grabe tong si Bianca, nakakahilo manoo d. Palipat lipat! ayaw matigil sa iisang channel. Nilipat niya ulit ito, at ngay on sa isang cable na channel..

Nag lalakad yung girl papalapit sa isang guy, solo lang nila yung daan.

"I've been looking forward to this day for a long time ."

"Ive imagined so many possible answers and outcomes"

May mga students ng naglalalakad.

Inabot na nung babae yung sulat niya, habang papalapit na ng papalapit yung lala ki.

Tiningnan lang siya sabay dumiresto na ng tingin.

Nagulat yung babae at napahiga.

Tinawag nung lalaki si Michael para may itanong, nilapitan ni Michael yung babae at sinabing,

"Could it be that you have nothing else better to do in you life?"

Tapos umalis bigla.

Parang napaka familiar nitong pangyayaring to ha.

Napatingin sakin si Bianca, "Parang ikaw yung lalaki oh!!! Grabe! So cold!" AHHH!! S a amin pala nangyari yung ganun. Tama yung inabutan niya ko ng letter, pero hind i ko pinanasin kasi sabi ko 'Ayoko sa taong bobo'. Shiet. Hindi niya pa pala nakakal imutan yun.

"Oo, at ikaw naman yung babae! Parang tanga." Hindi ka tanga bianx.. ayoko lang magp atalo sa 'so cold' mo!

Nag pout siya tapos tinuloy namin yung panonood hanggang sa matapos yung palabas .

Tinawag na kami ni manang para kumain, sakto tapos na yung pinapanood naming. It started with a kiss yung tittle, Taiwanese yung mga artista.

Habang kumakain kami, nararamdaman ko ng may itatanong sakin si Bianca konektado sa napanood naming.

"Uhm.. Tof, ganun ba talaga pag sobrang matalino yung lalaki? Ayaw sa babaeng bobo ?"

Umiling ako, Hindi naman diba? or.. baka mali ako.

"Sa totoo lang hindi ko alam, yung iba siguro ganun.."

"So kasama ka dun sa 'iba' na yun?" napangiti ako sa kanya.

"Hinde ah! Bakit? Nagustuhan naman kita ha!" Oo, matagal na kitang gusto, bata pa la ng tayo alam ko ng mahina ka.

"Nagustuhan mo ko kasi wal ka ng choice! Tss. Plastic." Sabi niya.

Mga 7 pm, Nakita ko sa labas si Ryan

"Dylan!"

"Uy Ryan, bakit nandito ka? Sinong kasama mo?"

"Ikaw dapat tinatanong ko eh, bakit ka nandito?"

"Ah, pinsan kasi ni Steffi yung debutant. Ikaw, bakit nandito ka?"

"Ahh. Student namin yung kapatid nung debutant. Eh kilala ko yung mom, so ininvite kami ni Mae."

Mae?! Nandito si Mae??? NAKO! Malalaman ni Bianca ang mga to! Nakita ko na siya papalapit samin

"Uy nandito ka rin pala! Si Bianca?" Wow, Hi Mae, nice to see you too.

"Hon, ano ka ba!"

"What? What did I do? Mag kasama naman sila kagabi ha?"

"Cousin ni Steffi yung may party eh.. so hindi siya invited."

"Steffi? Ugh. Whatever." Nag roll yung eyes ni Mae sa mag sabi niya ng Steffi, bakit ayaw ba niya kay Steffi?

"Hon, ano ba. Stop that attitude nga."

"Sorry.." nag smile lang ako.

Magkahiwalay kami ng table nila Ryan, sayang. Sana iisang table na lang kami par a naman makapag kwentuhan kami.

Mae's POV

Earlier.

"Hon, aattend tayo ng debut, semi-formal lang naman." But wala akong semi formal na damit, puro casual lang.. yung mga semi formal ko hindi na kasya dahil tumaba ako since nung naging kami ni Ryan.. T_T

"Tara, bili tayo ng damit mo, para may masuot ka.." O_O

"Ikaw ba yan? Bibilhan mo ko??"

"Oo naman.. bakit?" Wow.. dati sabi niya wag daw kami masyadong gumastos kasi nag ii pon kami dahil ayaw na niyang umasa sa family niya, pero ngayon.. omg.

"Hinde.. wag na lang.. hiram na lang ako kay Carla.. sayang lang kung bibili tayo eh, ipunin mo na lang yun pera." I WANNA BUY! Huhuhu.

"Hon, please.. pumayag ka na, I know nasabi ko na kelangan natin mag tipid, but hindi ibig sabihin nun, hindi na kita pwedeng bilhan ng kahit na anong gusto mo. N agui guilty kasi ako pag nakikita kita sa mall na tumitingin ng damit pero hindi mo naman binibili."

"Pero Ryan, kelangan natin mag ipon.."

"MAE, rich tong asawa mo! Wag mo na isipin yung ipon, sabi ni mommy bilhin ko daw lahat ng gusto ng asawa ko, wag ko raw hahayaang maging malungkot yung asawa ko kasi baka pag tumagal daw iwanan ako.. at ayokong mangyari un." SABI NG MOM NIYA?!

"A-alam ng mom mo??"

"Yup."

"Kelan pa? Pano niya nalaman? Nako.. baka magalit siya sakin.. omg.. ayoko mangyari un.."

"Simula nung pinakasalan kita. Humingi na ko ng permission niya, pati ni Daddy. P umayag sila, kaya tayo nasasa isang bahay.. sila bumili nito para satin.."

O M G.gusto kong himatyan sa mga sinasabi ni Ryan. Kaya pala nung one time na na g dinner kami sa kanila, ang tawag sakin ni Tita 'anak' at sabi niya pa, wag daw tit a itawag ko. pero patuloy pa rin yung pag tawag ko sa kanya ng tita.

"Babe, ikaw na lang iniintay ko. kelan mo ba gusting magpakasal sa simbahan? Kasi ako, I can wait.. kahit wala na ngang church wedding eh.. ok lang as long as mag kasama tayo."

Niyakap ko si Ryan, "I love you. Gusto ko pareho ng date nung kasal nila Mommy mo." Tinanggal ko yung hug at sinabing, "badtrip! Ang tagal tagal nating nag tipid! Pwe de na pala tayong mag shopping! Tara! Bili na tayo ng susuot natin!"

"Bakit natin?? Ikaw lang naman bibilhan ko!"

"Hindi ako bibili hanggang hindi ka bibili. Kelangan terno tayo." ^____^

Hinila ko siya papunta sa kotse. Nagpunta kami sa mall at namili ng mga damit.

Pag uwi namin naligo na kami at nagready para dun sa debut., ako na lang nag mak e up sa sarili ko, since hindi ko naman kelangan magpaganda dun, kelangan lang m aging mukhang presentable. Maganda na ko sa mga mata ni Ryan ^____^

at the party

"Ry, punta lang ako ng washroom, intayin mo na lang ako dito"

Pumunta ako ng washroom, nag lagay lang ako ng powder, blush on at lipgloss.

Pag labas ko, nakita ko si Dylan, omg! Nandito rin si Bianca! Hindi to magiging boring para sakin!

"Uy nandito ka rin pala! Si Bianca?" Si Bianca kagad hinanap ko, pano ba naman! Mukh ang wala akong kakilala dito sa party na to!

"Hon, ano ka ba!" Oh, anong ginawa kong masama?

"What? What did I do? Mag kasama naman sila kagabi ha?" inosente kong pag tanong

"Cousin ni Steffi yung may party eh.. so hindi siya invited." Oh. Steffi.

"Steffi? *roll eyes* Ugh. Whatever."

"Hon, ano ba. Stop that attitude nga." Hay nako, hindi niya kasi alam yung ginawa ni ya kay Bianca!!

"Sorry.." nag smile lang si Dylan.

Hindi pala kami magkatable ni Dylan, nakita ko na kasama niya si Steffi, hay. Ang panget talaganiya. Nakakaasar.

"Oh bakit nakasimangot ka?"

Habang nakatingin pa rin kela Steffi sumagot ako, "Ayoko talaga siya. Hindi ko alam kung bakit kelangan niya sirain yung relasyon ni Bianca at Dylan noon eh."

"Sinira? Ano ba ginawa niya?"

"Ha? Ah, wala yun. nakakairita lang talaga siya. I don't like her."

Oo. I really don't like her. Hindi pa sinasabi samin ni Dylan na sila na ni Steffi, alam ko na kaagad. Hindi ko alam kung bakit, pero dati pa lang, sa party nila years ago, napansin ko na, iba talaga yung tingin ni Steffi kay Dylan.

But who am I to judge her that time? pero ngayon.. humahanap na lang ako ng tama ng timing.. timing na pag pumitik si Bianca, pipitik na rin ako.

Bianca's POV

Hinatid na ko ni Tofer pag tapos namin kumain. Habang nasa sasakyan na kami

bzzzzt

From: SangMin <33

This will be a slow parade of seconds, minutes, hours and days.. but when I get there and be with you, geez.. time flies. Bo go ship da jagiya! I love you!

[bo go ship da = I miss you; jagiya = honey/baby/darling]

Napangiti ako, napaka simple ng sinabi niya pero nasweet-an ako. It made me smile from ear to ear.

Napansin ata ni Tofer na nakangiti ako, nakatingin kasi siya saakin.

"Sino yung nag text?" Sasabihin ko ba si Nathan yun? Oo. Text lang naman eh, and besides ihahatid na niya rin naman ako eh.

"Ha? Ah.. si Nathan." Tumingin ulit siya sa daan at blangko yung expression niya

"Ahh." See? cold reply.

Pagdating namin sa bahay, hindi ko na siya pinababa pa ng kotse, mahirap na. bakang makita niya pa si Kristof. Sabi ko sa kanya, tatawagin ko na lang si Kris.

At ganun nga ang nangyari, pumayag siya sa sinabi ko. Tinawag ko si Kris na buhat buhat si Kristof, etong mga to talaga oh. Bonding talaga yung ginawa. Nagbye na si Kris kay Kristof at nagpromise na babalik siya ulit.

3:00pm na, wala akong magawa.

"Umma, sim sim hae.." [Mom im bored]

"Na do!" [me too]

Ngayon ko lang napansin na may nakuha sakín tong anak ko na to. Akala ko Tofer J unior lang siya eh. Little Bianca rin pala! v^_^v

"Mommy, pabalikin mo na dito samchoon!!! Mas saya siya kasama kesa sayo eh! Haaaay .. tulog na nga lang ako. What a bore."

_ _ <-- Bianca's facial expression

Binabawi ko na pala yung little Bianca! TOFER JUNIOR NGA TALAGA SIYA! >_<

Ang lakas talaga ng dugo nung lalaking yun. isipin niyo, ugali, itsura at katali nuhan nakuha nung bata! Anong nakuha niya sakín?? Hindi nga siya mabait eh Y_Y m apag mata rin tong batang to.. waaah. Kung hindi ko lang mahal to siguro tinapon ko na to sa ilog pasig! O kaya binato ko na siya kay Tofer matagal na panahon n a! joke lang ^_~v

Natulog na lang rin ako, tumabi ako kay TJ (Tofer Junior) asensado eh. naka buka s pa aircon. Spoiled. >_< Oo na ako na may kasalanan.

"MOM!!! LIGO KA NA! BAHO KA NA EH!" nagising ako kay Kristof. Wow thank you baby for waking me up.

"Anong oras na ba? Kiss mo muna si Mommy.." hinampas ako ni Kristof sa may braso.

Awts. Im a battered mother. Y_Y

"You're baho! Take a bath na! wala na sun mommy!"

"What do you mean 'wala na su-- OMG! Anong oras na ba?'" tumingin ako kay Kristof, nak atingin lang siya sakín

Well..??

Finally sumagot na siya, "Mo ru get soh yo." [I don't know]

Ay bobo. Hindi pa pala marunong mag basa to. Fine fine. Naligo ako dahil ayaw ak ong i-kiss ng anak ko dahil raw mabaho na ko. Nung nakabihis na ko at lahat laha t, pumasok si Kristof sa kwarto

"BE GO PA!!" [I'm hungry!] hawak hawak niya yung tiyan niya.

"Oh, kain ka na!"

"Wala tayo pagkain! Harabuji went out. COOK!!!!"

Hay nako, minsan winiwish ko na sana hindi pa siya nag sasalita, alam niyo ba yu ng feeling na mag 3 years old pa lang yung anak niyo tapos diretso na dila?? Waaah! Feeling ko hindi ako 23 years old eh! feeling ko ang tanda tanda ko na dahil dito sa batang to. Argh.

Pinagluluto niya pa ako.. nako. Maling tao inuutusan niya.

"Tawag na lang ako Mcdo ok?" nag smile siya sakín. Tss. Ngayon ngingiti ngiti ka! Pf f.

"I want Jabi mommy."

"Then I'll call Jollibee."

"Nonono.. I think I like Mcdo." >.< ano ba talaga? Huhuh.

"No wait! how about.. You cook?" dun din pala mauwi yung usapan.

"What do you wanna eat ba? Mommy will cook it for you."

"I want chicken! Jabi chicken!"

"Why not order???" pinapahirapan mo ako anak. Huhu.

"Ok!" ^____^ "

At yun nga, umorder kami ng jollibee. Humaba lang ang pagtatalo namin ng dahil l ang sa kakainin.

Nakatulog na si Kristof sa kakanood ng tv. Buti naman at napagod na siya. Sakto rin dumating si Papa. Galing siya sa restaurant namin. 10:00 pm na at wala pa rin akong text o tawag galing kay Tofer. Haaay. So much for this 'spending time with Kristof' sana si Tofer nalang nakasama ko. ganun din eh, parang siya yung nakasama ko. yun nga lang mas bully si Tofer Senior kesa sa Junior. ^_^v

Mga 10:30 pm na at may kumakatok pa rin sa may gate namin. Wala akong choice kung hindi i-check kung sino yung taong yun.

"Ano ba to, sinong siraulong tao ang mambubulabog ng ganitong oras? Malamang yang nag babang ng gate namin."

Lumabas ako at binuksan ko yung gate, pag tingin ko..

Si Tofer, may hawak na bouquet ng bulaklak.

"Hi..." Tapos inabot niya sakín yung bulaklak.

Nakakapagtaka naman, bakít kaya siya naka semi-formal na damit?

"Anong okasyon? Bakít ka nakaganyan..?" ngumiti siya tapos napakamot sa ulo

"Wala lang.. gusto ko lang maiba ngayong araw, kasi hindi kita nakasama ng matagal .. kaya nag ganitong damit ako.."

"Weird ka talaga.. anyway, thank you sa flowers.."

Hinawakan ako ni Tofer sa may balíkat at hinug, "Na miss kita.."

Gusto kong sabihin na 'ako rin na miss kita' pero ayaw niya lumabas sa bibig ko.

Binitawan na niya ako at nag smile siya sakín

"Kumain ka na ba? Gusto mo kumain sa labas?"

"Kumain na ko eh, akala ko kasi hindi kita makikita ngayon.."

"Akala ko nga rin eh.." nag smile ako

"Sige na Tofer, umuwi ka na. gabi na oh. Magpahinga ka na rin muna."

"Sige, I guess I'll be seeing you tomorrow?"

"Eh.. hindi pwede eh, may lakad kami ni Papa.. next time na lang, ok lang?"

Nag nod siya, "Ingat ka ha.. don't forget to text me.." kiniss niya ko sa cheek at uma

lis na.

Haaaay. Kristof kasi eh. kelangan ko pa tuloy mag sinungaling.. I promised KRist of a while ago na mag mamall kami bukas. Ayan tuloy.. wala kaming 4th date.

Pero sa totoo lang, natutuwa na talaga ako sa kanya.. nag semi-formal pa siya pa ra lang makabawi.. sweet.. I think.. I'm falling for him.. teka, matagal na eh, so I think.. I'm falling harder..

Chapter 10

Day 4

As promised, nagpunta kami ng mall ni Kristof, nagikot ikot kami, binilan ko siya ng mga damit at mga laruan. Dahil dun, naging mabait siya sakin buong araw! ^_

Habang nagiikot kami, hindi ko namalayan na may mga kakilala na pala akong nakak asalubong, siguro hindi nila ko nakikilala..hindi naman nila ako nilalapitan eh, bakit ba kasi kaming dalawa lang ni Kristof ang nag malling eh, sana sinama ko na lang sila Carla at Mae, para hindi halata.. pero sa iniisip ko.. parang kinak ahiya ko si Kristof, parang ang selfish ko.. sige, sa 9th date namin ni Tofer, s asabihin ko na.. pag haharapin ko na silang dalawa.. ipapakilala ko na si Kristo f sa kanya.. hindi bilang anak ko.. kung hindi anak namin. Pero natatakot pa rin ako, parang feeling ko itatanggi niya.. feeling ko.. hindi tama..

"Bianca! Bianca! Be go pa!" [I'm hungry]

"What do you wanna eat?" tumitingin tingin siya sa paligid

"PIZZA!!!"

Nagpunta kami sa may CPK, dahil yun ung tiniro niya. Nako, mamumulubi ako nito e h. mga pinag ipunan ko galing UK at Korea mauubos. Etong batang to! Marunong pum ili ng kakainan! Bata ka ba talaga??

Habang nag iintay ng order tinanong ko si Kristof

"Kristof, bakit alam mo to? Nakakain ka na ba dito?"

Nag nod siya, "Kasama ko si Uncle SangMin"

Si Nathan pala ang salarin! Pag uwi nun nakoooo! Babatukan ko yun dahil pinakain niya sa mamahaling pizzahan si Kristof! Pati tuloy sakin eto na pinapabili. Hin di naman ako kasing yaman ng uncle Nathan nya eh.. huhu.

Habang kumaian kami ni Kristof,

"Bianca?"

Napatingin ako sa taong yun..

"Mo...Mom...Mommy... Daddy.."

Napatingin sila kay Kristof, si Kristof naman tuloy tuloy pa rin sa pagkain niya ng pizza. Waaaah!! Bakit ka kumakain, dapat nag papanic ka!! Nandito ang lola a t lolo mo!!

M: "Si-sino siya? Pinsan mo?" Pinsan daw! Hihhihi!

"Ha.. hindi po.."

M: "Pamangkin?"

"Hindi rin po.."

D: "Eh sino siya? Ano mo siya?"

"Mommy, Daddy, si Kristof po.. a..anak.. anak ko.. anak ko po.."

Pareho silang nagulat sa sinabi ko, hindi ko alam kung sasampalin nila ko oh bub uhusan ng inumin, ang alam ko lang nabawasan ng tinik sa puso ko, medyo nakakahi nga na ko..

D: "Iha, anak mo siya.. kay Dylan, tama ba?" (_ _) (_ _) (_ _) (_ _) <- nod

D: "Pwede ba kaming maupo?" nag nod ulit ako

Umupo sila sa Tapat namin ni Kristof, si Kristof naman kumakain pa rin ng pizza. Na parang walang naririnig at nakikita kung hindi ang pizza niya lang.

M: "Ilang taon na siya? Anong buong pangalan niya"

"Kristofer Dy, mag tatatlong taon na ho sa November 10."

Napatakip ng bibig si Mommy dahil hindi pa rin siya makapaniwala..

"Kaya ba kayo nag aayos ni Dylan ngayon, dahil sa kanya?" tanong ni Daddy

"Hindi po, hindi niya pa ho alam. Natatakot ho kasi akong sabihin, baka kasi magal it siya sakin dahil nagdesisyon ako ng hindi niya manlang nalalaman." Napatingin s akin si Kristof, pinunasan ko yung bibig niya, "Hindi ko rin ho alam na buntis ako eh, nalaman ko na lang nung nasa ibang bansa na ko, tatawagan ko na dapat si To fer, pero natatakot ako.. baka hindi siya pumayag na buhayin yung bata.. alam ko pong mali, kasi pinangunahan ko siya.. pero pano kung hindi siya pumayag? Malam ang wala ngayon si Kristof sa tabi ko."

Nagsmile silang dalawa sakin, "Naiintindihan ka namin anak." Sabi ni Daddy

Sa wakas, napansin na ni Kristof yung lolo at lola niya, "Mommy, sino sila?"

Nagsmile ako, "Lolo at lola mo. Sila yung mommy at daddy ng Daddy mo.."

"Oh?" humarap siya kela mommy at daddy at nag bow, "Annyonghaseyo"

Nagsmile silang dalawa.

M: "San mo siya pinanganak?"

"Sa Korea po, dun po kasi kami nag bakasyon ni Nathan eh.."

D: "Nathan? Ano mo siya..?"

"Boyfriend po.."

Nag slight nod lang sila..

"Hindi niyo na ba talaga maaayos yung sa inyo ni Dylan? I mean, ang selfish kung s

asabihin kong iwanan mo si Nathan, pero may reason na kasi kayo eh."

"Huy. Wag ka ngang ganyan." sabi ni Daddy kay Mommy.

"Hindi ko po alam, may Steffi rin naman siya Ma eh. ayoko manira ng relasyon at sa kanya na rin mismo nang galing na kaya niya ginagawa yung lahat ngayon, dahil sa annulment. Papayag naman ho ako eh.."

Nagulat sila pareho, "Annulment?"

"Opo, Mom, Dad, nag mamakaawa ako sa inyo, wag niyo po muna sabihin kay Tofer lahat ng napagusapan natin dito. Hindi po ako humiling buong buhay ko sa inyo ng kahit na ano, please.. ngayon lang. Sasabihin ko naman ho sa kanya eh, bago mag birthday si Kristof ipapaalam ko na sa kanya.."

D:"O sige, pero sana mag kaayos na kayo.. simula nung nawala ka.. hindi mo alam kung anong nangyari sa kanya.."

M:"Bianca, anak. Pwede ba naming bisitahin si Kristof? We promise you, hindi malalaman ni Dylan, basta hayaan mo lang kaming bisitahin si Kristof.."

Nagsmile ako, "Oo naman po. Si Kris samin ho yun natulog dahil nakilala na niya si Kristof. Ok naman ho silang dalawa ng anak ko.. Mom, dad, kahit kelan ho pwede niyong bisitahin apo niyo, binibigyan ko po kayo ng karapatan sa kanya."

D:"Salamat anak."

D:"Pero teka, bakit parang ang tahimik niya ata?"

"Ganyan po yan, suplado. Parang si Tofer! Sarap nga pong itapon sa ilog eh!!!"

Natawa silang dalawa at sabay sinabing, "Mag-ama nga sila."

"Hehe.. oo nga po" ~ano ka ba Bianca! Bakit ganun yung sinabi mo!~

Nagisang round pa kami ng ikot ni Kristof, at ngayon, kasama naman sila mommy at daddy, binilhan nila ng kung ano ano si Kristof. Siyempre, spoiled na ng sobra sobra. Unang apo eh.

Natapos narin kami sa pagshopping. Ang dami nilang binili para kay Kristof, siyempre, hindi naman nila nakalimutan na bilhan ako ng mga damit at sapatos. Nakakatuwa at ganun ang turin nila kay Kristof, kahit na alam kong medyo nagdududa sila.. sino nga naman bang hindi mag dududa, umalis ka ng bansa ng maliit ang tiyan mo, ay teka, kung may tiyan man ako nun, taba lang yun. oh well, back to the story. At bumalik ka ng may dalang magtatatlong taong bata. Oh diba? pinakilala mo pa bilang apo nila. Haaay.

Hinatid nila kami sa bahay, nung nakababa na kami ng sasakyan tinawag ako ni Mommy, may inabot sakín na puting envelope

"Anak tanggapin mo to.. alam kong naging mahirap para sayo ang magpalaki ng bata mag-isa.. masaya kami ni Daddy Larry mo dahil pinalaki mo ng maayos ang apo namin.." tapos ngumiti siya

"Mommy.. hindi ko po to matatanggap.. ok lang naman po eh.. salamay na lang ho.." inaabot ko muli yung envelope

"Ano ka ba, hindi nasuportahan ni Dylan ang anak niyo, wala kaming natulong habang nagbubuntis ka.. please, kahit ngayon lang.. tutal maaasikaso na rin naman namin kayo eh, sige na, tanggapin mo na yan."

"Pero Mommy.."

"Sige na anak, tanggapin mo na yan. Pag binalik mo pa yan samin, parang tinanggiha n mo yung pagmamahal namin sa inyo ni Kristof.." si Daddy talaga oh..

"Salamat po mommy.. daddy.." medyo naluha ako, pero nag smile lang sila sakin at umalis.

Binuksan ko yung envelope, tiningnan ko it, check siya.. magkano kaya..

P100,000.00

Sobra sobra to!! Grabe naman sila magbigay ng sustento! Tinanggal ko yung check at may nakita akong isa pang papel

Bianca, alam namin na naging mahirap sayo ang palakihin si Kristof, lalong lalo na't mag isa ka lang sa ibang bansa.. Alam naming hindi pa to sapat sa hirap at pa god mo ng tatlong taon.. pero don't worry, now that we know all about our grandchild, and since you're back here for good.. we'll take good care of you and Kristof.

We love you.

Mommy Kristy and Daddy Larry

Kelan kaya nila to sinulat? Siguro yung nag cr ako.. nakakatouch naman.. parang nagsisisi tuloy ako sa mga nagawa ko.. haay. Pero wala na eh. nangyari na. move on na lang talaga...

Day 5

Tumawag sakin si Tofer, niyaya niya akong mag lunch kasi aalis na daw siya pabalik ng QC. May pasok na kasi sila sa monday.

Nag lunch kami sa TGIF, usap saglit tungkol sa bgong course niya.

Pagtapos ng isang round ng pagikot sa mall, hinatid na niya ko pauwi.

Ok naman yung araw ko, masaya kasi binilhan niya ko ng masarap na pagkain at magandang dress.

Pag dating niya sa QC ng mga 6 tumawag kaagad siya sa cellphone ko. aalis lang daw siya punta sa bahay ng friend niya. Habang nandun siya text ng text, namimiss na daw niya ako, ano raw bang ginagawa ko, kamusta na raw.. blah blah bllah. Pag uwi niya sa bahay ng mga 2:00am tumawag siya, nakainom daw siya pero hindi raw siya lasing. Namimiss niya lang daw ako kaya siya tumawag.

Siiyempre, sinabi ko rin na namimiss ko siya. Kasi totoo naman eh. ^_^

Day 6

November 5 na 5 days na lang at Birthday na ni Kristof.. at Wedding anniv naman nila Mommy at Daddy.. haaay. 3 days na lang at masasabi ko na kay Tofer ang tungkol kay Kristof..

Nasa QC pa rin siya. Ano kayang ginagawa niya dun? Hindi pa rin kasi siya nag text at tumatawag ngayong araw.. 3:47 pm na.. wala parin kahit dot man lang.

Mga 9pm tumawag na siya sa cellphone ko, nagsosorrysiya dahil late siya nakatawag. Ako naman masayang masaya, hindi ko nga lang pinaalam.

Nagkwento siya tungkol sa mga subjects niya, 2 lang daw pero tag 3 hours! Jusko hindi ko ata kaya yun. mga 30 mins lang kami nag usap, pano ba naman cellphone y un eh! hindi niya naalala na may landline. Oh well.

Day 7

November 6, Tuesday.

From: Tofer Dy

I miss you badly. I want you here right now..

10:28 am, first and last text niya. Nagiging weird na siya lately.. bakit hindi na siya nangungulit? Nagbabago ba talaga mga tao pag naghihiwalay? Ako naman hindi nag bago ha? Hindi nga ba? Haaay. Sana pag gising ko bumalik na yung dating Tofer.. teka, hindi yung masama ha! Yung tofer na alam kong mahal ako,, ay teka, Like ako.

Bakit ba kasi kelangan ngayon pa siya mag bago eh.. nahihirapan na tuloy akong magtatapat tungkol sa tinatago ko.. haay.

Day 8

November 7, Wednesday

Ngayong araw, kahit isang text wala akong nareceive.. dahil nag kinakabahan na k o at baka may nangyari tinawagan ko cellphone niya..

"Hello?"

"..." hindi ako sumagot, bakit babae to? Tama ba yung number ni Tofer sa cellphone ko?

"Hello?? Sino ba to??"

"Ah, sorry. Kay Dylan ba tong cellphone na to?"

"Oo, sino to?"

"Ah, si.. si Bianca. Pwede ko ba siyang makausap?"

"Ahh.. Ikaw yung pinsan ni Dylan, right? Wala siya eh. Naiwan niya yung cellphone niya dito sa bahay. Tawag ka na lang ulit."

"Ah pak-

Binaba na niya. Pinsan? Bakit ganun? Ang sabi naman sakín ni Mae.. alam ng mga A teneo friends ni Tofer na kami.. pero bakit pinsan na naman ako?

Flashback

One boring day sa Korea, habang nagbubuntis ako, 4 months na ang nakalipas simula nung umalis ako ng pinas

"Bianx, kung kelangan mo tumawag sa pinas tumawag ka lang. ok lang talaga. Libre l ahat dito, ok?"

Nag nod ako, lumapit ako sa may phone at nag dial..

"Hello?"

"Mae.. si Bianx to."

"OMG!!!!!!!!!!!! Buti naman naisipan mong tumawag!! Ano na??"

"Eto, masaya naman dito, malamig! Madaming gwapo, pero magkakamukha lang mga tao dito eh."

"Ahhh.. Si Dylan, nagiging patapon na. sumusuko na nga siya sa pagaaral eh.."

"..."

"Pinagsasabihan na siya ni Ryan pati nung mga Ateneo friends niya.. pero wala pa rin eh.. tawagan mo kaya?"

"Hinde.. hindi ko kaya.."

"Bakit?? Pati merong umaaligid dun! Yunggg.. hmm.. Steffi? Oo siya nga!"

"Steffi? Ahh.. oo may gusto nga ata yun kay Tofer.. grabe.. hindi ko pa rin makali mutan yung ginawa niyang Tofer na yan!"

"Ha? Bakit ano ba ginawa niya? Yung kay Niña? Alam kong mahirap kalimutan pe-

"HINDE!! Aba! Ang sinasabi niya ata sa iba niyang Ateneo Friends na 'pinsan' niya ako eh!!"

"Pinsan?! Sino ba nag sabi sayo??"

"Si Steffi.. tinanong niya ko kung ako raw ba yung cousin ni Tofer.. aba! Simula nung sinabi sakín un..hindi ko na makalimutan.. feeling ko naghahanap pa siya ng mas better sakín eh.."

"Loko talaga yun! sige itatanong ko sa kanya. Tawagan na lang kita dyan, text mo sa akin yung number dyan ok?"

"Ok ok.. thanks."

After 2 weeks tumawag sakín si Mae.. sinabi niya sakín na alam daw ng lahat ng Ateneo friends na sila, kahit si Steffi..

end of flashback

Tinawagan ko si Mae at Carla, pinapunta ko sila dito pinasama ko na rin si Bella. Wala lang.. gusto ko kasi makipag usap. Mga 2:00 pm dumating si Mae si Carla naman dumating after 10 mins. Kahit kelan late pa rin siya.

"Oh anong latest? Bakit nagpa meeting ka ngayon?"

"Loko! Plano ko na kasi sanang sabihin bukas kay Tofer yung tungkol kay Kristof.. pero.. parang may pumipigil sakín eh.."

"Ano naman yun?"

"Alam mo Bianx, sundin mo ung sinasabi ng puso mo.. baka kasi napipilitan ka lang.. labag sa kalooban mo, mahirap na. pero sana isipin mo rin ung kapakanan ni Kristof. Hanggang kelan siya aasa sa mommy niya? Buti na nga lang hindi niya hinahanap tatay niya eh.."

"Korek. Siguro iniisip na nung bata ayaw siya nung daddy niya."

"Sa totoo lang mga gels.. hinahanap minsan ni Kristof yung daddy niya eh.. lalo na kanina.." nag smile sabay umiling "nakilala niya na yung parents ni Tofer.."

Nagulat sila pareho

"NAKITA SIYA NILA TITA KRISTY!? ANONG SABI?!"

"Oh wag niyo naman akong sigawan!! Magkakalapit lang tayo eh!"

"Sorry sorry. anong sabi nila? Wala naman.. tinanggap naman nila si Tofer, ayan oh, yang mga laruan nay an binili sa kanya. Bingyan pa nga ako ng tseke eh."

"Ah.. kaya pala parang ang daming bago dito!"

"Tseke?! Magkano?? Para saan naman yun? "

"P100,000.00. Yun daw yung parang kabayaran nila sa pagpapalaki ko ng maayos kay K

ristof, sustento ata? Hehe! Hindi ko alam eh, baguhan ako sa mga ganito. Alam mo naman ako sanay sa libre."

"OMG! Ang laki naman masyado!! Buti tinaggap mo.."

"Ayoko nga eh, pero tama sila. Nakakahiya naman kung tatanggihan ko.. pati grasya yun! namumulubi na nga ako dahil wala si Nathan sa tabi ko eh.."

"Oo nga pala, speaking of Nathan, anong plano niyo?" Plano? Anong plano? Wala pa nam an.. pero nasabi niya sakín na pagwala na raw talaga kami ni Tofer.. papakasalan niya ako. At aampunin niya si Kristof.

"Plano? Baka magpakasal kami pag naannul na yung kasal namin ni Tofer. Bibigay ko na rin sa kanya yung hinihingi niyang annulment."

"ANNULMENT?!?!?!"

Chapter 11

PAST

Steffi's POV

I knew it. I knew this day will come. Nafeel ko ng uuwi si Bianca ngayong taon na to. At eto na nga, nandito na siya. Bakit ba siya nag balik pa? ang masama pa dun.. alam na ni Dylan. Kahit gano ko ng tinago nalaman niya pa rin.

Flashback

"Dylan, wait lang ha. Nandito kasi sila Kring eh, puntahan ko lang sa may cinemas." Ngumiti tapos tumungo siya. Tumayo na ko sa kinauupuan ko, "Excuse lang, puntahan ko lang friends ko."

Habang naglalakad ako papuntang Cinemas, may nakita akong familiar na guy.. alam kong kilala ko siya, kaya napatigil ako sa isang spot at tinitigan siya. May girl na lumapit sa kanya, maiksi buhok, medyo wavy tapos brownish yung kulay.. may hawig sila ni Bianca.. pero nakasalaman yung girl, eye glasses to be exact. Malabo ba mata ni Bianca? Kung siya nga yan.. oh my god.. kelan pa siya nakabalik?!

Naglakad ako patungo sa kinatatayuan nila. Hindi nila ako napansin. And I'm positively sure na si Bianca nga yun.

Pagkadating ko sa may cinemas nagtataka sila Kring kung bakit ako natutulala.. hindi ko alam kung sasaihin ko sa kanila. Isa lang ang alam ko, natatakot ako.. baka iwanan ako ni Dylan once na malaman niyang nandito na siya ulit.

"Stef? Ok ka lang ba? What the heck is wrong with you?"

"What? Nothing nothing.."

"I know you, come on. Tell me."

"She's..back."

"Sino? Mom mo? Dad?"

"Hinde.. si Bianca."

"AND SO? She left Dylan, Stef. What makes you think na babalikan ulit siya ni Dylan? And if ever balikan ulit siya.. then you can make her life miserable again"

"What do you mean 'again'? hinde ko naman totally ginawang miserable yung buhay niya before eh, sinimulan ko lang, then si Dylan na gumawa nung iba.. yun nga lang, without him knowing."

"Ganun na rin yun eh! hahaha! I know you. You'll do everything para lang mapasayo yung bagay..and ngayon tao naman. Haha!"

"You really are my best friend, right?"

"Yeah."

end of flashback

What really caught my eyes was when I saw the guy, the same guy that I saw with Bianca..he was with a kid. Well, mukha silang mag-ama plus hinde ko maintindihan yung language nila. Ano pa nga ba? I bet anak niya yan kay Bianca. Pero, possible kaya na anak niya yank ay Dylan..? oh my god.. this is not good. I have to do something.

3 days after kong nakita yung guy.. nakita ko ulit siya, this time sa isang Hotel. Nilapitan ko siya at kinausap.

"Hi! Have we met before?"

"Uhh.. Hi, yeah. You're Steffi, right?" sabi niya sakin

"Yes, and you are..."

"Nathan, we met 3 years ago at Dylan's party."

"Ohh.. so you know my boyfriend?"

"Yeah.. can we talk over there?" tinuro niya yung lobby. "It's kinda tiring kasi we're talking habang nakatayo." Nag nod ako.

"Well, I think you know Bianca.."

"Yeah. Pano mo siya nakilala?"

"Met her 4 years ago I think, we live pa sa QC that time and I'm with her right now.. now this is making sense."

"Well.. I want a business proposal Nathan. Ayoko na magpaligoy ligoy pa. mahal na mahal ko si Dylan and I know ganun ka rink ay Bianca. Kasi ganit--"

"Yes, I love her so much. kung iiwan niya ako because of Dylan ok lang. but I assure you hinde niya gagawin yun. well, maybe she will pero I will easily let her go if she asked me to."

"Wow. Well ako ayokong mawala sakin si Tofer, bakit hindi mo subukang mawala ng 2 weeks. Tingnan natin kung anong mangyayari. I definitely don't want them back."

"Don't be selfish Miss Steffi, kung masaya sila sa isa't isa don't you think na you should be happy na rin for them?"

"Eh what about the kid?? Ganun na lang ba yun sayo?"

"Kid? What kid?"

"Come on Nathan! I saw you sa mall with your kid! Pareho pa kayong nag whawhatever language!"

"Korean, and that's Dylan's son! Please stop this none sense." Nagulat ako, eto na nga b a yung kinakatakutan ko. yung maririnig ko na akan ni Dylan yung nakita kong bat a.

"See. May anak sila. SO what made you think na hindi ka niya iiwan? Why not agree with my deal, just pretend that you're out for two weeks. I'll help you win Bianca, and you'll help me win Dylan. So, deal?" I gave him my point. Sana kumagat na siya.

"Ok, deal. Sasabihin ko kay Bianca na aalis ako ng country. Just make sure you won't hurt her. I want her to be happy, and if being with Dylan will make her happy, then I'll let go. You should too. After two weeks, pag nagkaayos sila, then we hav e to let them go." Tumayo siya at nag lakad papalabas ng Hotel.

I will win this. I will not let them be together, again.

After ilang days, nagstastart na yung deal namin.

I saw Dylan sa mall, I asked him kung sino kasama niya.. at first ayaw niya pang sabihin, kelangan ko pa siyang pilitin para lang sabihin. At nung sinabi na niy a, nagulat ako.. kasi alam na niyang nandito siya. Eto na yung day na kinakataku tan ko.. yung malalaman niyang nandito na siya. But then he surprised me, he sai d that kaya lang niya ginagawa yun para sa 'annulment'. Good. Kasi kung may ibang da hilan, baka gusto nilang hindi na muli magkita pa. do I sound like an evil? Well , I don't care.

Tinawagan ko si Kring about sa plan ko, she agreed with me. She'll help me with th is mess.

Day ng debut ng cousin ko, pinapunta ng tita ko si Dylan, and of course gusto ko rin siya pumunta kaya sinabi ko na kelangan niya pumunta kasi sabi ni tita. Pu munta nga siya. Around 9:00pm nag simula na kong uminom, para ihatid ako ni Dyla n pauwi, although alam kong ihahatid niya naman talaga ako.

Mga 9:45 nag yaya na siyang umuwi, I pretended to be drunk and wasted. Sabi ko a yoko samin matulog since wala akong kasama and natatakot ako. Sabi ko rin na gus to ko siyang makasama. Nag smile siya at pumayag sa gusto ko. habang nasa car ak o, nag pretend na akong tulog. Tinatawag niya name ko pero hindi ako sumagot. Na feel kong nag stop yung car at bumukas yung pinto 'nandito na ata kami sa bahay ni la' I said to myself. Pag dilat ko, wala na si Dylan sa tabi ko, nasa labas siya s a tapat ng isang bahay.. may dalang bouquet ng bulaklak. Bumukas yung gate at na kita ko isang babae yung lumabas, naka pambahay..maiksi buhok, naka salamin. Si Bianca. After ilang minutes hinug ni Dylan si Bianca. 'This is not good. I need to plan something.' I said again to myself.

Present

At ngayon, I'm planning to tell Dylan about everything. In a minute.

Dylan's POV

November 6, Tuesday

Ngayon ang 7th date dapat naming ni Bianca, but I cant be with her right now.. although gusto ko siyang makasama.. hassle. Namimiss ko na siya.. sobra. Gusto ko siyang puntahan sa bahay niya. Tama yun nga ang gagawin ko. pupuntahan ko na siya sa kanila, wala akong paki kung magaabsent ako. basta pupuntahan ko siya ngayon na!

Anong oras nab a? 10:27am na!! matext na nga siya

To: ..Ever After

I miss you badly. I want you here right now..

Ayan! Ibig sabihin, expect me to be there. Nakaligo at bihis na ko, kasi akala ko papasok ako, pero mas maganda yung idea na puntahan ko na lang si Bianca para makasama ko siya.

Pag labas ko ng kwarto nakita ko si Steffi nakaupo sa sofa. Nakalimutan kong may susi nga rin pala siya ng bahay. Wala na tuloy akong privacy.

"Oh bakit nandito ka? May klase ka ha.."

"Dylan.. I have to tell you something.." medyo malungkot mukha niya

"Tungkol saan? Hinde ba pupwedeng mamaya na lang? nagmamadali kasi ako eh, may pasok ako ng 11 oh.."

Umiling siya, "hinde eh.. tungkol to kay.. Bianca."

Nag stiff yung paa ko. dahil sa narinig kong 'tungkol kay Bianca'

"Ano tungkol sa kanya? Sinabi ko naman sayo na magkaibigan lang ka--

"May anak na siya."

A-anak?! Come on.. tingnan mo si Bianca, hindi naman siya nagmukhang manang eh! ganun pa rin itsura niya.. gumanda nga siya actually eh.. pumayat din. Pano yun magkakaanak?

Napaupo ako sa tabi ni Steffi.

Sa akin kaya yung anak niya? Posibleng ako kaya yung daddy? Bakit hindi niya sinabi kaagad?

"Hinde siya sayo.. anak niya dun sa lalaki na.. korean.." Si Nathan!?

"Kay Nathan? Teka.. pano mo nalaman? Impusible yan steffi eh. Wg mo nga akong biruin."

"Nathan ba pangalan niya? Nakita ko sila, matagal na.. sa mall.. pati nung November 3 nakita ko sila.. si Bianca at yung bata.. sorry.. ngayon ko lang sinabi sayo.."

Naguguluhan ako.. kung may anak na sila.. bakit ginaganito niya pa rin ako? bakit hinahayaan niyang mag-date kaming dalawa? Hindi nab a niya naisip yung bata at si Nathan? Ganyan na ba siya ka selfish? Ano bang problema niya? May 3 days pa kaming natitira. Susulitin ko na ba oh papabayaang ko na lang siya?

"Sigurado ka ba? Baka naman hindi si Bianca yun.. baka nag kakamali ka lang.. wala naman siyang sinasabi sakín eh."

"Dylan, sinasabihan mo ba akong sinungaling?! Bakit parang hindi ka naniniwala sa mga sinasabi ko? ha?"

"Hindi naman sa ganaun.. pero hindi lang ako makapaniwala.. Sorry Stef kung ganun iniisip mo.."

"Nakita ko sila. kung ayaw mong maniwala, eto picture. Pruweba."

Inabot niya sakín yung cellphone niya, totoo.. si Nathan at yung bata magkasama. . yung isang pic, si Bianca at yung bata..

"Nabalitaan ko rin na sinasabi niyang ikaw raw yung tatay.. pero hinde naman daw t otoo yun. kasi laking Korea yung bata eh, nag kokorean siya."

"Kanino mo ba nalaman yang mga yan?"

"Kay Kring.. friend ng friend niya yung guy.. so yung guy sinasabi lahat dun sa friend ni Kring.. sabi pa dito daw sa pinas hindi daw pwedeng malaman na anak nila yung bata.. kasi kasal kayo. Hon, don't you think na mas mapapadali yung annulment niyo?"

Hinde ko na alam gagawin ko.. gusto kong sumigaw.. gusto kong mag basag ng gamit . Pero hinde pwede.. gusto kong magalit eh. ayoko ng ganitong feeling.

"Fine. Kung ayaw mo talagang maniwala sakín ok lang. ganyan naman tingin mo sakín dati pa eh. sinungaling. Akala mo lahat gawa gawa lang. sa bagay, kelan mo nga ba ako napansin? Eh simula pa lang hindi mo naman ako mahal." Tumayo siya at nag la kad papalabas ng bahay.

Tumayo ako at hinabol siya, "Steffi, wag mo naman akong iwanan.. sawa na kong maiwanan eh.. samahan mo naman ako oh.. tara alis tayo.. wag tayong pumasok ngayong araw, let's spend the day together, okay?"

Buong araw kong kasama si Steffi, halos nakalimutan ko na si Bianca. Wala na rin akong pakielam sa kanya. Ayoko na makinig pa sa explanations niya. Wala kaming patutunguhan. Tapos na yung story namin matagal na. bagong season na to. Dapat na aapag move on na ko kasama si Steffi.

Day 8

Dito natulog si Steffi sa bahay. Wala ng bakit bakit, kami naman eh. maaga akong umalis ng bahay dahil may klase ako. si Steffi naiwan sa bahay dahil wala siyang pasok tuwing Wednesday. Naiwan ko rin yung cellphone ko sa bahay. Wala na rin yun silbe, kasi nasa bahay naman si Steffi, hindi ko na siya kelangan i-contact. Hinde ko na rin kelangan pang kamustahin si Bianca, tapos na ko sa panloloko niya.

Kelangan ko ng ayusin yung annulment pape namin para matapos na ng maaga tong malaking kalokohan na to.

Nathan's POV

It's been 8 days.. 6 days to go..

Hinde ako makapaniwalang pumayag ako sa deal ni Steffi.. parang niloko ko tuloy si Bianca sa ginawa ko..

Pero hindi ko siya kayang mawala.. mahal ko siya masyado.. 3 years na kami.. hin de ko alam ang mangyayari pag nawala pa siya.. napamahal na rin sakin si Kristof .. ayaw kong mawala sila.. pero sino bang niloko ko? alam ko naman na mahal niya pa rin si Dylan eh.. pero may tiwala ako sa kanya. Alam kong mahal niya rin ako . alam kong kahit papaano may space ako sa puso niya. It's not big enough, but at least I know, I have a place there.

Bianca's POV

"SHHH!!!" tinakpan ni Carla at Mae yung mga bibig nila

"Sinabi ko naman sa inyo na hindi niyo kelangan sumigaw eh!! hinde ako bingi ok??"

"Anong trip niyo at mag papa-annul kayo ng kasal??"

"Yun yung gusto niya eh, hinde ko rin alam kung bakit.."

"Eh anong silbi nitong pag aayos niyo!?"

"Ewan ko.. baka eto yung way niya para pumayag ako.."

"Hinde yan gaga! Wag kang maniwala! #%^@!! Ang kapal naman ng mukha niya kung gan un!"

"Basta wag kang maniwala.. hinde yun totoo. Baka naman may pinagtataguan lang siya kaya ganun, parang back up niya lang yun. don't worry. Hinde ganun si Dylan. Trust me. Nung wala ka dito naging close kami.."

Nag nod na lang ako sa mga sinasabi nila.. ayoko rin maniwala eh..alam kong hinde siya ganun. Kilala ko siya. Hinde niya hahayaang umabot kami sa ganung klaseng bagay..

Tama.. dadahan dahanin ko na lang.. sa day 10 ko na lang sasabihin.. para walang hassle.. pupuntahan ko siya bukas sa QC.. isusurprise ko siya.. Tama.

Chapter 12

Day 9

November 8, Wednesday.

Mga 1:00 pm nag punta ako sa QC, hiniram ko muna yung kotse ni papa kasi ayoko mag komyut. Oo na ako na yung maarte. Iniwan ko si Kristof sa bahay kasama yung bago niyang yaya. Oo, kumuha ako ng yaya simula nung binigyan ako ng pera nila Mommy. Para naman may magbabantay na kay kristof.

Mga 2:30 ako nakaratin dahil sa traffic. May nagkabanggan pa sa edsa. Pag dating ko sa bahay mukang wala siya, dahil wala yung kotse sa garahe.

Gusto ko sanang pumasok na ng bahay pero parang.. wala naman akong karapatan kas i matagal na kaming hiwalay..

Calling
Mommy Kristy

"Hello Ma.."

"Bianca, heheramin sana namin si Kristof, ok lang ba na sa bahay siya matulog ngay

on? Wala naman si Dylan dito eh.."

"Sige po ma, ok lang."

"Talaga? Salamat! Susunduin na namin siya ngayon ok?"

"Sige po, pero wala po ako sa bahay ngayon eh, yaya lang ho yung kasama niya.."

"Ah ganun ba? Oh sige, pupunta na kami!"

"Sige po."

20 mins ako halos nag hintay, at sa awa ng Diyos dumating na siya. Akala ko mapa pauwi ako ng hindi ko man lang siya nakikita eh.

Agad agad akong bumaba ng sasakyan para makausap na siya.

Kakalabas niya pa lang sa sasakyan.

"Tofer!" lumingon lang siya sakín tapos biglang tumingin sa iba.

"Bakit ka nandito?"

"Bakit? Masama bang puntahan ka? Wala lang.. gusto lang kitang makausap.."

Bakit ganun? Parang hindi siya masayang nakita niya ako..

"Hindi ka ba masaya kasi pinuntahan kita dito?"

"Tara. Sa loob na lang tayo mag usap, mainit oh."

Nag smile ako at sumunod sa sinabi niya.

Hindi niya sinagot yung tanong ko. kahit smile wala..

"Tofer.. halos dalawang araw kang hindi nagparamdam sakín.. may nangyari ba..?"

Tahimik lang siya. Mukang irritable yung itsura niya ngayon. May nangyari nga ka ya?

"Wala. Busy lang talaga ako kaya hindi kita nakokontak. May sasabihin ka ba?"

"Ahh wala naman.. pwede ba tayong mag ikot ikot sa park? Namimiss ko na kasi yung park dito eh.."

"Sa bagay.. ang tagal mo na ring hindi nakakapunta dito.. tara mag ikot ikot tayo." Tumayo siya at dire diretsong lumabas ng pintuan.

Ano kayang problema nun, bakít parang iba ugali niya ngayon? Hay nako. Moody tal aga yang lalaking yan! Hinde na nagbago!

Naglakad lakad kami papuntang park. Ang tahimik namin.. parang feeling ko anino lang yung kasama ko ngayon..

"Bakit ka nga pala napapunta dito? May problema ka ba?"

Ang kulit naman niya! nakailang tanong na siya sakín eh!!!

"Namiss kasi kita eh.. nung hindi ka nagparamdam.. feeling ko may mali.. feeling ko may mangyayaring hindi ko ikasasaya.. feeli--

"Wala yan. Ano ka ba. Halika nga dito!" hinila niya kamay ko tapos hinug niya ko.

Hawak hawak niya pa rin yung kamay ko hanggang sa makarating kami sa park.

May nakita kaming girl, siguro kaage lang namin siya, may buhat buhat siyang babay..

Naisip ko na naman si Kristof.. hindi ko alam kung sasabihin ko nab a oh dadahan dahanin ko na lang si Tofer..

"Tingnan mo oh, kapitbahay natin siya eh.. hindi mo lang masyadong nakikita.."

"Yung babaeng may baby? Anong school niya?"

Iniisip niya rin pala yung mag ina..

"Schoolmate ko siya eh.. nag stop siya kasi nabuntis siya. Ayaw niya ipaalam sa school.. nakausap ko siya habang nag bubuntis siya eh.. mahirap daw, lalo na hindi siya pinanagutan nung boyfriend niya."

Nakatingin lang ako sa mag-ina.. ganyan din ako kay Kristof eh.. nung binilhan kami ni Nathan ng apartment, lagi kaming nasa park tuwing hapon.. mahirap mag palaki ng bata.. lalo na pag ikaw lang magisa nag aalaga..

"Oh bakit natahimik ka?"

"Naiisip ko kasi.. pano pag ako, nabuntis.. papanagutan mo ba ko?"

"Ano bang klaseng tanong yan. Kung ako yung tatay nung bata? Malamang. Pero pag iba. Hindi ko matatanggap yun.."

Pag iba? Wala naman akong tinatanong kung iba yung tatay ah.. pero papanagutan niya daw..

"Tof--

"Tara. Uwi na tayo.. nagugutom na kasi ako eh.."

"Ha.. ah.. sige.. tara na.."

Ang weird talaga ngayon, bumalik kami ng bahay ng tahimik. Hindi manlang siya naging salita kahit 'ah'. Gusto ko sanang itanong kay Tofer kung sino yung sumagot ng phone niya, pero natatakot ako sa isasagot niya. Naaalala ko kasi yung sinabi saakin ni Kristof na naguwi siya ng babae dati. Baka isa yun sa mga nauwi niya.. hindi kaya? Hinde yun.. I trust him.

6:30 na, pero wala kaming ibang ginawa kung hindi ang manood ng tv. Tinititigan ko lang siya dun habang nanonood. Gusto kong magsalita, makipag usap.. pero hindi ko naman alam ang pag uusapan namin. Hindi naman pupwedeng si Kristof ang pagusapan namin dahil wala naman siyang alam.

"Tofer.. sige uuwi na ko.. gabi na rin eh, pati wala na rin akong sasabihin.."

"Ganun ba? Hatid na kita..?" Hatid!? Pag ihahatid niya ko, sa alabang siya matutulog! Eh si Kristof dun matutulog, hinde pwede! Wag muna.

"Ha? Hinde.. kaya ko na naman eh.. ok lang. alam mo naman ako! strong ako eh. kaya ko na to."

"Oo nga. Ikaw pa. kaya mo yan."

Tumayo na ko, hinatid niya ako hanggang sa kotse.

"Ay Tofer, bukas uwi ka.. mag dinner tayo sa labas, ok? Wag kang mag alala. Ako ma

nlilibre."

"Ikaw talaga! Sige, mga 7 pm? Saan ba?"

"Sa Conti's. alam mo naman yun diba?"

"Oo. Sige. Sunduin pa ba kita?"

"Malamang hindi na. Niyaya kita eh. Magkita na lang tayo dun."

Nagsmile siya sakin at nag nod.

Bukas na.. bukas ko na mapapakilala si Kristof kay Tofer..

Day 10

November 9, Thursday

THE DAY.

Mga 1 pm na ko nagising dahil 4 am na ako nakatulog kakaisip sa mangyayari. Hindi i ko alam kung pano ko sasabihin sa kanya na may anak kami. Hindi ko alam kung p ano siya mag rereact.. pero dapat maging strong ako. kahit anong mangyari dapat tanggapin ko, maging positive or negative yung maging kalabasan. Dapat maging ma lakas ako para sa sarili ko at kay Kristof.

"Ma! Si Bianca to, mag didinner po kasi kami ni Tofer sa labas ng mga 7pm"

"Isasama niyo ba si Kristof? Ipapahatid ko na siya para makapag ready na siya. 6:0 5 pm na oh."

"Hinde po, ihatid niyo na lang po siya ng mga 7:30 pm para pag uwi namin, nandun n a si Kristof."

"Ah o sige. Ngayon mo na ba ipapakilala?"

"Opo. Kinakabahan nga ho ako eh."

"Ano ka ba! Wag ka ngang kabahan!! Dapat excited ka, nako ako itong naexcite eh. sige anak, mag handa ka na!"

"Sige po ma! Bye!"

Naligo ako at nagbihis na. sinuot ko yung binili kong dress nung nag mall kami n i Kristof. Bakit ba? Special tong day na to eh, eto yung D-DAY namin.

Since medyo wavy yung yung style ng buhok ko ngayon, hindi ko na siya gaanong in ayo. Nag lagay lang ako ng blush-on at lipstick, at eto.. tapos na ko.

May 5 mins pa ko, nako! Eh 12 mins away ang Conti's sa bahay. Ok lang, babae naman ako eh. ^_____^

Hinatid ako ni Papa sa Conti's, nakita ko na yung kotse ni Dylan na nakapark sa ta pat ng Conti's pag pasok ko nakita ko na siya, nakaupo..

"Sorry.. late ako.."

"Tss. Ok lang noh. Palagi ka naman late eh!"

"Tss. Ok lang late, at least sumusulpot pa rin ako, eh ikaw nga dati pinaghihintay mo ko, hindi naman sumusulpot!"

Totoo naman eh.. hehe!

"Ikaw talaga! Past is past! Tara, umorder na ko ng kakainin natin, alam ko naman y

ung i-oorder mo eh, kaya ako na yung nag order para sayo."

Aba. Naaalala niya pa pala yung madalas kong orderin dito.. ibig sabihin may halaga pa ko sa kanya.

After 10 mins, dumating na rin sa wakas yung order namin. Ang dami kasing tao ka ya medyo natagalan yung dating nung order. Buti na lang pala at nagpareserve ako kung hinde lagot na.

Walang nagsalita hanggang sa matapos kaming kumain. Kahit ako ayoko mag salita.. hinde ko pa ata kayang sabihin. Natatakot ako.

"Sir, eto na po yung order niyo.."

Chocolate cake..? alam ko mango tart paborito niya dito..

"Wag ka ngang mag laway sa cake ko. inorder rin kita ng mango tart mo."

"Ahh.. hehe.." Nakakapanibago talaga.. bakit yun yung inorder niya sakin? Dapat sa kanya yun eh..

"Teka, ano bang meron ngayon at nanlibre ka ata?"

OMG ETO NA! KAYA KO TO!

"Ah.. oo nga pala.." breathes "May gusto sana akong sabihin sayo eh.."

"Tungkol saan naman?"

"Tungkol sa akin.. sa atin.."

"Ano meron?" MERON NA TAYONG ANAK.

"Ha.. may.. anak na--

"Oo. Alam ko na yan." Ahh.. alam na niy--WHAT?!

"Pa..pano mo nalaman?"

"Mga kaibigan ko. Ok lang naman sakin eh.."

"Tal--

"Wag kang mag alala.. simula ngayon, hindi na kita guguluhin.. hindi na ko mag papakita pa sayo.."

"Ha? Teka.. bakit? Pano naman anak natin? Hindi mo pa nga siya nakikita eh, hindi ka pa niya nakikita.. alam mo bang gusto ka niyang makita dati pa?"

"Tigilan mo na nga yan!! Bakit ba pinapalabas mong ako yung tatay?? Bianca tama na! may Nathan ka na.. may Steffi ako.. tigilan na natin ko.." Pinag titinginan na kami ng mga tao sa loob, medyo nakakahiya pero kelangan tapusin yung usapan.

Seriously, kanino niya ba nakuha tong balitang to? Nakakagulat eh. bakit niya ako kukwestiyonin kung bakit siya yung pinapalabas kong tatay? Nakita na ba niya si Kristof?!

"Sabihin mo nga sakin, san mo ba narinig to? Ganun mo ba pinagkakatiwalaan yang so

urce mo ha?? Bakit mo kinikwestiyon mo sakin na kung bakit kita pinapalabas na tatay?"

"Oo. Pinagkakatiwalaan ko yung 'source' ko. Totoo naman eh. pinapalabas mo lang na ako yung tatay, bakit? Para supportahan ko? kasi alam mong matagal kitang hinanap? Dahil alam mong babalik pa rin ako sayo kahit anong mangyari? Bianca, natauhan na ako.. tanggap ko na may boyfriend ka.. ang hindi ko lang matanggap, may anak ka sa boyfriend mo. Kaya kung pupwede lang, tama na.. please.."

Teka.. nanghihina ako, hindi ko to napicture sa mga posibleng mangyari.. sino ba ng gagawa ng ganitong bagay? Ano bang gusto niyang palabasin? Tinitingnan niya kung masasakatan ako? korek.. nasasaktan na nga ko..

"Ano ba to? Tofer.. wag ka naman mag biro, kung sinusubukan mo lang kung masasaktan ako.. oo, nasasaktan na ko.. tama na.."

"Seryoso ako. Wag na tayong magkita. Ayaw na kitang makita, ayoko rin makita yung anak niyo na Nathan. Tapos na rin yung 10 days. Eto na last nating pagkikita na tayo lang magkasama. Sige mauuna na ko." tumayo siya at dirediretso papalabas ng Conti's.

Nilapag ko na yung bayad sa kinain namin. Alam kong sobra sobra pa yun kaya tuma yo na rin aka at sinundan si Tofer sa labas.

Hinawakan ko yung kamay niya, para huminto sa pag lalakad.

"Kung sino man yung nag sabi sayo niyan, niloloko ka lang nun.. ikaw, ikaw talaga yung tatay ng anak ko. Bakit naman kita lolokohin? Sabihin mo nga sakin, kelan ba a kita niloko?"

"HINDI AKO LOLOKOHIN NI STEFFI!! PLEASE LANG! TAMA NA!"

Steffi?! Pano niya nalaman na may anak kami?!

"Steffi? Pano naman niya nakita yung anak ko ha?"

"Nakita ka niyang kasama mo siya! Nakita rin niyang kasama ni Nathan yun bata! At nakita ko rin! nakita ko lahat!"

"Ah so yun pala yung basehan niyo? Pag nakita niyong si Nathan yung kasama siya na kaagad yung tatay? Ganun ba yun?" binitawan ko na yung kamay niya, "sabihin mo dyan sa Steffi na yan, na yung BIANCA na PINSAN mo, hindi na mag papakita muli sayo. Oo sige, si NATHAN na yung tatay. Masaya ka na? ibibigay ko na rin yung annulment na hinihingi mo. Yun naman talaga habol mo sakin diba? Fine. Pero pag lumabas yung katotohanan, wag na wag mong subukang hanapin kami ng anak mo, alam mo kung bakit? Kasi wala kang kwenta. Sarili mong asawa hindi mo pinapaniwalaan. Sige, wag kang mag aalala, bukas na yung huling araw na makikita mo ko."

Pag tapos kong sabihin yun, umalis na ko sa tapat niya. Wala na kong paki sa suot ko, pumara ako ng trike at sumakay.

Ang kapal ng mukha niya..ang kapal kapal ng mukha niya..

Annulment gusto niya diba? sige, ibibigay ko yun sa kanya.. pero once na nalaman niya yung katotohanan.. wag na wag siyang magkakamaling magmakaawa sakin..

Sakto sa pag uwi ko ang pagdating nila Kristof at Mommy

"UMMA UMMA!! " tumakbo papunta sakin si Kristof

"Miss ka Kristof.. miss mo rin ba Kristof? " niyakap ko siya ng mahigpit habang pinipigil ko ang pag tulo ng luha ko

"Oo naman.. sobrang na miss ka ni Mommy alam mo ba yun.. alam mo naman na hindi kaya ni mommy mawala si Kristof sa tabi niya diba?"

"Eung." bumitaw sa pag hug si Kristof at lumapit kay Mommy Kristy, "halmuni, har abuji, sunod na alis tayo, sama natin mommy ko ha? sad mommy pag wala Kristof eh .." [Eung = yes; halmuni = Lola; harabuji = Lolo]

Mommy Kristy: "Yes baby boy.. Hug na kay lolo at lola." niyakap ni Kristof sila Mommy Kristy at Daddy Larry.

lumapit sakin si Mommy Kristy, "Ok na ba ang lahat? Alam na ba niya? "

Tumungo ako, hindi ko na sinabi yung naging kinalabasan ng pagsabi ko kay Tofer. . alam kong madidiin lang siya. Kung ayaw naman niya maniwala, edi kawalan na la ng niya yun.. kahit na.. masakit sakin.

"Mabuti naman, oh bukas ha, wag kayong mawawala ni Kristof at ni Mar, eto nga pa la yung damit na isusuot ni Kristof para bukas." Inabot niya sakín yung bitbit b itbit niyang dalawang malaking paper bag. "Ay, nandyan na rin pala yung damit mo . Kinuha namin kahapon yun pagsundo kay Kristof."

"Sige po Ma, thank you.."

Daddy Larry:"Sige Bianca, mauna na kami."

"Sige po Dad." sumakay na sila ng kotse at umalis.

Pumasok na kami ni Kristof sa loob ng bahay para mag pahinga. Nakaligo na kami l ahat lahat at handa ng matulog ng bigla akong kinausap ni Kristof

"Mommy.."

"Hm?"

"Birthday na Kristof bukas, uuwi ba si uncle Nathan? "

Si Nathan.. sabi niya 2 weeks siyang mawawala.. hind man lang niyan naisip na um uwi na lang ng birthday ni Kristof.. pati hindi siya tumatawag, may nangyari kay a sa kanya? Kamusta na kaya siya..?

"Hindi ko alam baby eh.."

"Eh si Daddy.." Daddy.. "makikita ko ba siya bukas? "

"Ha.. O-oo naman.. kasama nga ni Mommy kanina si Daddy eh.."

"Hindi mo ako sama ulit.. gusto ko makita si Daddy, Mommy.. " niyakap niya ko nu ng pagsabi niya nun.. Kristof.. Ok lang ba pag si uncle Nathan na lang maging da ddy mo..?

"Kristof, pano pag kukunin ka ni daddy kay mommy, iiwan mo ba mommy mo?"

"ANIYO!!! Labby ko daddy.." hinug niya ko ng mahigpit "pero mas labby ko si momm

y!" [Aniyo= no]

Naluha ako nung sinabi niya yun, humarap ako sa kanya tapos nag smile siya sakin

"Talaga? Pano kung makikita mo daddy mo bukas, pero mawawala si mommy, ano mas gusto mo? "

"Ayaw ko na makita si daddy para di mawala si mommy.. pati uncle Nathan is there to be my daddy diba? "

"Mm-hmm." hinug ko si Kristof, "tulog na tayo baby, alis pa tayo bukas eh, Labby!"

"Ne. Labby mommy!" [Ne = yes]

NApanatag na rin ang loob ko. Kaya ko naman buhayin si Kristof eh, kahit ako lang. Magtatrabaho ako, nakatapos naman ako eh, pati nandyan pa si Nathan. Kung aya w talagang maniwala ni Tofer sa akin, ok lang. Annulment gusto niya diba? Sige, yun ang ibibigay ko sa kanya. Simula ngayon, buburahin ko na siya sa mundo namin g mag-ina. Alam kong mahirap Pero kakayanin ko. Hindi ko hahayaang magmukha kami ng tanga ng anak ko kakahabol sa kanya. tutal mas pinaniwalaan naman niya si Steffi diba? Edi mag sama sila. Bagay naman sila eh, isang manloloko at isang nagpa paloko.

Dylan's POV

Day 10

Nung pumunta si Bianca sa bahay, hindi ko laam kung matutuwa ako, namiss ko naman siya eh, pero ang sakit lang talaga nung mga nalaman ko. Ayokong maniwala pero bakit naman ako lolokohin ni Steffi? Ano bang meron at lolokohin niya ko ng ganun diba? Ewan ko.. Naniniwala ako kay Steffi, alam kong hindi niya ko niloloko. Malaki tiwala ko sa kanya, at alam kong hindi niya yun magagawa para lang wag ko siyang iwanan..

Ngayong araw ang pinakaiintay ng lahay, ang ika sampung araw ng aming pag aayos.

Nag handa na ko para matapos na ang lahat. Hindi na ko masyadong pumorma dahil alam kong wala na rin kaming patutunguhan. Pagkatapos kong magayos ay dumiretso na ko sa Conti's

Masyado akong napaaga kaya't pumasok na ako sa loob. Nag pareserve pala siya, bu ti na lang dahil maraming tao. 6:55 na alam kong late siya dadating kaya umorder na ko, inorder ko yung madalas naming kainin dati dito. Umorder rin ako ng cake, mango tart yung una kong sinabi.. pero naalala ko, kinakalimutan ko na nga pala siya kaya umorder na lang ako ng chocolate cake para saakin at mango tart sa kanya.

Gaya nga ng sabi ko late siya sa pag dating.

Nung dumating yung inorder kong pag kain, ay kinain na agad namin to, walang nag salita.. siguro takot pareho.. nagaalinlangan sa sasabihin.. hindi ko alam.. kas i ako hindi ko rin alam yung sasabihin ko.

"Teka, ano bang meron ngayon at nanlibre ka ata?"

"Ah.. oo nga pala.." napahinto siya, "May gusto sana akong sabihin sayo eh.."

Sasabihin, ano aamin na ba siya?

"Tungkol saan naman?"

"Tungkol sa akin.. sa atin.." samin? anong meron?

"Ano meron?"

"Ha.. may.. anak na--

hindi ko na pinatapos yung sasabihin niya, "Oo. Alam ko na yan." nagulat siya bigla sa sinabi ko.

"Pa..pano mo nalaman?"

Anong tingin niya sakin? walang kaibigan? Kaya kaya niya akong pagmukhaing tanga?

"Mga kaibigan ko. Ok lang naman sakin eh.."

"Tal--

"Wag kang mag alala.. simula ngayon, hindi na kita guguluhin.. hindi na ko mag pap akita pa sayo.."

"Ha? Teka.. bakit? Pano naman anak natin? Hindi mo pa nga siya nakikita eh, hindi ka pa niya nakikita.. alam mo bang gusto ka niyang makita dati pa?"

"Tigilan mo na nga yan!! Bakit ba pinapalabas mong ako yung tatay?? Bianca tama na ! may Nathan ka na.. may Steffi ako.. tigilan na natin ko.."

Yun ang naging desisyon ko. hindi ko kayang tanggapin yung bata dahil unang una, kasal kami at may anak siya sa iba.

"Sabihin mo nga sakin, san mo ba narinig to? Ganun mo ba pinagkakatiwalaan yang source mo ha?? Bakit mo kinikwestiyon mo sakin na kung bakit kita pinapalabas na tatay?"

"Oo. Pinagkakatiwalaan ko yung 'source' ko. Totoo naman eh. pinapalabas mo lang na ako yung tatay, bakit? Para supportahan ko? kasi alam mong matagal kitang hinanap? Dahil alam mong babalik pa rin ako sayo kahit anong mangyari? Bianca, natauhan na ako.. tanggap ko na may boyfriend ka.. ang hindi ko lang matanggap, may anak ka sa boyfriend mo. Kaya kung pupwede lang, tama na.. please.."

Napansin kong andami ng nakatingin saming dalawa, napalakas ata mga boses namin. Hindi ko alam kung bakit, pero nanghihina ako.. gusto kong maniwala sa kanya, pero wala akong pruwera, nakita ko, magkahawig sila ni Nathan, may video pa na nag Kokoreano silang dalawa. Pati pano natuto mag korean yung bata, saan niya to pinanganak? sino pa may alam tungkol sa bata?

"Ano ba to? Tofer.. wag ka naman mag biro, kung sinusubukan mo lang kung masasaktan ako.. oo, nasasaktan na ko.. tama na.."

"Seryoso ako. Wag na tayong magkita. Ayaw na kitang makita, ayoko rin makita yung anak niyo na Nathan. Tapos na rin yung 10 days. Eto na last nating pagkikita na tayo lang magkasama. Sige mauuna na ko."

Pagkasabi ko ng mga to sobrang nabasag yung puso ko. gusto kong bawiin pero kela ngan ko na tong harapin. masyado na akong nasaktan simula noon pa. at ngayon nau ulit na naman yun sakin, yun nga lang MAS MASAKIT na to.

Pagkalabas ko ng Conti's naririnig kong may tumatakbo papalapit saakin,

may biglang humawak sa kamay ko

"Kung sino man yung nag sabi sayo niyan, niloloko ka lang nun.. ikaw, ikaw talaga yung tatay ng anak ko. Bakit naman kita lolokohin? Sabihin mo nga sakin, kelan ba kita niloko?"

"HINDI AKO LOLOKOHIN NI STEFFI!! PLEASE LANG! TAMA NA!"

Nasigawan ko siya..

"Steffi? Pano naman niya nakita yung anak ko ha?"

"Nakita ka niyang kasama mo siya! Nakita rin niyang kasama ni Nathan yun bata! At nakita ko rin! nakita ko lahat!"

"Ah so yun pala yung basehan niyo? Pag nakita niyong si Nathan yung kasama siya na kaagad yung tatay? Ganun ba yun?" binitawan niya ang kamay ko

"sabihin mo dyan sa Steffi na yan, na yung BIANCA na PINSAN mo, hindi na mag papak ita muli sayo. Oo sige, si NATHAN na yung tatay. Masaya ka na? ibibigay ko na rin yung annulment na hinihingi mo. Yun naman talaga habol mo sakin diba? Fine. Pero pag lumabas yung katotohanan, wag na wag mong subukang hanapin kami ng anak mo, alam mo kung bakit? Kasi wala kang kwenta. Sarili mong asawa hindi mo pinapan iwalaan. Sige, wag kang mag aalala, bukas "

Bianca na pinsan? ano yun? hindi ko maintindihan.. wala na kong maintindihan. at hindi ko na rin kaya pang intindihin.

nawala bigla sa paningin ko si Bianca , naiwan akong nakatayo sa tapat ng kotse ko.

para akong tanga.. nagmukha akong tanga sa ginawa niya, pero siya pa rin yung may ganang magalit.. ano ba talaga ang gusto niya? suhulan ko yung batang hindi na man sakin? bakit nagbalik pa siya kung ganito lang yung mangyayari? gusto niya bang gumanti sakin? oo.. panalo na siya. sobrang nasaktan na ko. masakit.. ang sa kit sakit.

wala naman akong pagsisisihan eh.. diba?

November 10, Friday.

Pagtapos ng Klase ko ay dumiretso na ako sa hotel, kung saan gaganapin yung party nila mommy. Pinark ko na yung sasakyan at pumasok na sa loob.

Nakita ko sila Mae, Ryan, Carla at Vander.

"Hoy! kanina ka pa namin iniintay, bakit ngayon ka lang? ayos ha! ikaw pa tong late!"

"Nakita mo na ba si Bianca? Nandito siya kanina eh, kasama si..--

"SI TITO MAR! Oo nga pala, bakit hindi kayo sabay dumating? "

"May klase kasi ako eh, uy! teka puntahan ko lang si Steffi sa may lobby."

umalis na ko at pumunta sa lobby. pag dating ko sa may lobby, nakita ko si Bianca, may katabing bata..

"siya kaya yun.. "

napansin kong napatingin sakin si Bianca kaya tumayo na siya. kinausap niya rin yung bata, tumayo yung bata tapos nag lakad sila papasok sa may ball room..

medyo hawig nga ni Nathan yung bata.. tama.. anak niya nga yon..

"Dylan!"

Napaharap ako kay Steffi, "Wow.. ganda mo ngayon ha.."

"Talaga? nagustuhan mo? dapat lang noh! para sayo to eh!"

"ikaw talaga. oo nagustuhan ko. tara pasok na tayo!"

hinawakan ni Steffi yung arm ko habang papasok na kami sa loob ng ball room.

nasa iisang table sila Bianca, Ryan, Mae, Carla at Vander, kasama nila yung mga bata.

hindi ko mapigilang hindi mapatingin dun sa bata.. pero bawat tingin ko laging h umaharang si Bianca, o kaya natatakpan nila Mae at Carla.

nagsalita na yung emcee, para simulan yung program. may konting speech speech si la mommy at daddy, masaya daw sila dahil masyadong maraming blessings ang kanila ng natanggap, meron pa raw isang anghel na mas lalong nag pasaya sa buhay nila. anghel? baka si Bianca lang yun. Pinagsalita rin nila ako at si Kris. nakakahiya talaga tong sila mommy.

maya maya, nagsalita na naman yung emcee.

"And now, we are inviting Mr and Mrs Dy to have the first dance, together with t heir first son Lance Dy and his wife Bianca Dy"

WHAT?! kelangan kasama pa ba kaming dalawa?

wala akong choice kung hindi ang lapitan si Bianca sa Table nila.

inalok ko yung kamay ko ay tinanggap naman niya ito, after 10 seconds. naglakad kami papunta sa dance floor at tumutugtug yung kantang YOU - KAREN CARPENTER

Hinawakan ko siya sa may waist niya at siya naman sa may neck ko.. and sweet san a.. kaya lang hindi kami ok..

walang nagsasalita saming dalawa.. pero sinubukan ko pa rin..

"Bianca.. anong pangalan nung bata..? "

"bakit? para saan pa? don't act like you care about my son."

"wag ka naman ganyan.. gusto ko lang malaman pangalan niya.."

"Kristofer." kapangalan ko pa.. bakit hindi na lang Nathan? o kaya kung ano man. bakit pangalan ko ba? ganun ba siya kasama kay Nathan? nagpabuntis siya tapos p angalan ko gagamitin? iba na talaga siya..

"Ahh.."

"Wag kang magalala. makikipag cooperate naman ako sa annulment na hinihingi mo e h." saktong tumigil yung kanta, bumitaw siya sakín, tapos lumapis sa may pisngi ko, "sana maging masaya ka sa naging desisyon mo.."

nag smile siya kela mommy at bumalik na sa tabi nung bata.

halos hindi ko na napansin si Steffi sa party dahil sa mga sinabi sakin ni Bianca.

nakita ko si Kris kasama yung bata at yung girl friend niya, nagpapapicture sila . kilala rin ni kris yung bata? kelan pa?

tumingin ako sa relo, 9:00 na pala. nakita ko si bianca at si Kristofer na lumapit kela mommy, binuhat ni daddy yung bata nakita kong kinawayan ako ni daddy

lumapit ako at tinanong kung bakit. mag fafamily picture daw kami.

lumapit si Kris at yung girlfriend niya at nag papicture na kami.

Siguro nagiging mabait lang sila kay Bianca pati sa anak niya, laam na rin sigur o nila yung totoo. hindi naman mag sisinungaling si Bianca sa kanila eh. sakin p wede pa, pero sa kanila, mahirap na.

lumapit sakin sila Ryan

"Dylan, alis na kami."

"Ang aga naman. maya na! "

"Hinde pwede. Ayaw kitang makita ngayon eh. Baka masampal lang kita." sabay alis ni Mae. Bakit kaya? Ang taray na naman niya sakin.

"Mali ka pare. Ibang klase ka talaga. Sige mauna na kami. Pasensya na sa inasta ni Mae, nabigla lang yun."

"Ok lang. sanay na ko dun. sige ingat kayo."

maya maya, lumapit sila Vander at Carla sakin, "pare, hindi ko aakalaing magiging ganun ka kasama. sira ka. ayusin mo nga yan. sige una na kami. nag paalam na rin kami sa parents mo. sige."

"Tsksk. Akala ko nagbago ka na.. ganun ka pa rin pala.."

sabay alis nilang dalawa. ano bang nangyayari sa kanila? anong kasinungalingan na naman sinabi ni Bianca? ano bang problema niya at hindi niya matanggap yung ganing desisyon ko!? bwiset na buhay naman to oh!!

lumapit sakin si Steffi, at hinawakan kamay ko, "Hun ok ka lang ba?"

"Oo, tara dun tayo sa lobby."

pumunta kami ni Steffi sa lobby, at nakita namin si Ryan, Vander at Bianca na hawak hawak yung bata.

Lumapit kami sa kanila

"Alis ka na rin ba?"

Tumingin si Bianca dun sa bata, "Baby, nasa labas na si daddy mo!" tapos tumingi n siya kay Vander, "Vander, paki samahan naman oh.."

"Tara TJ, dun na daddy mo oh!" binuhat niya yung bata at lumabas.

ang natitira na lang, Ako si Bianca, Ryan at Steffi.

"Oo, aalis na kami. masyadong maliit yung mundo natin dito, hindi na ko makahing a sa sikip."

"Ah ganun ba? sige Bianca, ingat kayo pauwi. Pati ang cute naman ng bata. anak mo?"

"Oo. anak ko. ANAK NAMIN NI NATHAN." napayuko na lang si Steffi.

"Ano ba. wag ka ngang mag skandalo dito. nakakahiya sa mga tao. nagtatanong lang si Steffi eh. wag mong ibuhos yung galit mo sakin sa kanya."

"At ako pa ngayon ang skandalosa. WOW."

"Tama na Bianca.. Sorry."

"Sorry? bakit ka nagsosorry? PINSAN naman niya ko diba? dapat panatag loob mo sa kin, dapat walang sorry sorry."

"Ano bang problema mo!? inaano ba kita!?! "

"Whatever. Wag kayong mag alala. ibibigay ko yung gusto niyo." tumingin sakin si Bianca, "Kausapin niyo na lang yung lawyer ko. tara na Ryan."

Siya pa talaga yung may ganang magalit ha? sino bang nagtaksil? sa tingin niya siya mananalao? may anak siya sa iba. wag nga siyang magmarunong. ibang klase.

Chapter 14

Bianca's POV

Sa party, dinayo na ko ng mga katanungan nila Mae.. ayoko naman talaga umamin eh, pero pinipilit nila ako. alam nilang masama yung naging kinalabasan, lalo na't sa tono pa lang ng boses ko at sa hindi naming siya kasama. Ang hirap manloko ng tao, hindi ko kaya. Napakasinungaling ko kung sasabihin kong 'ok lang ako' pero deep inside unti unti na kong namamatay sa sakit.

"Whatever. Wag kayong mag alala. ibibigay ko yung gusto niyo. Kausapin niyo na lang yung lawyer ko. tara na Ryan."

Hindi ko maimagine na nasabi ko yan sa kanya.. lawyer? Hindi ko nga alam kung paano yung proseso ng annulment eh! ang laking gulo nitong pinasok ko.. sana hindi na lang ako umuwi ng pilipinas..

Ilang araw na rin ang nakalipas pero eto pa rin ako, nasasaktan. Hinde ko alam kung bakit pero gusto ko pa rin makausap si Dylan despite ng mga nangyari.

Sa hotel na rin kami nakatira ni Kristof, kasama ni Nathan. Gaya nga ng sabi ko kakayanin kong bumuo ng pamilya, kahit iba ang tatay ni Kristof.

"Bianx, may tanong ako.."

"Ano yun?"

"Nasabi mo na ba kay Dylan yung tungkol kay Kristof?"

"Oo." Tapos tumingin ako sa may bintana. "Hindi siya naniwala eh. ok lang yun. kaya ko naman buhayin si Kristof kahit wala siya eh."

"Tutulungan naman kita eh, wag kang magalala.. kahit hindi ko siya tunay na anak.. ituturin ko siyang parang sarili ko na rin.."

Nakokonsensya ako.. gusto kong aminin kay Nathan yung ginawa ko nung wala siya.. parang ang hirap magsinungaling sa kanya..

"Bianx.. may aaminin ako sayo.."

"Ano yun?"

"Hinde talaga ako bumalik ng korea.. nandito lang ako for 2 weeks.. Si steffi kasi, nagkita kami dito sa hotel.. subukan ko raw umalis for 2 weeks, dun ko raw malalaman kung iiwan mo ko oh hinde.. ayoko naman talaga pumayag eh.. ayaw rin kita ng mawala.. pero kung mahal mo talaga si Dylan, papayag naman ako eh..ok lang sa kin lahat.. wag mo lang akong iiwasan, iiwan."

Nagulat ako sa mga sinabi niya.. gusto ko sanang magalit pero may kasalanan din ako.. binigyan ko ng chance si Dylan habang wala siya..

"Nate.. ako rin may kasalanan.. binigyan ko si Dylan ng 10 days parang chance na rin un.. pero ewan ko.. Sorry.."

"Ok lang.. ako naman may kasalanan eh, kung hindi ako pumayag kay Steffi, edi wala kang magiging kasalanan sakin."

Hinawakan niya yung kamay ko, "Bianx, alam ni Steffi ang lahat, sinabi ko sa kanya na may anak kayo ni Dylan.."

Alam ni Steffi? Eh bakit ganun.. so gusto niya lang talagang lumayo kami? Wala na rin silbe yun, hindi na ako papakinggan ni Dylan. Para sa kanya, si Steffi lang ang tama, at ako sinungaling

"Hayaan na natin, tapos na eh. Napaka sama kasi ng ugali nung babaeng yun eh, napa ka swapang sa kaligayahan. Gusto niya, siya lang yung masaya. Gusto niya sa kanya lahat. Sige kamkamin na niya si Dylan! Lamunin niya!"

OO GALIT AKO! BAKIT BA! NAPAKA SUWAPANG NAMAN TALAGA NUNG IMPAKTANG YUN EH!

"Bayaan mo na siya, basta ok na tayo, yun lang mahalaga."

Hinde, gusto ko rin maging ok kami ni Dylan.. yun din ang mahalaga..

December 23 na, napag planuhan na rin namin ni Nathan na bumalik na lang ulit sa Korean, nakareceive na rin ako ng letter mula sa lawyer ni Dylan 2 weeks ago, yun talaga ang gusto niya. Tss. Wala na akong paki.

Tinawagan kami nila mommy kristy, nag tatanong kung bakit hinde na raw kami bumi bisita, at kung anon a raw nangyari samin. Nagdecide kami na bumisita sa kanila, since namimiss na rin naman ni Kristof ang lolo't lola niya. Lagi daw ba akong aw ayin dahil namimiss na niya sila.

Ngayon, nandito na naman ako sa tapat ng bahay nila, nagdadalawang isip kung papasok ba ako oh hinde..

"Umma.. what are we waiting for? LET'S GO IN NA!!!"

"Sorry sorry. tara na.."

Nag doorbell si Kristof, "HALMUNI!!! HARABUJI!! SAMCHOON!! KRISTOF IS HERE!!!"

Narinig kong bumukas yung pintuan nila Dylan, at nakita ko si Kris

"Buti naman bumisita kayo! Tara pasok!" binuhat niya si Kristof "Kristof tumataba ka! Ang bigat mo na oh! Big boy ka na!"

"Mommy told me that I look like samchoon!" nag smile si Kris kay Kristof

"Of course! Gwapo tayo pareho eh! Let's go in!"

Pumasok na kaming tatlo sa loob. Pag pasoknamin, umupo na kaagad ako, alam kong dadayuhin na naman ako ng katanungan, ganun naman palagi eh, interview. Sasabihi n ko na sa kanila yung totoo. Ayoko na ng ganito eh, ang hirap. Umiwas ako sa mga taong mahal ko..

Kumain kami ng lunch nila mommy, walang nagsasalita sa dining table kung hindi si Kristof at si Kris lang. siguro gusto lang muna nila ako patapusin sa pag kain. Wala rin si Dylan.. bakit kaya..

Pagtapos naming mag lunch dumiretso kami sa living room, umupo sa tabi ko mommy Kristy.

Mommy Kristy:"Bianca, ano ba talagang nangyari sa inyo? Sabi mo naman samin, nasabi mo na kay Dylan yung tungkol kay Kristof, pero bakit lumipat kayo ng bahay? May nangyari ba?"

Daddy Larry:"Sabihin mo nga, panget ba yung kinalabas nung inyong paguusap?"

"Sa totoo lang, pangit nga po yung kinalabasan. Hinde siya naniwala. Pano daw mang yayari yun, ang sabi niya rin po anak ko kay Nathan yung bata. Naniwala kasi mayado sa mga kaibigan niya."

Mommy Kristy:"Alam mo bang mahigit isang buwan na siyang hindi umuwi dito? Simula nung party, hindi na siya umuwi pa dito.."

"Ganun po ba, ah siya nga po pala., nagpadala na ng sulat sakín ung attorney niya. Tuloy na ho ang annulment."

"ANNULMENT?!" sabay nilang sinabi

"Hindi niya ho ba nasabi sa inyo? Gusto na niyang maannul yung kasal naming, bali lilipat ko na yung pangalan nung bata sa pangalan ko.."

Daddy Larry:"Nasisiraan na talaga ng ulo yang anak mo Kristy. Anong pumasok sa kuko te niya at naging ganyan bigla?!"

Mommy Kristy:"Diyos ko.. hinde ako makakapayag, hinde. Walang annulment annulment. Kakausapin ko siya Bianca, please.. wag niyong ipa annul yung kasal niyo."

"Hinde na po mag babago isip nun.. mas naniniwala siya kay Steffi kesa sakín. Tama naman eh, matagal akong nawala, iniwan ko siya, madami masyadong nagbago. Pati nga ho pala, aalis na kami sa March nila Kristof, babalik na ho kami sa Korea.. for good na ho."

Daddy Larry:"Bianca, kung nirereseto mo ko bilang father-in-law mo, makinig ka sakín, aayusin natin to.. wag muna kayong magpa-annul ng kasal.."

"Daddy nirerespeto ko ho kayo, ayoko lang lumabas na masamang tao si Dylan, respetuhin ri npo nati nyung desisyon niya. Sige ho, mauna na po kami.."

Napatingin ako sa mga lalagyanan ng pictures, nandun yung family pic naming, yung kasama na si Kristof, tapos may solong pic si Kristof, ang kulit..

"Merry Christmas na lang po." Pinuntahan ko sila Kristof sa may pool para makauwi na .

Nasabi ko na yung mga dapat, ngayon wala na akong dapat pang isipin.

Dylan's POV

After nung party, hinde na ako umuwi pa ng alabang, ewan ko. feel ko lang hindi umuwi. Live-in na rin kami ni Steffi. December 24 na kaya umuwi kaming dalawa sa kanya kanya naming mga pamilya.

Pagdating ko sa living room, nakita ko si mommy, nanonood ng tv.

"Ma, nandito na ko."

"Ayaw kitang makita ngayon."

Anong problema? Nag away ba sila ni Daddy?

Ilang oras na ang nakalipas at hinde ko parin nakakausap si mommy.

Tinawag na ako ni Kris para kumain, pero habang kumakain kami, ang tahimik pa rin. nakakapanibago, kasi madalas si mommy yung maingay sa kainan. Kung ano anong pinag sasabi tungkol sa mga bagay na gusto niyang bilhin at mga lugar na gusto niyang puntahan.

"Ma, kumain ka naman, kagabi ka pa hindi kumakain eh.." sabi ni Kris

"Sorry, wala talaga akong ganang kumain ngayon eh. excuse me."

Tumayo si mommy at bumalik sa living room, kagabi pa siya hindi kumakain? Bakit kaya?

"Ano bang problema ni mommy?"

Daddy Larry:"Dylan, magusap tayo pagkatapos kumain mamaya sa living room."

Pagtapos namin kumain ni Kris ay dumeretso kami sa living room, nakaupo na si Daddy at Mommy. Umupo kami ni Kris at nag salita na si Daddy

Daddy Larry:"Ano yung annulment na sinasabi ni Bianca?"

Nagsumbong nap ala siya. So gusto niya magmukha siyang mabait ngayon sa pamilya ko? sino bang nag kaanak sa ibang lalaki ha?

"Opo. Hinde niyo pa po ba alam na yung batang dala niya dun sa party niyo ay anak niya?"

Mommy Kristy:"Oo, alam namin, si Kristof, 3 years old na siya. Bakit, alam mo rin naman yun diba? anong problema mo?"

"Ang problema ko, hinde ko anak yun. pinagpipilitan niya sakin na anak ko yun. pwe de ba! Hindi ko kamuka yung bata!! Pati ang kapal ng muka niyang ipangalan sa pangalan ko yung anak niya. Anong akala niya matatanggap ko yun?"

Kris:"Dapat mo lang naman talagang tanggapin yung bata eh. diba mahal mo si ate? B

akit hindi mo kayang tanggapin?"

Kaya ko naman tanggapin eh.. pero sila ni Nathan.. anak nila yun.. ano pang magiging role ko?

"Kaya ko naman tanggapin eh, pero sila ni Nathan. Anak nila yun, kaya gusto kong ma-annul yung kasal namin. Pati, buntis si Steffi."

pak

Sinampal ako ni mommy. Buong buhay ko hindi niya pa ako nasasampal

Mommy Kristy:"HINDE MO BA ALAM NA IKAW YUNG AMA NUNG BATA?! PATI BAKIT MO NABUNTIS SI STEFFI?!?"

"YAN ANG SINASABI NI BIANCA SA LAHAT NG TAO!!! PINAPALABAS NIYA NA AKO YUNG AMA PARA HINDI NAKAKAHIYA SA PART NIYA! NAAKSIDENTE EH! ANONG MAGAGAWA KO?!"

Daddy Larry:"Dylan matuto kang rumespeto."

"EH ANG KULIT NIYO EH! IPAGPIPILITAN NIYO SAKIN YUNG BATA!!! EH SA HINDE NAMAN TALAGA AKO YUNG TATAY! ANO BANG MAHIRAP INTINDIHIN DUN?!"

Mommy Kristy:"Sabihin mo nga samin Dylan, bakit kami lolokohin ni Bianca? Wala ba siyang konsensya?"

Hinde ako makasagot. Nakikita kong galit sila.

Kris:"Kuya, kung ganun ka baba yung tingin mo kay ate, siguro tama yung naging desisyon niyang itago na lang sayo si Kristof. Dapat hindi na lang niya sinabi sayo, para hindi siya nahihirapan ng ganito."

"Kelan niyo pa ba nalaman?"

"Matagal na." sabay sabay nilang sinabi

"At hinde niyo man lang sinabi sakin? Ok rin kayo noh. Gusto niyo talaga akong pagmukaing tanga."

Kris:"Maniniwala ka ba kung sasabihin naming sayo? Tingnan mo, sarili mong asawa hindi mo pinaniwalaan"

Ang hirap naman kasi, pwede naman sabihin ng maaga, bakit kelangan pang itago.

Daddy Larry:"Sige, wag kang maniwala kay Bianca, pero sana samin maniwala ka. Bakit ka naman naming lolokohin, ha?"

"Kasi mas pabor kayo kay Bianca. mas gusto niyo kasi siya kesa kay Steffi, dahil matagal ng gusto ni mommy magkaanak na babae, at simula nung dumating si Bianca, hinde na niya kaya pang mawala siya. Dahil anak na talaga ang turin niya kay Bianca." tumingin ako kay mommy "kahit ano pa ang sabihin niya, ipapannul ko yung kasal naming ni Bianca, teka, wala namang kasalan nanangyari eh. so malaki ang chance na mabali wala lang ito. At pag nangyari yun, mag papakasal na kami ni Steffi, mag tatayo kami ng pamilya."

Mommy Kristy:"Sinisigurado kong matatalo ka. Grabe ka, pati samin hindi ka naniniwala. May proof ka bang hindi mo nga anak yung bata ha?"

Wala.. pero.. ganun yung lumalabas eh, teka bakit ako nanghihina, bakit parang tama sila?

Daddy Larry: "Pina DNA test namin yung bata.. nag match kayo. Ikaw ang tatay. Wala ng iba."

Ako.. a-ako?? Teka.. nanghihina ako..

Mommy Kristy: "Ngayong alam mo na, pwede ka na makaalis ng bahay. Balikan mo na si Steffi. Magpakasal na kayo. Tama lang naging desisyon ni Bianca na bumalik ng Korea. Sana mabigyan siya ni Nathan ng maganda buhay kasama ni Kristof." Tumingin siya kay daddy, "tayo na lang bumisita dun paminsan minsan para makasama natin silang dalawa.."

Korea? babalik na siya ng korea? Teka.. gusto ko pang makilala yung anak ko.. yu ng magina ko.. pano ko sila mababawi?

Umakyat na ako ng kwarto, naalala ko yung party na nangyari dati na binigay samin nila mommy at papa.. oo nga pala.. sabi niya walang nangyari masama eh.. bakit niya tinago.. ang dami kong nasabing masasakit na salita.. bakit kelangan umabot kami sa ganun.. bakit kinailangan ko pang masabi sa kanya yung mga yun..

Pinaparusahan ata ako ng Diyos.. naging mabait naman ako ha.. hinde ko na alam ang ggawin ko.. gusto kong puntahan si Bianca.. pero hinde ko alam yung sasabihin ko.. wala na akong mukha pang maipapakita..

Si Steffi.. buntis pa daw siya.. paano na to..

Kristofer Dy.. yun yung pangalan ng anak ko.. Kristof tawag sa kanya.. 3 years old na siya.. anong gulo ba tong pinasok ko..

Bianca.. pag nagmakaawa ba ko.. mapapatawad mo pa ba ako? kahit hinde na tayo magkabalikan.. patawarin mo lang ako.. hayaan mo lang makita ko anak ko.. ayoko na rin ng annulment.. hinde ko naman sinasadya yun eh.. binabawi ko na lahat.. lahat lahat ng mga nasabi kong masakit.. please..

Alam niyo namang lahat na mahal na mahal ko siya diba.. na nabigla lang ako sa mga nasabi ko.. na hindi ko talaga sinasadya lahat.. nag sisise na ko.. gagawin ko lahat.. wag lang silang umalis..

Chapter 15

Dalawang linggo ang nakalipas, ng malaman ko lahat ng katotohanan.. si Bianca at ako, may anak na. Si Kristof ay anak ko kay Bianca at si Steffi naman, iniwan ko na. alam kong buntis siya and all, pero hindi ko maisip na magagawa niya akong mapaniwala sa mga pinagsasabi niya. Sarili kong asawa hindi ko pinaniwalaan.. pati anak ko hindi ko tinanggap.. hindi ko pinagbuksan ng puso.. anong klase akong tao? Bakit ba ako pinapahirapan ng Diyos ng ganito? Ano bang nagawa kong kasalanan at kelangan ganito kabisigat ang maging kapalit?

Oo, sige masama na ko kasi iniwan ko si Steffi habang nag bubuntis siya, sabi ko naman sa kanya na hindi ko siya pababayaang eh, papanagutan ko yung bata, pero kelangan ako ng asawa at anak ko. susustentuhan ko yung bata, pasalamat na lang siya at hinde ko siya nagawang saktan ng pisikal dahil sa mga nagawa niyang kasinungalingan. Masyado pa akong naging mabait sa kanya.

Dalawang linggo ko na rin hinahanap yung mag-ina ko.. pero hindi ko sila mahanap. Sinubukan ko silang puntahan sa bahay nila, pero sabi ni papa, matagal na raw umalis ng bahay sila Bianca.. halatang hinde niya alam yung mga nangyari samang dalawa..

Sinubukan ko rin tawagan si Mae, pero ayaw niya akong makausap. Si Ryan palagi yung sumasagot ng mga tawag ko.. ayaw rin magsalita ni Ryan tungkol kay Bianca, k asalan ko raw kung bakit nawala si Bianca, kelangan kusa ko raw mahanap si Bianca, tapos na raw yung part nila sa ganitong bagay..

Si Vander at Carla rin masama ang loob sakin, dahil daw sa akin kaya lalayo sila Bianca, mabuting hindi na lang daw ako muling nag pakita pa sa buhay ni Bianca, hinde raw kasi nila aakalaing masasaktan ko muli siya..

Hinde pa ba nila napapansing nagsisise na ko? sising sisi na ko.. pwede niyo na ko patayin sa mga nagawa ko, sa mga masasakit na salitang nasabi ko.. ano bang kelangan kong gawin para lang makita ko yung asawa't anak ko? kahit gano kahirap, g ano kasakit..gagawin ko. basta ibalik niyo lang sila sakin.. hinde ko kayang mab uhay ng wala si Bianca, masyadong naging mahirap sakin nang mawala siya sa akin ng tatlong taon, gaano pa kaya kung habang buhay na siyang mawawala pa?

Alam kong iniisip niyo, 'oo tama lang na mangyari sayo yan! A*shole ka kasi eh! sa rili mong asawa hindi mo pinaniwalaan!' pero gusto ko lang na malaman niyo na.. ga gawin ko lahat ng makakaya ko, kung kinakailangang isugal ko pa yung buhay ko.. gagawin ko.. please.. ibalik niyo lang siya saakin..

Isang buwan na ang nakalipas, pero patuloy pa rin ako sa pag hahanap, ang hirap na ng ginagawa ko, pinagsasabay ko ang pagaaral ko sa pag hahanap sa kanila. Gay a ng sinabi ko, hindi ako titigil sa pag hahanap.. hanggang sa makita at makausa p ko si Bianca.. at pag sinabi na niyang ayaw na talaga niyang maayos ung samina. dun.. titigil na ako..

1 new message

Opening..

From: Ryan Lee

Dylan, kung gusto mong makita anak mo pmunta ka d2 sa bhay ngayn na.

Hindi ko maexplain yung feeling, excited ako na kinakabahan. What if hindi ako m agustuhan ng anak ko? ano na lang gagawin ko?

Hinde ko na inisip yung mga pwedeng mangyari, agad agad akong pumunta kela Ryan, buti na lang at nasa alabang ako ngayon kung hinde, matatagalan pa ang pag dati ng ko dun.

"Ryan!"

Lumabas kaagad ng bahay si Ryan at pinagbuksan ako ng gate.

"Iniwan muna siya ni Bianca dito bukas na raw niya babalikan, may aayusin daw kasi sila ni Nathan. Yung annulment niyo ata iyon.. nainip na rin daw kasi yung bat a."

"Ha.. hindi na ako makikipag cooperate dun.. ayoko. Hindi ko kayang mawala pa ulit siya sakin.. teka, siya lang ba pumunta dito?"

"Oo, may dala siyang auto eh, siguro kay Nathan yun. Tara pasok na tayo, nandyan s i Mae sa loob kasama niya si Kristof.. tara na, para makilala mo na siya.."

Nagnod ako kay Ryan, pumasok na kami ng bahay.

"Dito ka lang, tatawagin ko lang sila." ngumiti ako.

Eto na yun, bakit parang natatakot ako? bakit parang kinakabahan ako sa bata..

Bumalik na si Ryan, kasunod si Mae at Kristofer..

"Bakit nandito ka?" humarap si Mae kay Ryan, "pinapunta mo? pambihira ka naman!! magagalit satin si Bianca niyan eh!! bakit kakampiyan mo pa siya? alam mo namang gina-wa niyang miserable buhay ni Bianca eh!"

Nakatayo lang sa tabi ni Mae si Kristofer

"Mae ano ba."

Lumapit sakin si Mae, "Kung si Ryan pinapaboran ako, pwes ako hindi! Umalis ka na nga dito sa bahay namin!!"

"Mae sorry.. hindi ko naman sinasadya eh.."

Tumalikod si Mae at lumapit sa bata.

"Sorry? wala na. late na masyado. Dahil sayo aalis ulit si Bianca, lalayo ulit siya. dahil sayo nasaktan na naman siya. hindi mo ba naisip na pagod na siya? Sa ba gay. Pano mo maiisip, eh ang alam mo lang math science at english." Hinawakan niya yung bata "Tara na Kristof! Laro tayo sa kwarto ng ps2!"

"Pero dito daddy ko eh.. "

Nagulat si Ryan at Mae sa sinabi nung bata

"Daddy? Sinong daddy mo?"

"Siya.." tapos tumingin siya sakin.

Lumapit sakin yung bata at nag bow, "Annyounghasaeyo" tapos niyakap niya ako..

Alam niya.. alam niya na ako yung daddy niya..

Niyakap ko rin siya. grabe.. ang sarap nung feeling.. nawala lahat ng stress, ng pagod, ng kaba, takot, at sakit na nararamdaman ko. ganito pala yung feeling, pag niyakap mo na yung anak mo..

Nakatingin lang samin si Ryan at Mae, naka smile sila pareho..

"Bakit tagal mo ko di pinuntahan? Pati birthday Kristof di ka punta.."

Birthday? Kelan ba birthday niya?

"Hindi mo alam birthday ko?" bumitaw siya sa yakap, "Birthday ko nung november ganito" tapos ginawa niya yung 10 na sa kamay niya (yung pinakita ung daliri lol)

"November 10 baby.. halika dito.. pakiss si daddy.." lumapit siya tapos kiniss ko siya. hawig sila ni Bianca, pero muka pa rin siyang koreano. Masyado atang tinitig an ni Bianca si Nathan. >_<

Ilang oras ang nakalipas at hindi ko pa rin magawang bitawan si Kristof, ang dalal rin niya! Once na nag salita na siya, hindi na siya titigil. Parang manok! Magina nga talaga sila ni Bianca.

"Appa! Sabi ni mommy, pareho daw tayo, mag kaugali. Tawag minsan mommy sakin TJ! Ewan ko bakit eh.." [appa = daddy]

TJ?! Pareho ng ugali? Bakit kaya kami naging magkapareho? Eh sila nga tong magka ugali, parehong manok! Ang daldal daldal! Pag nagsalita hindi na mapipigilan yung bibig!

"Kaya kayo magkaugali kasi pareho kayong, masungit, mapagmata, at lahat ng masaman g katangian mo! tatlong taon pa lang yan, pero napakatalino."

"Mapagmata?! Hinde ako mapagmata!!!"

"Akala mo lang yun." mag-asawa nga sila.

"Kristof, pano mo nalaman na ako yung daddy mo?"

Napatingin siya sakin, parang na weirduhan ata.. anong klase ba naman kasing tanong yun.

"Pakita sakin lola picture mo! pati..." humarap siya sat v, "Korea pa kami, si mommy kita o iyak pag gabi, tapos kita ko may hawak siya.."

"Hawak? Anong hawak niya?"

"Picture mo pati siya, magkasama. Lagi niya yun tinitingnan pag may moon na, tapos tulog na Kristof, pewo hinde pa talaga ko tulog. Rinig ko siya iyak."

Umiiyak siya pag gabi..?

"Minsan kita ko siya, nood tv, di ko alam bakit siya umiyak, pewo nakakatawa naman yung palabas. Full..ha..ha..hinde ko alam yung palabas! Basta full yung alam ko!"

"Full house." Sabi ni Mae

Full house..? yun ata yung pinapanood niya nung bumalik siya sa alabang eh. Oo yun nga. Sinusubaybayan niya yun eh.

flashback

"Para kang yung lalaki dun sa full house!! Palaging sinasabihan ng bird brain yung babae! Nakahanap ka na ng katapat mo oh!"

end of flashback

"Baby, don't tell mommy na nakasama mo ako ha?"

"Wae?" [why]

Ha? Anong weh? San niya natutunan yun?

"MAAAEEEE!! SI KRISTOF KUNG ANOANO PINAGSASABI!!"

Tumakbo papunta sa may living room si Mae, "Kristof, anong sabi ni mommy bago siya umalis?"

"Bawal ako mag Korean.."

"Very good. Ngayon, ulitin mo yung sabi mo kay daddy."

Humarap sakin si Kristof, "bakit?"

"Hinde hinde.. sabihin mo ulit yung sinabi mo kanina kay daddy."

"Why?"

"Kristof.. naiinis na si ninang.."

"But that's what I said.. WHY."

"Ahh. Ok." >_< humarap sakin si Mae "bakit daw."

"ahh.. kasi baby, isusurprise natin si mommy. Ok? Ako na magsasabi, ok?"

"Ok!"

Maghapon ko nakasama si Kristof, sinabi nila Mae na doon na lang rin ako matulog , tatal may kwarto pa naman daw sila dun, umuwi ako ng bahay para kumuha ng dami t at pera.

Bumalik ako sa bahay nila Ryan para hiram si Kristof, dinala ko siya sa Conti's kung saan yung lugar na inamin sakin ni Bianca, na may anak kami.. gusto kong ga wing special itong lugar na to.. gusto kong burahin yung pangit na nangyari samin ni Bianca dito.

Tuwang tuwa si Kristof nung nakita niya yung mga cake, sabi niya, nagpadala raw ako nito dati..kelan kaya yun? baka naman si Nathan lang yun.

Habang namimili kami ng cake na bibilhin may tinuro kaagad siya

"Daddy daddy! Looky looky! I want that one!!"

"Mango tart?" nag nod siya habang naka tingin parin dun sa cake.

Alam niya rin yun? mag ama nga kami.. siguro si Bianca rin nag pakain sa kanya n iyan.

"Miss, yung mango tart."

Nag smile yung babae tapos kumuka ng cake sa ref, para ibalot.

Umuwi kami kela Ryan pagtapos kumain at bumili ng cake, siyempre, may dala kaming g pasalubong sa kanila. Si Kristof tuwang tuwa. Excited na kasi kainin yung cake .

Sana nandito si Bianca.. para kumpleto na kami. Ang saya siguro ng pamilya namin pag magkakasama kami.. kasi para kaming triplets.. magkakaugali at mababaw.

Bianca.. pag lumuhod ba ako sa tapat mo babalik ka muli sakin? Hindi ko pa nasasabi kung gaano ka kahalaga sa akin.. kung gaano kita kamahal.. kahit isang 'I love you' hinde mo pa naririnig sakin.. pag sinabi ko nab a yun sayo.. mamahalin mo uli ako, gaya nung pagmamahal mo sakin dati..?

Ryan's POV

"Ry, iiwan ni Bianx dito si Kristof ha? Busy kasi siya..aayusin ata niya yung announcement paper nila ni Dylan, ok lang ba?"

"Oo naman. Ano ka ba!"

Iiwan daw ni Bianca dito si Kristof.. sasabihin ko kaya kay Dylan? Ang tagal nar

in niyang nag hahanap kela Bianca eh.. siguro ngayon na yung taang panahon para makita na niya si Kristof, para makasama na niya kahit saglit lang..

To: Dylan

Dylan, kung gusto mong makita anak mo pmunta ka d2 sa bhay ngayn na.

Hinde siya nagreply.. siguro hinde niya pa nababasa.

After 15 mins

"Ryan!"

Lumabas kaagad ako ng bahay, kaya pala hinde siya nag reply kasi nagmaneho kaaga d papunta dito. Si Dylan talaga oo. Mahilig mangulat!

"Iniwan muna siya ni Bianca dito bukas na raw niya babalikan, may aayusin daw kasi sila ni Nathan. Yung annulment niyo ata iyon.. naiinip na rin daw kasi yung bat a."

Napayuko siya sa sinabi ko

"Ha.. hindi na ako makikipag cooperate dun.. ayoko. Hindi ko kayang mawala pa ulit siya sakin.. teka, siya lang ba pumunta dito?"

"Oo, may dala siyang auto eh, siguro kay Nathan yun. Tara pasok na tayo, nandyan s i Mae sa loob kasama niya si Kristof.. tara na, para makilala mo na siya.."

Nag nod siya at sumunod sakin papasok.

"Dito ka lang, tatawagin ko lang sila." ngumit lang siya bilang sagot.

Tumalikod ako kay Dylan at naglakad papunta ng kwarto kung nasaan sila Mae at Kristof.

Halatang kinakabahan siya.. kahit naman ako, pag nagkaanak ako tapos hinde o pa nakikita ng tatlong taon, nenerbyosin din. Siyempre hinde ko alam kung tatanggap in ba ako nung bata oh hinde. Ok lang yan Dylan, mabait na bata tong si Kristof. . tatanggapin ka niya.

"Mae, nandito si Dylan, tara labas mo si Kristof."

"Pano niya nalaman?"

"Tara na lang." nilapitan ko si Kristof, "Kristof, labas tayo, may bisita tayo sa labas! Gusto ka makilala."

Nagsmile lang sakin si Kristof tapos tumayo.

Sumunod sila sakin palabas ng kwarto. Si Mae nag simula na naman yung bibig. Kung ano ano na pinag sasasabi kay Dylan. Ang hirap talaga sa mga babae, mahilig mag jump sa conclusions. Dapat kahit papaano pakinggan naman yung side nung mga lalaki, hinde naman lahat ng lalaki sinungaling eh..

Nagulat kami pareho ni Mae nung sinabi ni Kristof na 'pero dito daddy ko eh' siguro nakahinga ng maluwa si Dylan dun.

Si Kristof parang si Bianca. pero pinag halong Dylan at Bianca talaga tong batang to. Hinde mo maintindihan eh. ang galing! Mixture na mixture ng dalawa. Perfect combination ba? Hmm.. gwapo, matalino, mabait, magalang, mayabang, mapagmata,

sweet, matangkad, masiyahin, masungit, tamad. So ang mga nakuha niya kay Bianca ay: mabait, magalang, sweet?, masiyahin, tamad pati ung looks. Kay Dylan naman ay: matalino, mayabang, mapagmata, matangkad, gwapo, masungit, magalang? So basically, mixture talaga ng dalawa. Malas lang nakuha niya pagiging mayabang at mapagmata. ^_^v

Dito na naming pinatulog si Dylan para makasama niya pa ng matagal tagal si Kristof. Dinala ni Dylan si Kristof sa phase 1 (lugar sa bf pque) para mag dinner, pumayag naman kami kasi quality time nga naman nila yun.

"Mae.. pansin mo, nagkasundo sila kaagad noh?"

"Siyempre. Mag-ama yun eh. kahit na ngayon lang sila nagkakilala, nasa uso nila yung isa't isa. Lalo na si Kristof. Tingnan mo ang tagal na pala niyang alam itsura ni Dylan."

"Oo nga eh, nagulat din ako. sa tingin mo mag kakaayos pa si Bianca at Dylan?"

"Sa mga nangyari? Ewan ko.. si Bianca kasi minsan sensitive yan eh, oo minsan manhid siya, pero once na na timingan mo yung pagiging sensitive niya, nako, sobra kung mahurt.. pero masasakit kasi yung nasabi ni Dylan, akalain mo bang pinalabas na sinungaling si Bianca!"

"Bob0 rin kasi tong si Dylan eh, sana pinakinggan muna si Bianca bago nakinig kay Steffi."

"OO!! ISA PA YUNG LINTEK NA BISUGO NA YUN! NAKOOO!! SARAP SABUNUTAN!"

Eto na naman po si Mae. Sasabog na ulit yung ulo niya sa galit!

"Hun, alam mo, hayaan na ang natin si Steffi. Ngayon ang kelangan nating gawin ay pagayusin yung dalawa."

"Oo.. nako! Naaalala ko tong part na to, parang yung last season! Jusko ang hirap hirap utoin ni Dylan nun oh! Ay teka! naaalala ko may sinusulat siya nun eh.. yung..."

"Ano yun?"

"Yung.. forever and ever babe! Yung vow niya kay Bianca!!!"

"Yun? ano meron?"

"Kelangan natin yun mahanap at kelangan ibigay ni Dylan yun kay Bianca! for sure lalambot puso niya dun!"

Aahhh! Tama! Mababaw lang na tao si Bianca.. ang to think na grabe yung mga bini tawan ni Dylan sa sulat na yun ay este vow niya pala yun.

"Kaya lang broken vow eh."

"SIRA! HINDE PA! kelangan lang natin ipahanap kay Dylan yun at siya mismo mag bigay kay Bianca!"

"Sige, pag balik sabihin natin.."

Eepekto kaya yung plano ni Mae? Eh pano kung hinde niya basahin? Ano na ang mangyayari? Broken vow na nga ba? Sana naman, magkaayos na silang dalawa.. hinde dahil may anak sila eh.. well isa na rin yun, pero kasi mahal nila yung isa't isa.. diba?

Chapter 16

Dylan's POV

Bago ako umalis ng bahay nila Ryan pinaalala nila ulit sakin yung vow na ginawa ko kay Bianca 3 years ago..

Hinde ko na maalala kung saan ko naitago yun eh, pero may copy ako nun.. nasa kwarto ni bianca sa QC, nakasabit dun.. hinde naman pwede na yun na lang yung ibigay ko noh. Masyadong malaki. Pagdating ko sa qc, hinalungkat ko yung buong kwarto ko. alam kong nandito lang yun.. impusibleng mawala yun dito.

After 15 minutes, nakita ko na rin yung hinahanap ko.hindi ko alam kung magwork yung plano nila.. pero sana mag work.

Sinulat ko ulit sa isang papel yung ginawa ko. pano ba naman kasi scratch paper lang yun. ang panget naman kung ibibigay ko sa kanya ng ganun ganun na lang.

Sana ngayon.. mabasa na niya to..

Pero kung ayaw na niya talaga.. at kung hindi niya pa rin to tatanggapin.. sigurdo..

Tama lang na pumunta na lang ako sa states.. take over ko na lang yung business ni daddy dun.. tutal, yun naman talaga ang plano namin, bago pa kami ikasal eh..

Steffi's POV

Malaki na masyado mga naging kasalanan k okay Dylan, alam ko.. pero ngayon hindi ko siya pupwedeng pakawalan pa. nakipag hiawalay siya sakin. Ang sabi niya supurtahan naman daw niya yung pagbubuntis ko, mag bibigay daw siya ng sustento.. Hinde. Hinde ako papayag. Sustento? Para saan? Hinde naman niya anak to eh.. pero kelangan ko siya.. hinde siya pupwedeng mawala sa piling ko. oo masama na ko kung masama! Mali yung ginawa ko sa kanila ni Bianca.

Tama si Nathan, dapat hindi ako humadlang sa pagmamahalan nila. Pero hinde ko talaga kayang mawala sakin si Dylan, una ko pa lang siyang nakita, sobrang gusto ko na siya. alam kong baliw na ang tingin niyo sakin, pero wala akong magawa. Mahal na mahal ko siya. ang layo na masyado ng narrating ko.. ngayon pa ba ako susu ko? Si Alex. Siya ang ama nitong dinadala ko. sabi niya sakin, papanagutan niya raw yung bata. Siya daw bahala.. 3 months na rin to.. hinde ako pumayag. Dahil ang gusto ko lang makapiling sa habang buhay ay si Dylan. Kaya lahat kaya kong gawin para lang sa kanya.

Pumunta ako sa hotel kung san nakita ko dati si Nathan. Hinanap ko siya, pero wala daw siya. Sakto nakita ko sila ni Bianca papasok ng hotel. Hinarang ko sila, kelangan ko talagang makausap si Bianca. lahat gagawin ko para lang iwanan na niya ng tuluyan si Dylan.

"Kelangan kita makausap. Importante."

Tumingin siya kay Nathan, "Sige, mauna ka na."

Naglakad siya papunta sa lounge, at naupo.

"Tungkol saan na naman? Sa mga kasinungalingan mo? pwede ba. Pagod na ako. tama na. sawang sawa na ko, dapat mag saya kana eh. nagtagumpay ka. Hinde naniwala sakin"

n si Dylan, bravo. Ikaw pinaniwalaan niya. Alam mo nung umpisa pa lang nagtataka na ako eh, pano mo naatim na maloko ako, kung nung party pa lang sa bahay namin dati, nandun ka, at alam mong ikakasal kami. Hinde ko alam kung bakit hinde ako nagduda nun eh. oh sadyang tanga lang ako kasi nagpaloko ako sayo."

"Ayoko na balikan yung nakaraan. Buntis ako, at si Dylan yung ama." Umiwas ng tingin sakin si Bianca. kitang kita sa mga mata niya na nasasaktan siya.

"Please. Nagawa mo namang buhayin yung anak mo ng tatlong taon ng wala si Dylan eh .. eh ako.. hiniwalayan niya ako.. kasi alam na niya yung totoo.. Bianca isipin mo naman si Nathan.. kahit ngayon lang."

"Dapat lang naman na iwanan ka ni Dylan eh, kabayaran yan sa mga pinag gagagawa mo ! alam mo ba kung gaano kahirap magpalaki ng anak ng walang ama!? Alam mo ba kung gano kasakit sakin tuwing hinahanap ng anak ko yung daddy niya?! Ha? HINDE."

"Kaya nga eh.. hahayaan mo bang mangyari sa kapatid ng anak mo yun? please.. kahit lumuhod ako gagawin ko.. lumayo na kayo ng tuluyan.. wag na kayong magpakita pa kay Dylan.. please." Lumuhod ako sa tapat ni Bianca. buong buhay ko ngayon lang a ko lumuhod.. gagawin ko lahat.. para lang hinde mawala sakin si Dylan.

"Please.. nag mamakaawa ako."

"Tumayo ka nga dyan. Walang kapatida ang anak ko. Pati hinde mo na kelangan gawin yan eh. kahit anong mangyari aalis na kami ni Kristof. Lalayo na kami sa buhay n i Dylan."

Aalis na sila? ibig sabihin hinde na sila magkakabalikan ni Dylan? Akin na siya!

"Kelan? Sure na ba yan..?"

"Oo. Hinde na mag babago isip ko. hinde na rin naman naming kelangan pang magstay dito kasi wala na rin bias kasal namin. Ayaw niyang makipag cooperate dun sa ann ulment namin."

Seryoso siya. wala akong nakikitang biro sa mukha niya. Effective pala pag aarte ko eh.

"Wag ka sanang magisip na naniniwala ako sa drama mo. Wala na lang talaga akong pa ke ngayon. Hinde na mahalaga sakin yung nararamdaman ng iba. Ngayon, puso ko nam an susundin ko. si Kristof. Siya lang ang kelangan kong atupagin. Ngayon, kung w ala ka ng kelangan sakin, mauuna na ako. walang kasama sa kwarto yung anak ko."

Tumayo siya at nag lakad papalayo saakin. Bastos rin pala siya kung magsalita. Pero wala na akong paki doon. Ang alam ko lang is, solo ko na si Dylan at wala ng makakapigil pa don.

Bianca's POV

Feb 13 na. Isang buwan at mahigit na ang nakalipas simula nung nakausap ko si St effi. Buntis siya, at si Dylan yung ama.. ayoko maniwala, pero bakit siya luluho d sa tapat ko? palabas niya na naman? Pero wala na akong pakialam. Lumuhod siya kung gusto niya. Wala na akong pakialam. Hinde na kami magkakabalikan pa. kung a yaw niyang tanggapin si Kristof, pwes ayoko na siya tanggapin pa.

Ang hindi ko lang maintindihan.. ano yung sinabi niyang 'alam na niya yung totoo ' alin na siya yung tatay ni Kristof? Huli na ang lahat.

Hindi ko na rin naiisip si Dylan, si Kristof naman laging masaya. Ewan ko ba, lagi na lang siyang nag papaiwan kela ninang Mae niya. Gusto niya daw dun. Masaya daw, dami raw toys na binibigay. Oo nga, tuwing sinusundo ko siya pag nang gagal ing siya kela Ryan, ang dami niyang laruan. Napapamahal na sakanila si Kristof.. baka pag umalis kami sa susunod na buwan, maging mahirap para sa kanila ang map alayo kay Kristof.

1 new message

From: Mae Lee

Bianx, gusto ka makita ni Dylan bukas.vday naman e, pag bgyan mo na. pls, kht pa ra samín na lng ni Ry..

Eto talagang si Mae. Siguro kinukulit pa rin sila ni Dylan. Nagbago na nga ako n g number eh.

To: Mae Lee

Cge, sbhn mo mgkta kme sa Vivere Suite, 7pm sharp.

From: Mae Lee

Ok. tnx tlga.

Bukas, anong meron ba bukas? Bakit bigla na lang nagayang makipag kita tong si Dylan.. gaano ba to kaimportante?

"Bianx? You ok? So where do you wanna go tomorrow?" tumabi siya sakín tapos hinug ni ya ako.

"Ano bang meron bukas at kelangan umalis ako ng bahay?"

"It's valentine's day tomorrow, baby. So you wanna have dinner with me somewhere?"

VALENTINE'S DAY?! Ano ba to! Para akong taga bundok. Feb 14 nga pala ang valentine's day.. nakalimutan ko pa! pano na to.. sinabi k okay Mae na magkita kami bukas n i Dylan.. eh si Nathan nag aayang kumain sa labas..

"Ha.. eh nakapag Oo na ko kay Dylan eh.. kelangan daw niya akong makausap.."

"Regarding naman saan?"

"Ha. yung sa annulment." I lied. Sa totoo lang wala akog clue eh.

"Okay, dinner naman tayo eh, for sure lunch yan or afternoon."

"Ha.. hinde eh.. dinner.."

"Okay.. so sige.. ok lang." nag smilesiya sakín tapos kiniss niya ako sa cheek.

Feb 14.. mag didinner kami, pangalawang v-day pa lang naming to, after 3 years.. grabe..

Ano kayang paguusapan namin? Yung kay Steffi? Oh baka naman yung annulment lang. . ayoko ng makita pa siya.. nakapag move on na ko eh.. pag nakita ko ulit siya.. natatakot ako na baka hinde ko na magawa pang umalis ng bansa,, yung tipong, di to lang ako, kung san makikita ko siya.. kahit malayuan lang..

Dylan.. pinapahirapan mo lang ako lalo.. tama na.. masyado na akong nasasaktan eh..

Dylan's POV

Nabading ako. hinde ko kayang sabihin kay Bianca na alam ko na yung lahat. Natat akot ako na baka sabihin niya lang sakin 'so, ano ngayon? Wala na akong paki.' Ayoko ng ganun.. nakakasama ko rin si Kristof 'secretly' tuwing natutulog siya kela Ryan. Tatawagan niya kasi ako sa cellphone eh tapos papapuntahin ako dun. Miss na raw niya ako and stuff.

Kanina, nalaman ko rin yung totoo. Hinde ako yung nakabuntis kay Steffi. Nag mak aawa siya sakin na wag ko daw siyang iwanan kasi nakausap niya si Bianca, at ala m daw ni Bianca na ako yung ama ng dinadala niyang bata.

Sabi niya rin sakin na hinde maniniwala sakin si Bianca, yun ang akala niya.. ga gawin ko lahat para paniwalaan niya ako. maniniwala naman siya sakin eh, right?

February 14

6:45 ako nakarating sa Vivere Suites, inintay ko siya sa may lobby ng hotel. Sak tong 7:00 pm dumating siya. nilapitan ko siya tapos ngumiti ako. nagsmile rin si ya.

"Tara, akyat na tayo.." Nag smile lang ulit siya.. sign na yun hindi ba?

Pagdating naming sa top floor ng hotel, umupo na kami sa may labas. Malamig dun at maganda ang view, kitang kita mo lahat sa baba. Perfect.

Nakaorder na kami at lahat lahat. Tahimik lang kaming dalawa.

"Happy Valentine's day nga pala.." nagsmile ako

"Happy Valentine's day rin." nag smile rin siya.

"Bakit mo nga pala ko gusto makausap? Tungkol saan ba? Uhm.. Dylan, tinatawagan ka naming pero--

"Dylan..?"

"Bakit may mali ba?"

"Ha.. wala naman.. pero hindi lang ako sanay na Dylan ang tawag mo sakin eh.."

"Pangalan mo yun diba? Sanay ka na dapat. Anyway, hinde ka sumasagot sa mga tawag ng attorney naming. May problema ba? Anong nangyari?"

So, pumayag siyangmakipag kita para lang pagusapan ung annulment? Hinde naman yu n yung ipinunta ko dito eh.

"Pwede bang wag na muna natin pagusapan yung annulment na yan.."

"Ah.. akala ko kasi yun yung gusto mong pagusapan eh.. Tungkol saan ba kasi?"

Eto na.. sasabihin ko na.. inhale.. exhale..

"Nasabi kasi sakin ni Steffi na nakausap ka raw niya.."

"Oo nga, sabihin mo sa kanya na wag siyang mag alala, tuloy pa rin yung mangyayari."

Mangyayari? Ano ba pinag usapan nila? Diba yung pagbubuntis lang ni Steffi?

"Nasabi rin niya sayo na buntis siya.."

"Ma'am, sir, eto na po yung order niyo.."

Wrong timing. Kumain muna kami ni Bianca, pero hindi ko na nakayanan

"Nasabi niya yun sayo hindi ba?"

"..."

"Oo?"

"Oo.." sumubo siya ng pagkain.

"Sinabi niya rin sayo na ako yung tatay diba..?" nag nod siya.

"Bianx, hinde ako yung tatay nun. Hinde ko siya nabuntis.. nagmamakaawa siya sakin na wag ko siyang iwanan, pero--"

"DYLAN TAMA NA!" binaba niya yung spoon and fork niya sa may plato.

"Lahat na lang, dinedeny mo. tinatanggihan mo lahat ng kasalanan mo! kelan ka ba t itino ha?! alam mo, nagkamali ako eh, siguro dapat matagal pa lang hinde na ako pumayag sa lintek na kasal kasal na to! Ngayon, nahihirapan na akong makalabas sa a pinasukan kong butas! PAGOD NA KO ALAM MO BA YUN?!"

Tumayo siya at nag lakad papalabas ng Skyline.

Lumapit ako sa may cashier at inabot yung pera, "bayad ko to, sainyo na yung sukli." Tapos tumakbo ako papalabas. Nakita ko yung elevator nasa 8th floor na.

Ginamit ko yung isang elevator at nagmadali. Malas. Elevator lang to hinde escalator.

Pag dating ko sa lobby, tumakbo ako kaagad papalapit kay Bianca.

Hinawakan ko yung kamay niya, "Makinig ka naman sakin oh!! Alam kong nagkamali ako . please! Kahit ngayon lang."

"Ang kapal mo rin noh? Sakin ba nakinig ka?! PINAKINGGAN MO BA AKO?! magi sip isip ka nga.." pinull niya yung kamay niya at nagsimulang mag lakad.

"Bianx.." huminto siya at naglakad ako papalapit sa kanya, "kung pinahalagaan mo talag a yung kasal natin.. gusto kong mabasa mo to..." kinuha ko sa may wallet ko yung envelope at inabot sa kamay niya..

Binalik niya sakin yung sulat, "Dylan please.. ayoko na. Tigilan mo na ako.. Kalim utan na lang natin yung isa't isa.." yun na ang magic word.. ayaw na niya..kalimutan na lang daw naming yung isa't isa.

"Kahit yan na lang ang basahin mo.. promise ko sayo, hinde mo na ko makikita pa.. kahit kelan.." inabot ko ulit yung sulat sa kanya. At hinawakan niya ito.

"Pupunta na ako ng States.. Sana maging masaya kayo ni Kristof at Nathan.."

Tumalikod ako at nag lakad papalayo sa kanya. Hinde ko alam kung bakit hindi ko sinabi yung tungkol kay Kristof.. na alam ko na na may anak kami.. na alam kong ako talaga yung tatay.. na nag kikita at nakakasama ko na siya.. na daddy na yung tawag sakin ni Kristof..

Natakot ako masyado.. baka tuluyan silang lumayo saakin..

Pero sa kanya na mismo nanggaling na ayaw na niya..

Same date ng graduation ko.. pupunta na ako ng America, dun na ko titira, dun na ko mag momove on.. dun ko na sila kakalimutan..

Chapet 17

Bianca's POV

"Kahit yan na lang ang basahin mo.. promise ko sayo, hinde mo na ko makikita pa.. kahit kelan.." hinawakan niya yung kamay ko at nilag sa palad ko yung envelope.. hindi ko siya magawang tanggihan.. seryoso na masyado mukha niya.. kaya hinawakan ko na yung sulat.

"Pupunta na ako ng States.. Sana maging masaya kayo ni Kristof at Nathan.."

Hinde ko alam kung bakit sumakit yung puso ko nung sinabi niyang pupunta na siya ng states.. diba dapat nga maging masaya ako? kasi magkakakalimutan na kami, hindi na ko mahihirapan pa.. hindi na ko masasaktan.. pero bakit ngayon ang sakit sakit ng puso ko.. parang ang daming tumutusok na needles. For short, ayoko yung feeling.

Pinapanood ko lang si Dylan mag lakad papalayo sa akin.. hindi siya lumilingon. Pagod na rin siguro siya.. pagod na rin naman ako eh.. siguro eto na yung sinasa bi nilang 'silent goodbye' yung tipong tatalikod ka na lang sa taong mahal mo tapos hindi ka lililingon.. yung tipong.. alam niyo na na YUN NA YON.

Eto na ata yung pinaka MASAYANG valentine's day sa buong buhay ko.

It's over, he's gone.

Ng makarating ako sa hotel, ayoko pang bumaba.. alam kong makikita lang ako ni Nathan at ni Kristof na nalulungkot, at ayokong mangyari yun. ayokong mag alala p a sila sa akin. Tama na yung ako lang yung nakakaramdam ng lungkot.. ayoko na magdamay pa ng iba.. sosolohin ko na lang yung sakit.

February 28 na, eto na yung last day ng feb.. ilang linggo na akong hinde makapag isip ng maayos, makakain at makakilos. Buti na lang at naging busy si Nathan sa hotel, si Kristof naman nag stay ng 1 linggo kela Ryan. Madalas talaga ako lang nandito sa kwarto, nag iisa, nagiisip, hindi mapakali.

4:30 pm na, nakalimutan kong susunduin ko pala si Kristof kela Mae.

Naligo ako, nagayos at dumeretso na kela Mae.

Pag karating ko dun, nakita ko si Kristof at si Ryan nag lalaro sa may garahe.

Naisip ko na naman si Dylan.. dapat sila yung naglalaro ni Kristof dyan eh.. dap

at sila magkasama ngayon.. hindi ko nap ala dapat isipin pa si Dylan.. aalis na siya, aalis na ko.. ok na yun. coast to coast ang America at Korea. malabong magkasalubong ulit yung landas naming.. malabong malabo..

Bumaba na ako ng kotse at kumatok sa gate

"Umma!! Tito Ryan open the gate!!!! I wanna lab lab mommy!!!"

Binuksan na ni Ryan yung gate at si Kristof sinalubong ako ng hug.

"I missed you mommy!!! Kristof di na iwan mommy ng tagal! Sowe.."

"Ok lang baby, nag enjoy ka ba?" bumitaw na si Kristof

"Mm-hmm. Tito Ryan and ninang Mae ingatan Kristof! They were bait to me, like mommy and daddy!"

Daddy? Ahh.. baka sinasabi niyang parang mom and dad niya sila Mae. Impusible ka sing makasama niya sarili niyang daddy. Hinde naman niya alam itsura ni Dylan, hindi rin niya alam yung pangalan nung daddy niya.. ata. Pati pinag bawalan ko si la Mae at Ryan na pagharapin yung dalawa.

"Nako Ryan.. pasensya na kung naging magulo si Kristof ha.. naging panget lang kas i pag hihiwalay namin ni Dylan eh.."

"Nag..hiwalay kayo? Akala ko ba nag date kayo nung v-day?" umiling ako

"So, hindi kayo nag date?"

"Dinner lang naman yun eh, pero.. ibang klase na kasi eh.. pati yung anak niya kay Steffi dinedeny niya. Kelan ba siya titino? Lahat ng responsibilidad niya tinat alikuran na niya eh."

"Anak kay Steffi, hinde mo pa alam yu--

"Alam ko na. Pati pupunta na rin naman siya ng States eh, hayaan na lang natin yun."

"Alam mo na rin yung states..?"

"Oo. Sige mauuna na kami." Humarap ako kay Kristof, "say bye na to tito Ryan."

"Bye tito!" hinug tapos kiniss niya si Ryan, "Umma! I will say bye to ninang!"

Tumakbo papasok ng bahay si Kristof. Pumasok na ko ng kotse, "Ry, paki sabi na lang kay Mae thank you." Nag nod siya tapos nag smile.

Pag labas ni Kristof umalis na kami.

Dumiretso na kami sa kwarto namin sa hotel.

"Umma, im hungry."

"Sige, bibili lang ako ng food ok? dito ka lang."

Iniwang ko si Kristof sa kwarto. Hinde sa masama akong magulang, ganun lang talaga. Hinde ko siya pwedeng isama kung saan saan na lang, what if makita pa kami ni Dylan diba? mahirap na. pati mabait na bata yun, hinde niya magagawang pag alal ahanin ako, at hinde siya basta basta nag papapasok ng kung sino sino.

Bumaba ako pata tumawid at bumili ng makakain sa mcdo. Pag balik ko may humarang sakin na lalaki.

"Bianca.. alam kong hindi mo na ako natatandaan, pero nagkita na tayo nung party n iyo 3 years ago. Ako nga pala si Alex."

Familiar nga yung mukha niya. Pero hindi ko talaga matandaan kung sino siya.

"Ahh.. sige Alex mauna na ko, yung anak ko kasi mag isa sa kwarto eh.." nag bow ako tapos tumalikod at nagsisimula ng maglakad

"Kelangan kita makausap.. importante lang.. tungkol kay Steffi." Napahinto ako sa pag lalakad, Steffi daw ba? Ano na naman tungkol sa kanya?

"Steffi? Ano pinapunta ka niya dito para sabihin na ituloy yung pag alis ko? oo it utuloy ko yun. sabihin mo sa kanya na wag na siyang mag alala."

"Hinde yun, nasabi niya siguro sayo na buntis siya.."

"Oo nga.. at si Dylan yung ama."

"Hinde, ako yung nakadisgrasya. Sinabi ko na to kay Dylan two weeks ago ata? Oh ba ka mahigit pa. hinde niya ba nasabi sa iyo?" hindi si Dylan yung tatay..?

flashback

"Bianx, hinde ako yung tatay nun. Hinde ko siya nabuntis.. nagmamakaawa siya sakina wag ko siyang iwanan, pero--

"DYLAN TAMA NA!" binaba niya yung spoon and fork niya sa may plato.

"Lahat na lang, dinedeny mo. tinatanggihan mo lahat ng kasalanan mo! kelan ka ba t itino ha?! alam mo, nagkamali ako eh, siguro dapat matagal pa lang hinde na ako pumayag sa lintek na kasal kasal na to! Ngayon, nahihirapan na akong makalabas sa a pinasukan kong butas! PAGOD NA KO ALAM MO BA YUN?!"

end of flashback

Nasigawan ko siya.. hindi ko siya pinaniwalaan.. mali.. mali yung ginawa ko..

"Bianca.. ok ka lang ba?"

"Hin-hindi ba talaga siya yung tatay..?"

Umiling siya, "ako talaga.. si Steffi yung nagsabi sakina ako yung ama nung bata . Sinabi ko naman na pananagutan ko eh, pero hindi siya pumayag.. nung una natat akot pa akong sabihin kay Dylan, pero mukang natuwa pa siya nung nalaman niya yung katotohanan. Nalaman ko rin nun na, hiniwalayan na niya si Steffi.." yumuko si Alex, "pasensya na kung pati kayo ni Dylan nadadamay.."

"Ha.. hinde hinde.. ok lang.. teka, pano mo nga pala nalaman na nandito ako?"

"Kay Steffi, kasama ko siya, kaya lang nasa kotse siya. ayaw niyang bumaba. Siguro nahihiya lang sa mga pinag gagawa niya."

"Ahh.. Sige, thank you ha.. salamat sa effort.. pero wala narin kasing mangyayari sa amin ni Dylan eh, aalis na siya papuntang states, ako naman pupunta na ng Korea.."

"Ah ganun ba.. sana kahit mag usp na kayo, graduation na namin bukas. Sana makapun

ta ka. Sige, mauna na ako." ngumiti siya tapos kumaway sakin.

Habang naglalakad ako papunta sa elevator hinde ko mapakali.. nasigawan ko si Dylan.. madami akong nasabing hindi dapat.. paano ko na lang mabbawi yun..?

Pero huli na ang lahat. Masyadong madami na yung mga nabitawan kong masasakit na salita..

Pagpasok ko sa kwarto nakita ko si Nathan t si Kristof nag lalaro.

"Ok ka lang ba?" tumungo lang ako.

"Eto.. kain na kayo.. sorry.. tinamad akong mag luto eh.."

"Hindi mo naman kelangan mag luto eh.. sana tumawag ka na lang sakin kanina para n agpadala ako ng pagkain dito.."

"Hinde ok lang.. sige, dun na muna ako sa kwarto, kelangan ko mag pahinga."

Ok, sa mga nalilito, suite kasi yung room naming, so don't be confused. Kasi ako lang ang kelangan mailto ngayon..

Ngayon na nagsisink in sakin na masyado akong naging masama kay Dylan. Ano na lang ang gagawin ko?

Ayoko na sirain yung plano niya sa pagpunta sa states.. at ayoko rin masaktan si Nathan..

Pumasok si Nathan sa kwarto ko, "Bianx, ok ka lang ba talaga?" umupo siya sa tabi ko.

"Nate.. aalis na papuntang states si Dylan.."

Yumuko si Nathan, "nasasaktan ka ba?"

"..."

"Bakit hindi mo siya pigilan..?"

"Paano ka? Ayaw kitang masaktan.."

"Ok lang ako, pati hindi mo ba inisip si Kristof? Kelangan niya ng daddy."

"Pwede ka naman niya maging daddy diba? ayaw mo ba sa amin?"

"Hinde naman sa ayaw, ang kelangan niya ay yung tunay niyang daddy.. what if bigla ng hanapi nniya diba? kaya kong gampanan pero siyempre, buhay yung tunay niyang dad Bianx.."

"Papayag ka kung babalik kami kay Dylan, tapos iiwanan ka namin?"

"Oo..mahal ko kasi kayo eh..pati gusto kasi kita maging masaya. At alam kong si Dylan pa rin yung mahal mo.. pinipilit ko lang huwag isipin yung totoo.."

Bumangon ako at niyakap ko si Nathan, "Mahal naman kita eh.."

"Pero mas mahal mo si Dylan. Bianca, naiintindihan kita.."

"Pero huli na ang lahat.." bumitaw si Nathan

"Sige bukas, pupuntahan natin siya, tayong tatlo nila Kristof. Kausapin mo siya, ok? mga 12 para lunch break. Ok?"

"Wag na lang.. baka sa susunod na araw na lang.."

Naguiguilt ako kasi ang tagal na palang tinatago ni Nathan na alam niyang masma timbang pa rin si Dylan sa puso ko.. hinde ko alam ang sasabihin ko, pero nahihiya ako na natutuwa.. ayoko siyang iwanan pero hindi ko kayang mawala sakín si Dylan. Pero ngayon, gusto ko maging masaya ako.. gusto kong maging masaya naman ako kahit papaano..

Chapter 18

Dylan's POV

Napagdesisyonan ko na na hinde na ako aattend ng graduation ceremony ko.

Calling..

Mommy

Tumatawag na si Mommy sakín. Siguro papapuntahin na niya ko kung saan gaganapin yung graduation ko.

"Anak bilisan mo! Pumunta ka na dito! Baka matraffic ka pa!"

"Ma.. hinde ako na ako aattend.."

"Ha?? Bakit?? Ano ka ba!!"

"Sorry.. ngayon ko na planong pumunta ng states.."

"HA?! Teka, nasaan ka ba? Magusap nga tayo ng harap harapan!"

"Nandito na ko sa airport na. wag na kayong mag alala.."

"Dylan.. please.. magusap tayo ng maayos.."

"Tatawagan ko na lang kayo pag nakaratin na ko dun, ok? sige ma. Baba ko na."

Nag sinungaling ako. nasa bahay pa ako sa qc, 1 pm pa flight ko. ngayon ko pa lang ineempake yung mga damit ko. ang hirap.

8:00 am umalis na ko sa bahay. Kumuha ako ng taxi at nagpahatid sa airport.

Saktong 9 nakarating ako dito.

Hinde ako mapakali, tingin ako ng tingin sa ora. 10:49 am na. ang tagal pa.

Gusto ko manigarilyo sa sobrang kaba pero naiisip ko si Bianca, ayaw niya nga pa lang naninigarilyo ako..

Ano ba ito, si Bianca pa rin ang naiisip ko.. kaya nga ko aalis diba kasi, kakal imutan ko na siya.. kahit gaano kasakit gagawin ko yun para lang maging masaya siya..

Alam kong yung mga sinabi niya sakín sinasadya niya yun.. alam kong galit siya.. hinde ko naman sinasadyang mangyari yung mga nangyari eh.. masyado akong nabigla.. nadala sa mga sinasabi ng iba. Ngayon alam ko na na dapat parehong side yung aalamin ko. hinde yung isa lang yung papakinggan ko..

Pero nung huli kong nakausap si Bianca hinde niya ko pinakinggan.. dun narealize ko yung mga nagawa ko sa kanya, kung gaano kasakit yung mga nasabi ko.. si Bianca parin yung naiisip ko.. siguro kelangan ko na siya tawagan..

Subscriber cannot be reached. Naka-off yung cell phone niya. Bakit ba niya pinap

atay to? Pano na lang kung emergency.. wala na ba talaga siyang balak buksan to?
Oh sadyang iniawasan lang niya ko?

12:40 na, palapit na ng palapit ung oras ko..

Lord.. bigyan niyo naman ako ng sign oh.. ano ba talagang kelangan kong gawin?

"Many girls have come to you with a line that was untrue and you just passed them by"

Yung babaeng katabi ko kumakanta

"And now your innocent to whim and their lies don't mean a thing why don't you let me drive.. I don't need a diamond ring cause you prove your love to me when you say sweet and mellow la la la la la la la la la means i love you la la la la la la la la la means i love you.."

"Lalala.." yun yung palaging sinasabi sakín ni Bianca sa dulo ng mga text niya..

Lala means I love you.. how can I forget!!

Bianca's POV

Ngayong araw na to March 1, saktong 2 weeks na kong hinde kumakain ng maayos. Ang laman na lang ng tiyan ko ay tubig. Oo, nakakaranas ako ng hilo, ng gutom. Pero tinutulog ko na lang to. Ang tulog ko madalas 4 hours lang. nagigising ako ng 6 am tapos ang tulog ko 2am. Nakakatawa, ngayon wala akong tulog. 11:50am na.

Hinde ko rin chinecheck cellphone ko. Alam kong wala ni-isang text dun si Dylan.

flashback

"Ah ganun ba.. sana kahit mag usap na kayo, graduation na namin bukas. Sana makapunta ka. Sige, mauna na ako."

end of flashback

Naalala kong sinabi sakín ni Alex, yung kaibigan ni Dylan sa Ateneo.

Pumasok sa kwarto si Kristof, "Umma.. appa.. bogo ship oh yo.." [Mommy, I wanna see daddy]

Nagulat ako, kasi ngayon niya lang ulit siya nagbanggit tungkol sa daddy niya..

"Kristof.. hinde pwede eh.." tumabi sakín si Kristof sa may sofa

"Pewo, dati naman pag kela ninang ako, bisita niya ko. tapos nung huli punta Kristof kela ninang, hinde siya punta dun, hinde siya tulog tabi Kristof.."

Ano daw..?

"Nakita mo na daddy mo?"

"Eung. Pag kela ninang ako punta siya dun, tapos dun tulog, tabi Kristof. Etong to y oh! Bigay daddy.. lahat bago bigay daddy.." tapos nilaro niya yung hawak niyang to, "mommy.. I miss appa.. gusto Kristof mahug si daddy.."

Nagkita na sila.. nagkikita sila.. alam ni Dylan.. alam niya.. naniniwala siya.. teka.. hinde ako makapagisip ng maayos.. anong gagawin ko..? pupuntahan ko ba s

iya dun? Ano na lang gagawin ko?

"Kristof, naligo ka na diba? Halika bibihisan kita.." binihisan ko si Kristof, ako naman naligo. Mabilisang ligo ang ginawa ko! kinuha ko yung bag susi at cellphone ko.

Nagmadali kami ni Kristof bumaba ng hotel para puntahan si Nathan sa office niya .

"Nate! Kelangan natin pumunta kela Dylan. Ngayon na.. please.."

"Si..sige. tara na."

Pumunta kami sa parking lot at nagdrive na si Nathan papuntang alabang.

Sa totoo lang hindi ko alam kung nasasaan siya eh. pero graduation diba? Malaman g sa bahay yun mag celebrate.

12:56 pm na hassle! Bakit ang bilis naman ng oras! Anong oras kaya graduation nun? Binuksan ko na yung cellphone ko, kelangan ko ng tawagan sila Mommy.

6 new messages

From: Mae Lee
Time: 7:00 am

Bianx! 8 yung start ng graduation ni Dylan! 12 or 1 yung celebration sa bahay nila .

From: Mommy Kristy
Time: 7:05 am

Bianca, sa may _____ gaganapin ung grad. ni Dylan. Be there, ok?

From: Kris Dy
Time: 7:30 am

Ate! Mlapit na mgstart. d kba ppnta?

From: Kris Dy
Time: 7:35 am

Ate ppnta ka ba?

From: Carla Gamboa
Time: 12:30

Bianx, d2 na kami kela Dylan, pumunta ka na rin d2.

From: Mae Lee
Time: 12:50

Bianca.. ngayon yung flight ni Dylan..

Ang daming msgs. Pero yung kay Mae yung pinaka makuha ung attention ko. Ngayon n

a daw yung flight ni Dylan papuntang states..

"Nate! Konting bilis! Please.." 1:27 pm na kasi

Nasa village na kami, binilisan ni Nathan yung pag patakbo ng kotse.

"Mauna na ko!"

Tumakbo ako pababa ng kotse at pumask ng bahay. Buti na lang nakabukas yung gate at wala ng hassle.

"MAE! RYAN! ASAN SI DYLAN??"

Napayuko silang dalawa. Nakita ko si Mommy Kristy at lumapit sa kanya.

"Ma.. asan si Dylan??" yumuko rin siya.

"Hindi siya umattend ng graduation niya.. nakapag pabook nap ala siya ng ticket at kanina niya lang samin sinabi na ngayon niya pala planong umalis.. kanina pang 1:00 yung flight niya. Hinde rin namin alam eh.. pat--

Ano daw? 1:00 yung fligh?? Tumingin ako sa relo ko.. 1:30 na. kanina pa nakalipa g yungeroplanong sinasakyan niya.. hindi ko na mapigilang umiyak.. wala na siya. . wala na..

"Bakit hinde niyo ako tinawagan..?" tumulo na mga luha ko

"Sinubukan namin.. pero nakapatay cellphone mo.. lahat kami tinatawagan ka pero wala lang maka contact sayo. Kahit sa hotel tumawag kami, wala ka raw.."

Nakita ko si Kristof at Nathan papalapit saakin, "Pwede pahiram muna nung kotse? May pupuntahan lang ako.."

Inabot niya saakin yung susi.. nilapitan ako ni Carla at Mae..

"Bianx.. babalik naman yun eh.."

"Pag dating nun galing states ibilin na lang natin na tawagan ka niya.."

Nagsmile lang ako ng pilit

Babalik..? tawagan ako? para ano pa..? iniwan niya kami ni Kristof dito.. hinde lang ako kung hinde kami. Akala ko ba ayaw na niyang mahiwalay pa saakin? Pero ba kit ganito..? iniwan niya ako..

Hinde niya akong hinayaan i-explain yung side ko.. sana pinakinggan niya muna yung mga sasabihin ko sa kanya.. na mahal ko siya.. mahal na mahal.. nung nalaman kong buntis si Steffi, oo nagalit ako, gusto kong suntukin yung tiyan ni Steffi para mawala responsibilidad mo sa kanya, ok lang saakin lahat..

Kahit ilang beses ko pa ipamukha sa kanya na anak niya si Kristof hanggang sa ma niwala siya.. gagawin ko.. basta ang gusto ko katabi ko siya.. kahit iwanan ko siya i Nathan pag sinabi niyang iwanan ko.. gagawin ko.. bakit ganito.. bakit ako yung nagsisise? Ano bang mali sa mga ginawa ko? kelangan ko ba talagang masaktan ng ganito..? hinde pa ba sapat na mahal ko siya..? hinde pa ba sapat si Kristof bilang pruwera kung gaano ko siya kamahal..?

Nag-drive ako papuntang quezon city.. tama, kung saan kami dating nakatira ni Dylan.

Habang nasa daan ako, hindi ko mapigilang umiyak, ang sakit.. feeling ko pasan p asan ko na yung mundo. Gusto kong sumigaw, magwala magalit. Pero bakit? Mali rin naman ako eh, hindi ko siya pinakinggan.. hinayaan ko yung pride ko umiral.. yu ng galit, yung inis.. mali talaga ako..

What happened to forever and ever babe.. ?

Chapter 19

Dylan's POV

Napagdesisyunan ko ng hindi umalis. Nandito si Bianca at Kristof.. kung nasaan s ila dapat nandun din ako, pipilitin ko si Bianca na magbago ang isip niya.. wala akong pakialam kahit itaboy niya ako ng itaboy kasi babalik at babalik ako sa k anya. Siya at siya lang ang una at huling babaeng mamahalin ko ng ganito.

Kumuha ako ng taxi, "manong sa ayala alabang."

Mabilis ang biyahe, walang traffic. Nakarating ako ng bahay ng 45 minutes.

Bumaba na ako ng taxi at pumasok na ng bahay. Mukhang may mga tao pa.

Pagapsok ko lahat sila napatingin sakin, parang nakakita sila ng multo.

"BAKIT NANDITO KA?!" tanong sakin ni Ryan. Aba! Wala na ba akong karapatang umuwi ng bahay ko?

"Bakit?? Hindi ba dapat?"

"Si Bianca??" bakit nila tinatanong sakin si Bianca? hinde naman kami magkasama ah.

"Ewan ko.."

Nakita ko si Kristof na lumabas galing kusina.

"APPA!!" tumakbo siya papunta sakin. Lumuhod ako at niyakap siya.

"Appa, miss kita!" tapos kiniss niya ko sa cheek, binuhat ko siya.

Lahat sila naka tingin parin sakin. Ang wardo, bakit ba sila nakatingin? Ano ban g meron? Dahil ba nandito ako at hindi tumuloy sa states? Parang normal lang yun ha..

M:"Anak.. galing si Bianca dito.." si Bianca daw ba?? Galing siya dito?

"Asan na siya?"

"Umalis na.. kanina pa.."

Lumapit sakin si Nathan, "Dylan, ang alam ni Bianca naka alis ka na papuntang stat es kaya umalis na siya.."

"Wag kang mag-alala. Hinde naman ako makikipag kompetensiya sayo eh, hayaan mo lang akong mahalin yung mag-ina ko. kahit hinde kami magkasama basta hayaan mo lang akong makita at mahalin siya."

Ngumiti siya sakin. Aba, ngumiti pa siya sa mga sinabi ko ha! diba dapat eto na yung part na sasaspakin na niya ko kasi foul yung mga sinabi ko?

"Hindi naman kita pinagbabawalan makasama sila eh, wala akong karapatan."

Walang karapatan? Teka.. bakit? Anong nangyayari? Ano bang meron?

"Anong pinagsasabi mo..?"

"Sundan mo na siya. sigurado ako pumunta yun sa qc. Tama na yung sakit na nararamdaman niya, sana pasayahin mo siya. wag mo na siyang sasaktan.. don't disappoint her."

Lumapit sakin si Ryan, "Pare hinde pa huli lahat. Tara, samahan na namin kayo ni Kristof. Van naman dala namin ni Mae eh."

"Sige naanak, puntahan niyo na si Bianca.. dito nalang kami ni Papa Mar at Daddy mo." sabi ni mommy.

Sakto van dala ni Ryan, ako si Mae, Kristof, Nathan, Carla, Vander ang umalis. Ayos buong tropa. Parang outing.

Labby, intayin mo ko dyan ha.. wag kang aalis. Please.
Pag inintay mo ko.. promise.. sasabihin ko nalahat lahat ng nararamdaman ko..

Bianca's POV

2:25 pm na.. siguro nakatulog na yun sa eroplano.. walangya ka Dylan.. bakit mo ako iniwan dito.. hindi pa kita pinapahintulutan umalis..

Bumaba ako ng kotse at naglakad sa tapat ng bahay, nakalock ito. Wala na nga talaga siya.. kinuha ko yung susi sa bag ko, sinusian ko yung padlock at pumasok, kahit yung main door naka lock.. I was expecting him to be here..

Binuksan ko yung pinto at pumasok.. tumingin tingin ako sa lugar.. parang kelan lang magkasama kami sa iisang bahay.. kelan lang nag tatalo kami ng parang bata pero ngayon, may Kristof na kami.. ngayon wala na siya.. binuksan ko yung kwarto niya.. pag tingin ko nasa sakanya na yung pin board ko.

Nakita ko dun yung sulat ko sa kanya dati.. nabasa na pala niya.. bakit hindi man lang niya sinabi sakin.. hindi man lang niya nabanggit na nabasa na niya ito.. alam na rin niya siguro na siya si SY.

Nakita ko rin na may picture ako dun na solo, hinde ko alam kung san niya kinuha ito pero ang tino nung kuha, nakaframe ito naka patong sa may lamesa niya. Umupo ako sa kama niya.. finifeel ko yung presence niya.. nakadikit na yung amoy niya dito.. feeling ko tuloy nandito lang talaga siya.

Kinuha ko yung unan niya at niyakap ko.. Dylan bakit mo kami iniwan..

Hindi ko na mapigilang umiyak, binuksan ko yung bag ko para kunin yung panyo ko, pero iba yung nakuha ko.. envelope siya. nakalagay pangalan ko dito.

"Sulat ni Dylan to ha.."

Binuksan ko ito at nakita ang isang sulat sa loob.

read it here

Habang binabasa ko ito, hindi ko mapigilan yung luha ko tumulo..

30 minutes akong ganun.. umiiyak.. paulit ulit binabasa yung sulat niya..

"Please.. make him come back home.."

"UMMA!"

Ano ba to.. now I'm hearing things.. paano naman makakapunta si Kristof dito eh in iwan ko siya sa alabang.. hinde naman pwedeng sumakay sa likod ng kotse yan. Nab abaliw na ko.. ano ba to..

"UMMA!"

Lumington ako tapos nakita ko si Kristof nakatayo sa may pintuan.

"Umma!! Uhl gee ma.. uhl gee ma yo.." [uhl gee ma = don't cry]

Pinunasan niya mga luha ko tapos niyakap niya ko, "Mommy, labas tayo! Bilis!" hinila niya ako papalabas.. pag tingin ko may lalaking nakatayo..

NOW PLAYING - MISS YOU LIKE CRAZY

Si Dylan.. ipinikit ko yung mga mata ko tapos idinilat ulit, hinde nga ako nag i ilusyon.. nandito nga siya..

"Labby.." lumapit siya sakin at niyakap ako.. hinde ako makagalaw, totoo nga siya, n araramdaman ko siya..

"Dy...Dy..Tofer.." tapos niyakap ko siya. hinde ako makapaniwala na nandito siya, yakap yakap ko.

"May sasabihin ako sayo..matagal ko na to dapat na sinabi pero wala akong lakas pe ro ngayon kelangan ko na tong masabi sayo.."

Bumitaw siya sa yakap niya sakin at tiningnan ako sa mga mata

"I love you.. I love you so much.. feeling ko sasabog na yung puso ko pag hindi ko pa sinabi sayo yung tunay kong nararamdaman.. my love for you is bigger than al l the universe combined.. kahit wala talaga tayong anak, mamahalin pa rin kita, may Kristof man o wala."

Nasabi niya na rin sakin na mahal niya ako, hindi ko mapigilang maluha.. nagigin g iyakin na ko masyado..

"Nung unang beses mong sinabi sakin na mahal mo ko, nag sisise ako kung bakit bina liwala ko yun.. sana ngayong alam mo ng mahal kita.. hinde mo na ako iwanan.. hi nde ko kayang mabuhay ng wala ka.. kasi pag wala ka.. parang walang saysay na ri n buhay ko, ngayon, sayo at kay Kristof lang umiikot mundo ko.. sana maintindiha n mo yun.. hinde kita kayang mawala.."

"Ako rin.. mahal na mahal kita.. sa sobrang pag mamahal ko sayo nasasaktan na ko.. lalo na pag hinde kita nakikita.. pero nung dumating si Kristof sa buhay ko.. b igla akong naging masaya, dahil carbon copy mo siya eh.. parehong pareho kayo.."

Niyakap niya ulit ako.

"Bianx.."

"Hm?"

"Can we start forever now..?"

"I'd love to.. but please, let's make it real this time, hm?"

"I love you.."

"I love you too." Tinanggal niya ulit yung hug at humarap sakin.. and then he kissed me.

Napalingingon ako dahil nakita ko sila Carla, Vander, Mae, Ryan, Nathan at Kristof nakatayo sa may pintuan. Nakasmile silang lahat samang dalawa..

After two months

"Kinakabahan ako! OMG! Eto na nga yun.. anon a lang gagawin ko..?"

"RELAX! Ano ka ba! Kanina ka pa paikot ikot dyan eh! nahihilo na ko sayo!"

Sino ba namang hinde kakabahan?? Ikakasal na kami ni Tofer ngayon! After 4 years ! Natupad na rin yung plano! Ano ba to, natetense pa rin talaga ako. hinde ko al am kung anong sasabihin ko..

"Bianca! mag sstart na! labas na tayo!"

Lumabas na kami ni Carla at Mae sa isang room sa church.

Naglakad ako papunta sa may altar, kitang kita ko si Tofer, ang gwapo niya.. bag ay sa kanya naka americana! Sorry, hinde siya nag barong kasi ang gusto ko americana suot niya. Sinunod naman niya yung gusto ko kahit gaano kainit!.

Sa Manila Cathedral pa rin yung church gaya nung plinano before.. mas dumami yung g guest kaya mas mahal yung gastos.

Si Kristof yung ring bearer namin.

Nakapag exchange na kami ng I do's isa na lang hinihintay namin..

"You may now kiss the bride."

Humarap sakin si Tofer ng naka smile, ang saya ko.. sa tagal tagal ng inintay na ming dalawa, eto na kami ngayon. Totoong kasal na. church wedding na hinde na school wedding. Hinde na rin kami kasal kasalan..

Tinaas ni Tofer yung belo, tapos nag smile sakin.

Palapit ng palapit yung mukha niya sa akin at nung malapit na mag meet yung lips naming nagsalita siya bigla

"I love you.."

"I love you too.."

"Always.. Forever." and it all ended with a kiss.

Epilogue

"TAPOS NA! SA WAKAS!" tumayo ako at nagsimulang mag stretch ng katawan. Lumabas na ako ng computer room nila Ryan at pumunta sa may dining room para kumain na ng breakfast.

Pagkatapos kong makausap si Athena eto lang ang ginawa ko nagtype ng nagtype! Ma syado akong nadala sa pinagusapan naming.. pati buhay namin ni Tofer ginawan ko pa ng story kahit hinde pa nangyayari.. ibang klase talaga ako.

Grabe hinde ako nakatulog para lang itype un? Iba na talaga pag nainspire sa pag susulat. Wala naman talaga akong balak magingwriter eh, pero masyado na yung nar aramdaman ko.

Teka, asan na nga ba sila? kagabi lang nag kakaraoke sila ha, ganun ba katagal y ung ginawa ko? parang 2-3 hours nga lang inabot ko sa pag ttype eh, pero umaga n a, hinde ako natulog.. non-stop yung pag ttype ko. hihi!

Pagkatapos kong kumain, lumabas ako ng mansion para tingnan kung nandoon sila, p ero wala parin. Naglakad lakad ako hanggang sa makarinig ako ng ingay. Tama bose s nga ni Mae at Carla yun. nasa may beach sila.

Dumiretso na ko sa may beach, at nakita ko sila Ryan, Mae at Carla nag hahabulan . Si Tofer naman.. Naka upo sa may sand, wow, topless! Nagpapamacho ata sa beach . Akala naman niya! Wala namang tao eh. Pero bakit parang may kulang..

'Nasan kaya si Niña' I thought. Lumapit ako kay Dylan at umupo sa tabi niya.

"Oh gising ka na pala. Ano bang pinag gagagawa mo kagabi? Teka.. natulog ka ba?"

Nagsmile ako tapos umiling. Gusto ko sanang itanong kung nasasaan si Niña pero ayo ko, baka masira lang yung araw ko.

Hinawakan niya yung kanang kamay ko. Teka, anong ginagawa niya??

"Bianca.. may gusto akong sabihin sayo.. hinde mo naman kelangan mag salita eh, ha yaan mo lang akong sabihin yung mga bagay na gusto kong malaman mo." nakatingin la ng ako sa kanya tapos nag nod.

"Bianx.. I love you.." nakikita ko sa mga mata niya na seryoso siya, gusto ko siyang sampalin baka sakaling magising siya pero seryoso yung mga mata niya..

"Matagal na kitang mahal.. nagkamali ako, alam ko.. pero sana hayaan mo akong gawi ng tama yung mga pagkakamali ko.. I really love you.. so much."

Niyakap ko siya at bumolong sa tenga niya, "Sa rang hae.. I love you Tofer.."

Nakwento sakin ni Tofer nung araw din nay un, na nakaalis na si Niña kagabi pa lan g. hinde na raw nag paalam samin si Tofer, pero yung kwento kung bakit umalis si Niña hinde ko alam, ayoko na rin itanong, past is past. Ayoko mag overreact ng da hil lang sa past ni tofer, kasi ngayon ang alam ko ako ang mahal niya, ako yung gusto niyang makasama.

Nakwento ko rin sa kanya na magdamag akong gumawa ng story namin, natawa siya. A ng sabi niya pa hinde raw ginagawa yung drama ng buhay, kusa itong nangyayari. H inde ko naman daw kelangan gumawa pa ng story namin eh kasi simula pa lang daw n ung nagkakilala kami, dun na daw nagstart yung 'once upon a time' at sisiguraduhin n iya raw na mag tatapos ito sa '..and they lived happily ever after.' Kagaya ngayon, masaya kami pareho. Pero hinde namin alam kung anong pupwedeng mangyari bukas o sa susunod na araw ang mahalaga ay yung present, at siyempre may tiwala ako kay Tofer na tutuparin niya yung '..and they lived happily ever after' niyang sinabi.

THE END